

Elena Vaita

MARANATA

MŪSU KUNGS NĀK!

1. KĒNIŅŠ NĀK

Pirmā Jēzus atnākšana

„Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem bauslības, lai izpirktu tos, pār kuriem valdīja bauslība, ka mēs iegūtu bērnu tiesības.” Gal. 4:4,5.

Pestītāja nākšana bija absolīta jau Ēdenē. Saņēmuši šo apsolījumu, Ādams un Ieva tūlīt gaidīja tā drīzu piepildījumu. Viņi priecīgi apsveica sava pirmā dēla piedzimšanu, cerēdami, ka tas būs absolītais Atbrīvotājs. Taču apsolījuma piepildījums kavējās. Pirmie tā saņēmēji nomira, to nesagaidījuši. Kopš Ēnoha dienām sentēvi un pravieši atkārtoja šo apsolījumu, saglabājot dzīvu cerību uz Viņa ierašanos, taču Viņš nenāca. Daniēla pravietojums atklāja Viņa nākšanas laiku, bet ne visi pareizi saprata šo vēsti. Gadsimti nāca un gāja, praviešu balsis norima. Apspiedēju roka smagi gūlās pār Israēlu, un daudzi bija gatavi izsaukties: "Dienas paiet, un visa atklāsme būs nieki!" (Ec. 12:22, angļu tulk.)

Taču kā zvaigznes savās nospraustajās milzu orbītās, tā Dieva nodomi nepazīst ne steigas, ne kavējuma. Biezās tumsas un uguns ceļa simbolos Dievs atklāja Ābrahāmam vēsti par Israēla verdzību Ēģiptē un paziņoja, ka svešniecības laiks būs četrsimt gadu. "Pēc tam," Viņš teica, "tie izies ar lielu mantību." (1. Moz. 15:14) Faraona impērijas lepnā vara velti pretojās šai vēstij. Tieši Dieva apsolījumā paredzētajā dienā notika, ka "visi tā Kunga pulki izgāja no Ēģiptes zemes". (2. Moz. 12:41) Tāpat Debesu padomē bija noteikta Kristus nākšanas stunda. Kad lielais laikmetu pulkstenis sita šo stundu, Bētleme piedzima Jēzus.

"Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja savu Dēlu." Dieva rūpes vadīja tautu kustības un atsevišķu cilvēku jūtu un ietekmes plūdus un atplūdus, kamēr pasaule nobrieda Atbrīvotāja atnākšanai. (..)

Tad nāca Jēzus, lai atjaunotu cilvēkā viņa Radītāja līdzību. Vienīgi Kristus var no jauna veidot grēka sapostīto raksturu. Viņš nāca, lai padzītu dēmonus, kas uzkundzējas cilvēka gribai. Viņš nāca, lai mūs paceltu no pīšļiem, lai no jauna izveidotu sabojāto raksturu pēc sava dievišķā parauga un padarītu to skaistu ar savas godības mirdzumu.

Bētleme mācību stunda

„(..) Kristus, vienreiz upurēts daudz laužu grēkus atņemt (..), tiks otrreiz redzams bez grēka par pestīšanu tiem, kas Viņu gaida”. Ebr. 9:28.

Kristus pirmās nākšanas laikā Svētās Pilsētas priesteriem un rakstu mācītājiem, kuriem bija uzticēti svētie Dieva vārdi, vajadzēja ievērot laika zīmes un pasludināt Apsolitā nākšanu. Mihas pravietojumi norādīja Viņa dzimšanas vietu, bet Daniels pavēstīja ierašanās laiku. Dievs bija uzticējies šos pravietojumus jūdu vadoņiem; ja viņi tos nezināja un nepasludināja tautai, ka Mesijas nākšana ir tuvu, tas bija nepiedodami. Viņu nezināšana bija noziedzīgas nevērības sekas.

Visiem ļaudīm vajadzēja būt nomodā un gaidīt, lai viņi būtu pirmo Pasaules Pestītāja apsveicēju vidū. Bet, ak, Bētleme divi noguruši ceļinieki no Nācaretes pakalniem izstaigā šauru ielu visā garumā līdz pat pilsētas austrumu nomalei, velti meklēdami atdusas vietu un naktsmājas. Nevienas durvis neveras, lai viņus uzņemtu. Necilā būdā, kas bija domāta lopiem, viņi beidzot atrod patvērumu, un šeit piedzimst Pasaules Pestītājs. (..)

Nekas neliecina, ka Kristus tiek gaidīts un kāds gatavotos uzņemt Dzīvības Kungu. Apmulsis Debesu sūtnis gatavojas atgriezties Debesīs ar šo apkaunojošo ziņu, bet pamana dažus ganus, kas naktī sarga savus ganāmpulkus; viņi lūkojas zvaigžņotajās debesīs un domās kavējas pie apsolījuma, ka uz zemi nāks Mesija, jo viņu sirdis ilgojas pēc Pasaules Pestītāja ierašanās. Viņi ir gatavi saņemt Debesu vēsti. Tad pēkšņi parādās Kunga eņģelis, pasludinot labo vēsti par lielo prieku. (..)

Kādu gan mācību ietver šis brīnišķais stāsts par Bētlemi! Kā tas norāj mūsu neticību, iedomību un pašapmierinātību! Kā tas mūs brīdina, lai savā noziedzīgajā vienaldzībā mēs neatstātu bez ievērības laika zīmes un tāpēc nezinātu dienu, kad pie mums atnāks Mesija.

Kad Jēzus bija piedzimis

„Kad Jēzus bija piedzimis Bētleme, (..) gudri viri no austrumu zemes atnāca uz Jeruzalemi un sacīja: "Kur ir jaunpiedzimušais jūdu ķēniņš?" Māt. 2:1,2.

Godības Ķēniņš zemu noliecās, lai kļūtu par cilvēku, un eņģeli, Viņa diženuma liecinieki Debesu galmā, kur Viņu pielūdza visi Debesu pulki, tagad bija sarūgtināti, ieraugot savu dievišķo Pavēlnieku tik dziļi pazemotu.

Jūdi ar saviem ļaunajiem darbiem bija tik ļoti attālinājušies no Dieva, ka eņģeli nevarēja viņiem sniegt labo vēsti par Bērna Pestītāja ierašanos. Dievs izraudzīja gudros no Austrumu zemes, lai tie izpildītu Viņa gribu. (..)

Šie gudrie vīri redzēja Debesis, apgaismotas ar spožumu, kas apņēma Debesu vēstnešu pulku, kad tie pazemīgajiem ganiem pasludināja Kristus atnākšanu. (..)

Šis spožums bija liesmojošu eņģeļu kopas atblāzma, kas izskatījās kā spoža zvaigzne. Lielā, agrāk neredzētā un neparasti spožā zvaigzne, kas mirgoja pie debesjuma kā īpaša zīme, saistīja viņu uzmanību. (..) Gudrie vīri devās turp, kurp zvaigzne viņus it kā vadīja. Kad viņi nonāca Jeruzalemes tuvumā, zvaigzne iegrimā tumsā un vairs ceļu nerādīja. Viņi sprieda, ka jūdiem vajadzētu zināt par lielo notikumu — Mesijas ierašanos, un, nonākuši Jeruzalemes apkaimē, sāka apvaicāties.

Gudros vīrus pārsteidz tas, ka nevienam nav īpašas intereses par Mesijas ierašanos. (..) Viņi brīnās, ka jūdi nav nedz ieinteresēti, nedz arī priedīgi par lielo notikumu? Kristus atnākšanu.

Mūsdienu baznīcas cenšas paplašināties visas pasaules mērogā, tomēr tāpat negrib redzēt pravietojumu gaismu un pieņemt laika zīmes, kas apliecina Kristus drīzo nākšanu, kā jūdi Viņa Pirmās atnākšanas laikā. Viņi gaidīja Mesijas laicīgu un veiksmīgu valdīšanu Jeruzalemē. Mūsu laika viltus kristieši gaida savu draudžu laicīgu labklājību, visas pasaules atgriešanos un laicīgas tūkstošgadu valstības priekus.

Otrās atnākšanas cerība

„Tas, kas visu šo apliecina, saka: "Tiešām, Es nāku drīz. Āmen." Tiešām, nāc, Kungs Jēzu!" Atkl. 22:20.

Kunga Otrā atnākšana visos laikmetos ir bijusi Viņa patieso sekotāju cerība. Pestītāja atvadu apsolījums, ka Viņš atgriezīsies un kas tika sniegts Eļļas kalnā, darīja gaišu Viņa mācekļu nākotni, pildot to sirdis ar prieku un cerību, kuru nespēja nodzēst un aizmiglot ne skumjas, ne pārbaudījumi. Ciešanu un vajāšanu laikā "lielā Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus atspīdēšana" bija viņu "svētlaimīgā cerība". Kad Tesalonikas kristieši noskuma, šķiroties no saviem aizmigušajiem piederīgajiem, kas bija cerējuši piedzīvot Kunga atnākšanu, viņu skolotājs Pāvils norādīja uz augšāmcelšanos, kas notiks, Pestītājam atgriežoties. Tad celsies mirušie Kristū un kopā ar dzīvajiem tiks paņemti Kungam pretī padebešos. "Tā," viņš teica, "mēs būsim kopā ar to Kungu vienmēr. Ieprieciniet cits citu ar šiem vārdiem!" (1. Tēs. 4:16-18)

No pazemes cietumiem, no sārziem un ešafotiem, kur svētie un mocekļi liecināja par patiesību, cauri gadsimtiem skan viņu ticības un cerību pilnie vārdi. "Pārliecināti par Viņa augšāmcelšanos, tātad arī par savu augšāmcelšanos Viņa nākšanas dienā, šie kristieši nicināja nāvi un pacēlās tai pāri," sacīja viens no tiem. Viņi bija gatavi doties kapā, lai varētu uzcelties brīvi. Viņi gaidīja Kunga nākšanu debesu padebešos sava Tēva godībā, lai uzceltu taisno valstību. Tādu pašu ticību loloja valdieši. Viklifs raudzījās uz Pestītāja atnākšanu kā uz draudzes cerību.

Klinšainajā Patmos salā mīļotais māceklis dzird apsolījumu: "Tiešām, Es nāku drīz," un viņa ilgu pilnā atbilde atbalso draudzes lūgšanu visā tās svešniecības ceļā: "Tiešām, nāc, Kungs Jēzu." (Atkl. 22:20)

Rakstu kodols

"Es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs, un pēcgalā Viņš celsies pār pīšļiem." Īj. 19:25.

Viena no Bībeles svinīgākajām un diženākajām patiesībām ir vēsts par Kristus Otro atnākšanu, lai Viņš pilnīgi pabeigtu lielo pestīšanas darbu. Dieva svētceļnieku tautai, kam tik ilgi bija jāklīst pa "nāves ēnas ieleju", dārga, prieka un iedvesmas pilna cerība dota tieši Viņa, "Augšāmcelšanās un Dzīvības", atgriešanās apsolījumā, lai "savus atmetos atvestu mājās". Mācība par Otro adventi ir pats Svēto Rakstu kodols. Kopš dienas, kad pirmais cilvēku pāris skumīgi atstāja Ēdeni, ticības bērni gaidīja Apsolītā nākšanu, lai lauztu iznīcinātāja varu un atvestu viņus atpakaļ zaudētajā paradīzē. (..) Ēnoham, kas bija paradīzes iemītnieku pēcnācējs septītajā paaudzē un trīs gadsimtus bija staigājis virs zemes kopā ar Dievu, tika vēlēts no tālienes redzēt Pestītāja nākšanu. "Redzi," viņš sludināja, "Kungs nāk ar daudz tūkstošiem savu svēto tiesāt visus." Sentēvs Ījabs savā ciešanu naktī izsaucās nešaubīgā pašlūgumā: "Es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs un pēcgalā Viņš celsies pār pīšļiem, un pēc tam, ja arī (..) es būšu bez miesas palicis, es tomēr skatīšu Dievu. (..) Manas acis Viņu redzēs, un ne jau kā svešinieku un pretinieku." (Īj. 19:25-27)

Kaut visas žēlastības Dievs tā apgaismotu jūsu saprātu mūžības lietu uztverei, lai patiesības gaisma parādītu jūsu daudzos maldus tādus, kādi tie ir, un jūs vēltītu nepieciešamās pūles, lai no tiem atbrīvotos un rūgtu ļaunuma augļu vietā nestu tādus, kas dārgi un vērtīgi mūžīgajai dzīvībai.

Pazemojiet savu nabaga lepno, paštaisno sirdi Dieva priekšā, noliecieties zemu, zemu pie Viņa kājām, sava grēcīguma satriekti. Ziedo jiet sevi sagatavošanās darbam. Neapmierinieties, iekams jūs varēsīt no sirds sacīt: "Mans Pestītājs dzīvo, un tāpēc, ka Viņš ir dzīvs, dzīvošu arī es."

Zaudējot Debesis, jūs zaudējat visu; iegūstot Debesis, jūs iegūstat visu. Nekļūdieties šajā ziņā, es jūs lūdzu. Te iesaistītas mūžīgas vērtības.

Reformatoru ticība

„Kā pēdējais ienaidnieks tiks iznīcināta nāve”. 1. Kor. 15:26.

Luters paziņoja: "Esmu tiešām pārliecinājies, ka tiesas diena vairs nekavēsies veselus trīs gadsimtus. Dievs nevar un negrib paciest šo ļauno pasauli daudz ilgāk." "Tuvojas lielā diena, kad negantību valstība tiks gāzta." (Daniel T. Taylor, The Reign of Christ on Earth: or, The Voice of the Church in All Ages, 33. Ipp.)

"Šī vecā pasaule nav vairs tālu no sava gala," sacīja Melanhtons. Kalvins lūdza kristiešus "nešaubīgi un kvēli ilgoties pēc Kristus nākšanas kā nozīmīgākā no visiem notikumiem"; viņš apgalvoja, ka "visa ticīgo saime turēs prātā šo dienu". "Mums jāalkst pēc Kristus, mums Viņš jāmeklē, jāpcer," viņš turpina, "kamēr uzausīs lielā diena, kad mūsu Kungs pilnībā atklās savas valstības cildenumu." "Vai Kungs Jēzus nav uznesis mušu miesu Debesīs?" jautāja Skotijas reformators Nokss. "Vai Viņš neatgriezīsies? Mēs zinām, ka Viņš atgriezīsies un darīs to steigšus." Ridlijs un Leitimers, kas atdevuši savas dzīvības par patiesību, arī ticībā gaidīja Kunga atnākšanu. Ridlijs rakstīja: "Pasaule neapšaubāmi — tam es ticu un tāpēc to saku — tuvojas savam galam. Izsauksimies no sirds ar Dieva kalpu Jāni, — nāc, Kungs Jēzu, nāc!"

"Domas par Kunga atnākšanu," sacīja Beksters, "man ir saldās un līksmības pilnas." (Richard Baxter, Works, 17. sēj., 555. lpp.) "Tas ir Viņa svētajiem raksturīgs ticības darbs — mīlēt Viņa atnākšanu un lolot šo svētlaimīgo cerību." "Ja nāve ir pēdējais ienaidnieks, kuru iznīcinās augšāmcelšanās, tad mēs varam saprast, cik nopietni ticīgajiem jāilgojas un jālūdz par Otro Kristus nākšanu, kad tiks gūta šī pilnīgā un galīgā uzvara." (Turpat, 500. lpp.) "Tā ir diena, pēc kuras jāilgojas visiem ticīgajiem, uz kuru jācer un kas jāgaida kā visa pestīšanas darba, visu ilgu un dvēseles pūliņu piepildījums." "Ak, pasteidzini, Kungs, šo svētlaimīgo dienu!" (Turpat, 188., 183. lpp.) Tāda bija apustuļu draudzes, "tuksneša draudzes" un reformatoru draudzes cerība.

Vēstures atslēga

"Sargs, cik gara vēl nakts? Sargs, cik gara vēl nakts?" Sargs atbild: "Rīts nāk, bet vēl ir nakts! Ja gribat vairāk zināt, tad nāciet atkal un jautājiet!" Jes. 21:11,12.

Izpratne par cerību uz Kristus Otro atnākšanu ir atslēga, kas atdara visu nākamo vēsturi un izskaidro visas nākotnes mācības.

Modrā sarga balsij tagad jāklūst dzirdamai gar visu robežu. "Nāk rīts, bet vēl ir nakts." Taurei jāizdod skaidra skaņa, jo mēs dzīvojam lielajā Kunga sagatavošanās dienā.

Pravietojumu patiesības ir savstarpēji saistītas; tās pētot, mums atklājas brīnišķīga praktiskās kristietības patiesību kopa. Katram mūsu sakāmajam nepārprotami jāatklāj, ka mēs gaidām, strādājam un lūdzam par Dieva Dēla atnākšanu. Viņa atnākšana ir mūsu cerība. Šī cerība jāsaista ar katru mūsu vārdu un darbu, ar katru pasākumu un savstarpējām attiecībām. (..)

Otrajai Kristus nākšanai jābūt brīnišķam tematam, kuru mēs piedāvājam ļaudīm. Tas nedrīkst pietrūkt nevienā mūsu priekšnesumā. Gara acu priekšā jāpatur mūžīgās realitātes, un pasaules pievilcība izrādīsies tāda, kāda tā

patiesi ir — nevērtīga un tukša. Kā mums rīkoties ar pasaules niecībām — tas lielību, bagātību, godu un izpriecām?

Mēs esam ceļinieki un svešinieki, kas gaida, cer un lūdz par šo svētlaimīgo cerību, par mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus atnākšanu. Ja mēs tai ticam un paužam to savā praktiskajā dzīvē, — kādus gan varenus darbus izraisīs šī ticība un cerība, kādu kvēlu savstarpēju mīlestību, kādu rūpīgu svētu dzīvi Dievam par godu! Pie tam mūsu cieņa pret gaidāmo atmaksu un algu veidos skaidri saskatāmu robežu starp mums un pasauli. (..)

Patiesība, ka Kristus nāks, mums jāatgādina katram.

Vilšanās paralēles

„Raugi, mēs teicam svētīgus tos, kas ir izcietuši. Par Ļjaba pastāvību jūs esat dzirdējuši un redzējuši, kāds ar viņu ir bijis tā Kunga galamērķis, jo tas Kungs ir žēlsirdīgs un apžēlotājs”. Jēk. 5:11.

Nereti cilvēku, pat Dieva kalpu, prāti ir tik aptumšoti ar cilvēciskām domām, tradīcijām un maldu mācībām, ka tie tikai daļēji spēj aptvert lielās Viņa Vārdā atklātās patiesības. Tā tas bija ar Kristus mācekļiem pat tad, kad Pestītājs bija ar tiem kopā kā cilvēks. Mācekļu prāti bija piesātināti ar izplatīto uzskatu par Mesiju kā laicīgu valdnieku, kuram vajadzēja pacelt Israēlu vispasaules impērijas tronī, tādēļ tie nespēja saprast Viņa vārdu nozīmi, kad Viņš paredzēja savas ciešanas un nāvi. (..)

No pašas dzimšanas mācekļu sirdis bija tiekušās uz laicīgas impērijas slavas gaidām, un tas aptumšoja viņu izpratni. (..)

Mācekļu pieredzei, sludinot "Valstības Evaņģēliju" Kristus Pirmās atnākšanas laikā, radās paralēle to pieredzē, kas sludināja vēsti par Viņa Otro atnākšanu. (..)

Tāpat kā pirmie mācekļi, Viljams Millers un viņa biedri paši pilnībā neaptvēra savas vēsts nozīmi. Kristietībā dziļi iesakņojušies maldi viņiem neļāva pareizi izprast kādu būtisku pravietojuma aspektu. Viņi gan sludināja vēsti, kuru Kungs viņiem bija uzticējis nest pasaulei, bet, pārprotat tās nozīmi, piedzīvoja vilšanos.

Šiem ticīgajiem, tāpat kā pirmajiem mācekļiem, tas, kas viņiem pārbaudes stundā likās tumšs, vēlāk noskaidrojās. Ja viņi redzētu "Kunga galamērķi", tad zinātu, ka, lai gan viņu neizpratne izraisīja pārbaudījumu, Viņa mīlestības nodoms vienmēr piepildījās. Viņi iegūtu svētīgu pieredzi un pārlicinātos, ka "Viņš ir žēlsirdīgs un apžēlotājs", ka visi Viņa ceļi "ir žēlastība un taisnība tiem, kas tur Viņa derību un Viņa liecību".

Vēsti sludina pazemīgi cilvēki

„Ar to mums praviešu vārds kļūst jo stiprs, un jūs darāt labi, to vērā ņemdami kā sveci, kas spīd tumšā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs”. 2. Pēt. 1:19.

Atkl. 14:6,7 vēsts ir "mūžīgā Evaņģēlija" sastāvdaļa. Evaņģēlija pasludināšana netika uzticēta eņģeļiem, bet cilvēkiem. Svētie eņģeļi ir aizņemti ar šī darba vadīšanu un pārzina lielās cilvēku glābšanai domātās kustības, bet tiešo Evaņģēlija sludināšanu veic Kristus kalpi virs zemes.

Ticības vīriem, kas ir paklausīgi Svētā Gara mudinājumam un Viņa Vārda mācībām, šis brīdinājums jāpasludina pasaulei. Tie ir tie, kas ņem vērā "stipro praviešu vārdu", gaismu, "kas spīd tumšā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs". Viņi meklēja dievatziņu vairāk nekā visus apslēptos dārgumus, jo vērtēja šo gudrību augstāk par "sudrabu, un tās augļi ir vērtīgāki nekā zelts." (Sal. pam. 3:14) Kungs viņiem atklāja lielas lietas par savu valstību. "Tā Kunga draudzība ir ar tiem, kas Viņu bīstas, un Viņa derība ar viņiem vedīs viņus pie īstās atziņas." (Ps. 25:14)

Tie nebija akadēmiski izglītoti teologi, kas izprata šo patiesību un piedalījās tās pasludināšanā. Ja šie gudrie vīri būtu bijuši uzticīgi sargi, kas čakli un ar lūgšanām pēta Rakstus, viņi uzzinātu, kad sāksies nakts, un pravietojumi tiem atklātu aktuālos notikumus. Taču viņi netiecās būt mācekļi, un vēsts tika uzticēta pazemīgākiem ļaudīm. Jēzus teica: "Staigājiet, kamēr jums ir gaisma, lai tumsība jūs neapņem." (Jāņa 12:35) Kas novēršas no Dieva dotās gaismas un kavējas to meklēt, kamēr tā iegūstama, tiks atstāti tumsā. Jēzus saka: "Kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma." (Jāņa 8:12) Kam vienīgā prioritāte ir darīt Dieva prātu, rūpīgi glabājot jau saņemto gaismu, saņems vēl lielāku gaismu; tādai dvēselei tiks sūtīta Debesu starojuma zvaigzne, lai to vadītu visā patiesībā.

Patiesība svinēs uzvaru

Un eņģelis (..) zvērēja pie Tā, kas dzīvo mūžīgi mūžam (..), ka laika vairs nebūs. (..) Atkl. 10:5-7.

Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas vēsts, kas pasludina Dieva tiesas stundas iestāšanos, dota gala laikam; Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā aprakstītais eņģelis attēlots ar vienu kāju uz jūras un ar otru uz zemes: tas norāda uz vēsts izplatīšanos tālās zemēs, šķērsojot okeānu, un jūras salas dzirdēs pēdējo brīdinājuma vēsti. (..)

"Un eņģelis, ko es redzēju stāvam uz jūras un uz zemes, pacēla savu labo roku pret debesīm un zvērēja pie Tā, (..) kas radījis debesis un visu, kas debesis, zemi un visu, kas uz zemes, un jūru, un visu, kas jūrā: laika vairs nebūs." (Atkl. 10:5-7) Šī vēsts pasludina praviešu laikmetu beigas. To cilvēku vilšanās, kuri cerēja skatīt Kungu 1844. gadā, bija tiešām rūgta tiem, kas tik kvēli gaidīja Viņa ierašanos. Kungs bija paredzējis, ka tādām sarūgtinājumam jānāk. (..)

Draudzi nav apēnojis neviens tumšs mākonis, kuru Dievs nebūtu tai sagatavojis; neviens pretvara nav cēlusies pret Dieva darbu, kuru Viņš nebūtu iepriekš paredzējis. Viss ir norisinājies tā, kā Viņš bija iepriekš pavēstījis ar savu praviešu muti. Viņš nav atstājis savu draudzi tumsā un to aizmirsis, bet praviešu ziņojumos ir paudis nākotnes notikumus; savās rūpēs, darbodamies pasaules vēsturē norādītajā vietā, Viņš veic to, ko bija pasludinājis ar praviešu starpniecību. Visi Viņa nodomi piepildīsies un izdosies. Viņa likums ir apvienots ar Viņa troni, un visi apvienotie sātāniskie un cilvēciskie spēki tos nevar šķirt. Patiesību ir inspirējis Dievs, un Viņš to arī sarga; tā dzīvos un tai sekmēsies, lai gan palaikam tai pārskrien ēna. Kristus Evaņģēlijs ir raksturā iedzīvinātais likums. Visas pret to lietotās viltības, katrs melu attaisnošanas paņēmieni, visi sātāna izgudrotie maldi beigu beigās tiks sagrauti uz mūžu mūžiem, un patiesības uzvara būs tik spoža kā pusdienas saule. Uzlēks taisnības saule, un zem tās spārnēm būs dziedināšana; visa zeme būs Dieva godības pilna. Kad Pestītājs gatavojas šķirties no saviem mācekļiem, Viņš remdināja to skumjas ar apsolījumu, ka nāks atkal: "Jūsu sirdis lai neizbīstas! (..) Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. (..) Es noeju jums vietu sataisīt. Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie sevis." (Jāņa 14:1-3)

Enģeļi, kas kavējās Eļļas kalnā pēc Kristus atgriešanās Debesīs, atkārtoja mācekļiem Viņa solījumu atgriezties: "Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums Debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši Debesīs aizejam." (Ap. d. 1:11)

Apustulis Pāvils, Gara pamudināts, liecināja: "Pats Kungs nāks no Debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei." Bet Patmos pravietis teica: "Redzi, Viņš nāk ar padebešiem; Viņu redzēs katra acs."

Ap Viņa nākšanu savijas visi tās stundas košumi, "kad viss būs panākts, par ko Dievs jau kopš seniem laikiem ir runājis ar svēto praviešu muti". (Ap. d. 3:21) Tad ilgstošā ļaunuma vara būs lauzta. "Pasaules valstība ir nākusi rokā mūsu Kungam un Viņa Svaidītajam, un Viņš būs Valdnieks mūžīgi mūžam." (Atkl. 11:15)

Pasteidzinot Kunga atgriešanos

„Jo Viņš to vārdu piepilda un pasteidz taisnībā; jo drīz tas Kungs to vārdu izdarīs virs zemes”. Rom. 9:28, Glikas tulk.

Pravietojumā par Jeruzalemes izpostīšanu Kristus teica: "Tāpēc, ka netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzos izdzīsīs. Bet, kas pastāv līdz galam, tas tiks izglābts. Un šis Valstības Evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām; un tad nāks gals." Šis pravietojums piepildīsies otrreiz. Tālaika netaisnības uzplūdi atbalsojas šajā paaudzē. Tā

tas būs arī ar pravietojumu par Evaņģēlija pasludināšanu. Pirms Jeruzalemes krišanas Pāvils, Svētā Gara iedvesmots, paziņoja, ka Evaņģēlijs "ir sludināts visai radībai apakš debesīm". (Kol. 1:23) Tāpat tagad, pirms Cilvēka Dēla atgriešanās, mūžīgais Evaņģēlijs jāsludina "visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām". (Atkl. 14:6) Dievs "ir nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās". (Ap. d. 17:31) Kristus pasaka, kad šī diena iestāsies. Viņš nesaka, ka atgriezīsies visa pasaule, bet, ka "šis Valstības Evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām; un tad nāks gals". Piedāvājot Evaņģēliju pasaulei, mūsu varā ir pasteidzināt Kunga atgriešanos. Mums ne vien jāgaida, bet arī jāpasteidzina Dieva dienas iestāšanās. "Gaidot un pasteidzinot," raksta apustulis. (2. Pēt. 3:12) Ja draudze veiktu tai uzticēto darbu, kā to bija pavēlējis Kristus, visa pasaule būtu brīdināta jau sen, un Kungs Jēzus nāktu uz zemi lielā spēkā un godībā.

Neticība, pasaulīgums, pašatdeves trūkums un ķildas Dievu apliecinošo ļaužu vidū ir tas, kas mūs aiztur šajā grēku un bēdu pasaulē tik daudzus gadus. (..)

Mums var nākties palikt šajā pasaulē nepaklausības dēļ daudz ilgāk nekā Israēla bērniem; bet Kristus dēļ nepieliksim grēkus grēkiem, uzveļot Dievam vainu par mūsu pašu nepareizās rīcības sekām.

Trešā eņģeļa pēdējie brīdinājumi

„Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no Debesīm, tam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa spožuma”. Atkl. 18:1.

Eņģelim, kas pievienojas trešā eņģeļa vēsts pasludināšanā, jāapgaismo visa pasaule ar savu spožumu. Šeit paredzēts visu pasauli aptverošs, nepieredzēti varens darbs. 1840.-44.gada adventes kustība bija Dieva varenuma spoža izpausme; pirmā eņģeļa vēsts sasniedza katru misijas mītni pasaulē, un dažās zemēs bija novērojama vislielākā reliģiskā atmoda kopš 16. gadsimta reformācijas, taču to visu pārspēs trešā eņģeļa pēdējā brīdinājuma izraisītā varenā kustība. (..)

Lielajam Evaņģēlija darbam jānoslēdzas ar ne mazāku Dieva vareņības izpausmi, kā Dievs sniedzis tā iesākumā. Pravietojumiem, kas piepildījās agrā lietūs plūdamā Evaņģēlija sākumā, atkal jāpiepildās vēlajā lietū tā noslēgumā. (..)

Dieva kalpi ar svētā pašatdevē starojošām sejām steigsies no vietas uz vietu, lai pasludinātu Debesu vēsti. Tūkstošiem balsu pa visu zemi sniegs šo brīdinājumu. Notiks brīnumi, slimnieki tiks dziedināti, dažādas zīmes pavadīs ticīgos. Ar viltus brīnumiem darbosies arī sātans un pat liks ugunij krist "no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā". (Atkl. 13:13) Tad zemes iedzīvotājiem būs jāizšķiras. (..)

Misionāru izplatīto rakstu ietekme ir paplašinājusies, tomēr daudzi dziļi iespaidoti lasītāji tiek kavēti pilnīgi aptvert patiesību un nošķirties paklausībai. Tagad gaismas stari iespiežas visur, patiesība kļūst redzama visā tās skaidrībā, un godīgie Dieva bērni sarauj saites, kas tos kavē. Ne ģimeniskie sakari, ne saistības ar draudzi tos vairs nespēj aizturēt. Patiesība ir dārgāka par visu pārējo. Par spīti spēkiem, kas apvienojas pret patiesību, daudz ļaužu nostājas Kunga pusē.

Vins valdīs mūžīgi

„Un septītais eņģelis bazūnēja, un stipras balsis atskanēja Debesīs, kas sauca: "Pasaules valstība ir nākusi rokā mūsu Kungam un Viņa Svaidītajam, un Viņš būs valdnieks mūžīgi mūžam."” Atkl. 11:15.

Kristus ierašanās, lai uzceltu taisnības valsti, iedvesmoja viscildenākos svēto Rakstu sarakstītāju izteicienus. (..) Dziesminieks daudzinaja Israēla Kēniņa varu un majestātiskumu: "Lai priecājas debess un līksmo zeme, lai krāc jūra un viss, kas to pilda! Lai līksmo lauks un viss, kas tur zeļ un zaļo; lai gavilē visi meža koki tā Kunga priekšā, jo Viņš nāk, Viņš nāk tiesāt zemi. Viņš tiesās pasauli taisnībā un tautas savā patiesībā." (Ps. 96:11-13)

Pravietis Jesaja teica: "Nāvi Viņš izdeldēs uz mūžīgiem laikiem, un Dievs Kungs nožāvēs visas asaras no ļaužu vaigiem un liks izzust savas tautas negodam visā zemes virsū, jo tas Kungs to ir runājis." (Jes. 25:8)

Kad Pestītājs gatavojas šķirties no saviem mācekļiem, Viņš remdināja to skumjas ar apsolījumu, kā nāks atkal: "Jūsu sirdis lai neizbīstas! (..) Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. (..) Es noeju jums vietu sataisīt. Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie sevis." (Jāņa 14:1-3)

Eņģeļi, kas kavējās Eļlas kalnā pēc Kristus atgriešanās Debesīs, atkārtoja mācekļiem Viņa solījumu atgriezties: "Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums Debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši Debesīs aizejam." (Ap. d. 1:11)

Apustulis Pāvils, Gara pamudināts, liecināja: "Pats Kungs nāks no Debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei." Bet Patmos pravietis teica: "Redzi, Viņš nāk ar padebešiem; Viņu redzēs katra acs."

Ap Viņa nākšanu savijas visi tās stundas košumi, "kad viss būs panākts, par ko Dievs jau kopš seniem laikiem ir runājis ar svēto praviešu muti". (Ap. d. 3:21) Tad ilgstošā ļaunuma vara būs lauzta. "Pasaules valstība ir nākusi rokā mūsu Kungam un Viņa Svaidītajam, un Viņš būs Valdnieks mūžīgi mūžam." (Atkl. 11:15)

Pravietojums par Eliju

"Redzi, Es sūtīšu pie jums pravieti Eliju, iekams nāks tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena. Viņam būs jāpiegriež tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un jāapkrauj visa zeme ar savu lāstu smagumu!" Mal. 3:23,24.

Tie, kuriem jāsaģatavo ceļš Kristus Otrajai nākšanai, pielīdzināti uzticīgajam Elijam, tāpat kā Jānis atnāca Elijas garā, lai saģatavotu ceļu Kristus Pirmajai adventei.

Jāņa Kristītāja darbs un to darbs, kas pēdējās dienās Elijas garā un spēkā cenšas modināt ļaudis no apātijas, daudzējādā ziņā ir līdzīgi. Viņa darbs ir tā darba pirmtēls, kas jāveic šajā paaudzē. Kristus jānāk otrreiz, lai tiesātu ļaudis taisnībā.

Jānis nošķīrās no draugiem un greznās dzīves. Viņa vienkāršais apģērbs — kamiļvilnas auduma tērps — bija nemitīgs pārmetums jūdu priesteru un visas tautas izsmalcinātībai un tieksmei izrādīties. Viņa pieticīgais uzturs — dārzeni, siseņi un savvaļas bišu medus — bija pārmetums par izdabāšanu valdošajai uzdzīvei un nesātībai. Reformas galvenais uzdevums ir modināt, sabiedriskā doma ir jāatmodina. Mērenībai visās lietās jāsavienojas ar vēsti, lai novērstu ļaudis no viņu elkdievības, uzdzīves, izsmalcinātajām modēm un citām lietām.

Pašai dziedība, pazemība un mērenība, kuru Dievs saģaida no Viņa īpaši vadītajiem un sargātajiem taisnajiem, jāparāda pasaulei kontrastā ar deģenerētās paaudzes izsmalcinātību un veselībai kaitīgajiem ieradumiem. Dievs ir parādījis, ka veselības reforma ir tik cieši saistīta ar trešā eņģeļa vēsti kā roka ar plecu.

Kā Jānis Kristītājs (..) pievērsa ļaužu uzmanību desmit baušļiem, tā mums skaidrās skaņās jāsniedz vēsts: "Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņa tiesas stunda ir atnākusi." Ar pravietim Elijam un Jānim Kristītājam raksturīgu nopietnību mums jācenšas saģatavot ceļu Kristus Otrajai atnākšanai.

Paaģstiniēt Jēzu kā visa centru

"Es esmu Dāvida sakne un dzimums, spožā Rīta Zvaigzne." Atkl. 22:16.

Mums draud pēdējo dienu briesmas, tāpēc mūsu uzdevums ir brīdināt ļaudis no tām. Neignorējiet pravietojumos paustās svinīgās ainas. Ja mūsu ļaudis būtu kaut pusnomodā, ja ievērotu, cik tuvu ir Atklāsmē attēlotās ainas, draudzēs notiktu reformācija, vairāk būtu to, kas tic vēstij. Mēs nedrīkstam zaudēt laiku. (..) Veidojiet jaunus principus un ieviesiet skaidru patiesību. Tā būs kā abpusēji griezīģs zobens. Nesteidzieties izvērst polemiku. Būs laiks, kad mums būs jāklusē un jāvēro, kā Dievs glābj. Lai

runā Daniels, lai runā Atklāsme; pasakiet, kas ir patiesība, tomēr jebkurā izklāstā paaugstiniet Jēzu, "Dāvida sakni un dzimumu, spožo Rīta Zvaigzni", kā visas cerības centru.

Mēs pietiekami neiedziļināties savos patiesības meklējumos. Katra dvēsele, kas tic tagadējā laika patiesībai, nonāks tur, kur tai būs jāpamato sava cerība. Dieva ļaudis aicinās nostāties ķēniņu, valdnieku, likumdevēju un augstus amatus ieņemošu ļaužu priekšā, tāpēc ticīgajiem droši jāzina, kas ir patiesība. Tiem jābūt vīriem un sievietēm, kas ir atgriezušies. Dievs ar savu Garu vienā mirklī var jums iemācīt vairāk, nekā varat apgūt visā savā dzīvē no zemes ietekmīgajiem ļaudīm. Visums nolūkojas uz lielo cīņu virs zemes. Par bezgalīgu cenu Dievs ir sagādājis katram cilvēkam izdevību uzzināt to, kas viņu darīs gudru pestīšanai. Ar kādām bažām un nepacietību eņģeļi cenšas ieraudzīt, kas izmantos šo izdevību! Sastopoties ar jaunu vēsti, Dieva ļaudīm nav jāceļas to apkarot; ir jāvēršas pie Bībeles, salīdzinot jauno vēsti ar bauslību un liecību, un, ja vēsts ar to nesaskan, tā nav patiesa. Dievs vēlas, lai mūsu prāts paplašinātos. Viņš ilgojas mūs apveltīt ar savu žēlastību. Mēs varam ik dienas mieloties pie bagātīgi klāta galda, jo Dievs mums var atvērt visas Debesu mantnīcas.

Darba lauks ir pasaule

"Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem uisas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā." Māt. 28:19.

1874. gadā Kalifornijā man bija iespaidīgs sapnis. (..)

Es redzēju apspriedi, kurā piedalījās vairāki Kalifornijas brāļi. Viņi sprieda par labāko darba plānu nākamajam laikposmam. (..)

Telpā ienāca jauns cilvēks, kuru sapņos biju bieži redzējusi. Ar dziļu interesi viņš ieklausījās teiktajos vārdos-un tad, runādams apdomīgi un ar lietpratēja pārliecību, teica:

"Pilsētas un ciemi ir daļa no Kunga vīna kalna. Tiem jādzird brīdinājuma vēsts. Patiesības ienaidnieks izmisīgi pūlas novērst ļaudis no Dieva patiesības uz maldi. Jums jāsej pie visiem ūdeņiem.

Iespējams, jūs tūlīt neredzēsiet sava darba augļus, taču tāpēc nav jāzaudē drosme. Nemiet par paraugu Jēzu. Viņam bija daudz klausītāju, bet maz sekotāju." (..)

Vēstnesis turpināja: "Jums ir pārāk aprobežots šī darba redzējums. Jūs mēģināt ieplānot darbu tā, lai to varētu aptvert ar savām rokām. Jums jāredz plašāks apvārsnis. Jūsu gaisma nav jāslēpj zem pūra vai pagultē, tā jāliek svečturī, lai apgaismotu visus, kas ir namā. Jūsu nams ir pasaule. (..)

Daudzas zemes gaida Kunga sūtīto spožāko gaismu, bet jūsu ticība ir aprobežota; tā ir visai maza. Jūsu priekšstatam par darbu jābūt ievērojami plašākam. (..) Dodieties uz priekšu. Dievs darbosies ar varenu spēku, ja jūs staigāsit Viņa priekšā sirds pazemībā. Tā nav ticība, kas aizbildinās ar neiespējamām lietām. Dievam nekas nav neiespējams. Dieva likuma saistošajām prasībām jāpārbauda pasaule." (..)

Laika ir maz, un visiem, kas tic Viņa vēstij, jāizjūt svinīga atbildība darboties nesavtīgi, paplašināt savu ietekmi īstajā pusē un nekad nesacelties pret tiem, kas cenšas veicināt Dieva lietas intereses. (..) Gaismu, kuru mums ir uzticējis Dievs, pasaule nenovērtē, ja tai to nepiedāvā.

Dieva sods virszemes

"Cilvēkiem sirds pamirs izbailēs, gaidot lietas, kas nāks visā pasaulē." Lūk. 21:26.

Ak, kaut Dieva ļaudīm būtu priekšstats par iznīcībai nolemtajām tūkstoš pilsētām, kas gandrīz pilnīgi nodevušās elku pielūgšanai! (..)

Nesen es vēroju ļoti iespaidīgu ainu. Redzēju milzīgu uguns bumbu, kas nokrita starp jaukiem dzīvojamajiem namiem un izraisīja to pēkšņu bojāeju. Dzirdēju kādu sakām: "Mēs zinājām, ka Dieva sods nāks pār pasauli, bet nezinājām, ka tas nāks tik drīz." Citi bilda: "Jūs zinājāt? Kāpēc gan jūs mums to neteicāt? Mēs to nezinājām." Tādas valodas bija dzirdamas visur. (..)

Drīz starp tautām celsies plaši nemieri, — nemieri, kas nerimsies līdz Jēzus atnākšanai. Mums jāturas cieši kopā tā, kā nekad agrāk, — kalpojot Tam, kas ir sagatavojis savu troni Debesīs un kura valdība pārvalda visu. Dievs nav aizmirsis savus ļaudis, un mūsu spēks ir neaizmirst Viņu.

Dieva sods nāk pār zemi. Kari un karu daudzinašana, bojāeja ugunī un ūdenī skaidri liecina, ka bēdu laiks, kuram jāpieņemas spēkā līdz pašam galam, ir jau klāt. Mēs nedrīkstam zaudēt laiku. Pasauli sajauc karošanas gars. Daniēla grāmatas 8. nodaļas pravietojumi ir gandrīz sasnieguši savu galīgo piepildījumu. (..)

Pagājušās piektdienas rītā, īsi pirms pamošanās, man tika parādīta ļoti iespaidīga aina. Man likās, ka mostos no miega, bet atrodos citur, ne mājās. Pa logiem es ievēroju milzu ugunsgrēku. Lielas uguns bumbas uzkrita mājām, un no šīm bumbām uz visām pusēm lidoja uguns bultas. Bija neiespējami saskaitīt iedegtos ugunssārtus, un daudzas vietas tika iznīcinātas. Ļaužu šausmas bija neaprakstāmas.

Dažādu nāciju pilsētas sagaida bargi pārbaudījumi, tomēr Dievs tās nepiemeklēs savās bargajās dusmās, ja dažas dvēseles saraus saites ar

ienaidnieka māņiem, nožēlos grēkus un atgriezīsies, kamēr tautas masas krāj dusmas dusmu dienai.

Labāks un cēlāks ceļš

"Mazgājieties, šķīstieties, pārtrauciet savus ļaunos darbus Manu acu priekšā! Mitieties ļaunu darīt. Mācieties labu darīt!" Jes. 1:16,17.

Neziņa, baudkāre un ļauni ieradumi saēd dvēseli, miesu un garu, piepilda pasauli ar tikumisku spitālību; nāvējoša morāla sērga iznīcina tūkstošus un desmitus tūkstošus.

Daudzi ļaudis ir pagrimuši grēkā. Daudzi — bēdu satriekti. Tos nomāc ciešanas, trūkums, neticība, atkarības. Tie cieš no dažādām fiziskām un garīgām slimībām. Savās bēdās tie ilgojas pēc mierinājuma, bet sātans tos kārdina meklēt mierinājumu iekāres un baudās, kas ved postā un nāvē. Viņš tiem piedāvā Sodomas ābolus, kas to mutēs pārvēršas pelnos.

Man tika rādīta šausmīga pasaules stāvokļa aina. Visur valdīja netikumība. Izlaidība ir šīs paaudzes īpašais grēks. Vēl nekad netikums nav tik izaicinoši cēlis savu pretīgo galvu kā tagad. (..) Valdošā bezdievība neaprobežojas ar neticīgo un smējēju. Kaut tas būtu tā, bet tā nav. Daudzi vīri un sievas, kas apliecina ticību Kristum, dzīvo grēkā. Pat daži, kas apgalvo, ka gaida Viņa atnākšanu, nav labāk sagatavoti šim notikumam kā pats sātans. Viņi neatīrās no visas nešķīstības. Viņi tik ilgi ir kalpojuši savām iekārēm, ka samaitāta iztēle un netīras domas viņiem ir kļuvušas par normu. Likst viņu prātam kavēties pie cēlām un svētām lietām ir tikpat neiespējami, kā pagriezt Niagaras straumi un likt tās ūdeņiem celties pret ūdenskritumu. Katram kristietim jāmacās savaldīt savas kaislības un ļaut valdīt principam. (..)

Ja izlaidība, samaitātība, neuzticība, noziegumi un vardarbība ir ierastas lietas to vidū, kas nepazīst patiesību un neļaujas Dieva Vārda principu vadībai, tad cik gan svarīgi, lai tie, kas sauc sevi par Kristus sekotājiem un Dieva un Viņa eņģeļu sabiedrotājiem, rādītu šiem ļaudīm labāku un cēlāku ceļu! Cik svarīgi, lai viņi ar savu skaidrību un tikumu krasi atšķirtos no rupjo miesīgo iekāru vergiem!

Skalajam saucienam atskanot

„To dariet, saprazdami šo laiku, ka jums pienākusi stunda celties no miega. Jo tagad mūsu pestīšana ir tuvāk nekā toreiz, kad kļuvām ticīgi”. Rom. 13:11.

Gals ir tuvu, tas pielavās slepus, nemanāmi, kā zaglis naktī. Lai Dievs dotu, ka mēs vairs negulētu kā citi, bet būtu modri un ar skaidru prātu. Patiesība drīz svinēs uzvaru, un visi, kas tagad izvēlas būt par Dieva līdzstrādniekiem, kopā gavilēs. Laika ir maz; drīz nāks nakts, kad neviens

nevar strādāt. (..)

Tuvojas laiks, kad vienā dienā atgriezīsies tik, cik atgriezās Vasarsvētkos, kad mācekļi bija saņēmuši Svēto Garu. (..)

Daudzi atstāja Evaņģēlija aicinājumu neievērotu; tie tika svērti un pārbaudīti, bet grūtību kalni rēgojās viņu acu priekšā un apturēja gājienu. Ar ticību, izturību un drosmi daudzi pārvarēs šos šķēršļus un dosies ceļā uz cildeno gaismu.

Gandrīz neapzināti tika sacelti šķēršļi taisnajā šaurajā ceļā. Uz takas tika novietoti klupšanas akmeņi, taču tie tiks novēlti. Neuzticīgo ganu uzceltie žogi, kas līdz tam aplenca viņu ganāmpulkus, izzudīs kā nebijuši; tūkstoši izies gaismā un darbosies, lai šo gaismu izplatītu. Debesu saprāts strādās kopā ar cilvēkiem. Iedrošinātā draudze tiešām celsies un tiks apgaismota, veltot šai cīņai visu savu svēto enerģiju. Tā piepildīsies Dieva iecere un pazudušās pērles tiks atrastas. (..)

Skaļā sauciena laikā draudze ar Godības Kunga apsolīto palīdzību izplatīs pestīšanas atziņu tik bagātīgi, ka gaisma sasniegs katru lielo un mazo pilsētu. Zeme pildīsies ar atziņu par pestīšanu. Atjaunojošais Dieva Gars būs tik dāsni vainagojis ar panākumiem aktīvi strādājošos darbiniekus, ka tagadnes patiesības gaisma uzplaiksnīs visur.

Uzticīgie nepievilsies

„Šeit vajadzīga svēto pacietība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību”. Atkl. 14:12.

Lasot un pētot Rakstus, mums tagad vajadzīgs daudz kas vairāk nekā tikai cilvēciska gudrība; ja mēs nāksim pie Dieva Vārda ar pazemīgām sirdīm, Viņš mums pacels karogu pret likumības pretiniekiem.

Nav viegli saglabāt līdz galam stingru palāvību; grūtības vairojas, ja slēptas ietekmes pastāvīgi darbojas, lai ienestu citu garu — pretestību, kas atbalsta sātana argumentus. Kamēr nav vajāšanu, mūsu rindās ienāk daži šķietami godīgi un priekšzīmīgi kristieši, bet, sākoties vajāšanām, tie no mums aizies, krīzes laikā noticēdami īpatnējiem apsvērumiem, kas ietekmēs viņu prātus. Sātans dažādiem prātiem ir sagatavojis dažādus valģus. Kad Dieva likums tiks atstumts, draudze tiks sijāta pārbaudes ugunīs, un vairāk, nekā mēs domājam, būs to, kas noticēs viltīgiem gariem un velna mācībām. Tā vietā, lai grūtos apstākļos kļūtu stiprāki, daudzi pierādīs, ka viņi nav īstā Vīnkoka dzīvie zari. (..)

Kad pasaule atteiksies no Dieva likuma, kādu iespaidu tas atstās uz īsti paklausīgajiem un taisnajiem? Vai viņus aizraus spēcīgais ļaunuma viesulis? Ja tik daudzi nostāsies zem tumsas lielkunga karoga, vai Dieva baušļus ievērojošie ļaudis sāks šaubīties savā uzticībā? Nekad! It neviens, kas

paliek Kristū, nešaubīsies un nekritīs. Viņa sekotāji paklausībā locīs savus ceļus lielākai Autoritātei nekā šīs pasaules varenie. Kamēr zaimi pret Dieva baušļiem daudzus ietekmēs tā, ka viņi sāks apspiest patiesību un zaudēs cieņu pret to, uzticīgie ar vēl lielāku nopietnību augsti pacels pārbaudošās patiesības. Mūs neatstās bez ceļa un virziena. (..) Ar pazemīgām sirdīm mums jāizjautā Viņa Vārds un jāuztic sava griba Viņam. Bez Dieva mēs nespējam darīt neko.

Strādā, lai iegūtu kaut vienu vienīgu dvēseli

"Kurš no jūsu vidus, kam ir simts avis un kas vienu no tām ir pazaudējis, neatstāj visas deviņdesmit deviņas tuksnesī, lai ietu pakaļ pazudušajai, līdz kamēr tas to atradīs?" Lūk. 15:4.

Lai atgrieztu vienu dvēseli, mums jāizmanto savas iespējas līdz galam. Viena Kristum iegūta dvēsele liks uzplaiksnīt Debesu gaismai visā apkārtnē, šķels morālo tumsu un glābs citas dvēseles.

Ja Kristus ir atstājis deviņdesmit deviņas, lai meklētu un izglābtu vienu pazudušo avi, vai varam attaisnoties, ja darām mazāk? Vai atteikšanās strādāt tā, kā strādāja Kristus, ziedoties tā, kā ziedojās Kristus, nav nodevība pret svētajām pilnvarām un apvainojums Dievam?

Lieciet atskanēt trauksmes signālam visā zemes plašumā. Sakiet ļaudīm, ka Kunga diena ir tuvu un ļoti steidzas. Neatstājiet nevienu nebrīdinātu. Mēs varējām būt nabaga maldīgo dvēseļu vietā. Mēs varējām būt barbaru vietā. Tik, cik mums atklāta patiesība ir augstāka par citam, tik liels ir mušu pienākums to atklāt tiem, kas to vēl nav dzirdējuši.

Mēs nedrīkstam zaudēt laiku. Gals ir tuvu. Pārvietošanās no vietas uz vietu, lai izplatītu patiesību, drīz būs saistīta ar briesmām no visām pusēm. Tiks darīts viss, lai aizkavētu Kunga vēstnešus, un viņi nevarēs veikt to, kas tagad vēl ir iespējams. Mums godīgi jāielūkojas savam darbam acīs un iespējami ātri jānododas uzbrūkošā karagājienā. Pēc man dotās Dieva gaismas zinu, ka tumsas spēki darbojas ar dedzīgu enerģiju no apakšas, un zagļa solī sātānam izdodas paņemt tos, kas nav nomodā, kā vilks paņem savu laupījumu. Mums uzticēti brīdinājumi, kas jāizsaka tūdaļ, mums ir darbs, kas jādara tūdaļ, bet visai drīz tas jau būs daudz grūtāk, nekā varam iedomāties. Lai Dievs mums palīdz palikt gaismas straumē, strādāt, cieši raugoties uz Jēzu, mūsu Vadoni, un pacietīgi un neatlaidīgi steigties, lai gūtu uzvaru.

Mūsu piezemētajā, grēka ierobežotajā dzīvē šeit virs zemes lielākais prieks un augstākā izglītība iegūstami kalpošanā. Arī nākamajā pasaulē, kurā nebūs grēcīgajai cilvēcei raksturīgo ierobežojumu, mūsu lielākais prieks un augstākā izglītība atkal būs kalpošanā.

Pētiet Daniēla un Atklāsmes grāmatas

„Svētīgs tas, kas lasa, un tie, kas klausās pravieša vēstījuma vārdus un tur to, kas šeit rakstīts, jo noliktais laiks ir tuvu”. Atkl. 1:3.

Ir jātiek sludinātai vēstij, kas draudzi sacel kājās. Jāvelta visas pūles, lai šo vēsti sniegtu ne vien mūsu ļaudīm, bet arī pasaulei. Man tika norādīts, ka Daniēla un Atklāsmes grāmatu pravietojumi jāiespiež mazās grāmatinās līdz ar nepieciešamajiem paskaidrojumiem un jāizplata visā pasaulē. Šis gaismas skaidrāks izklāsts jāsaņem arī mūsu pašu ļaudīm.

Tie, kas ēd Dieva Dēla miesu un dzer Viņa asinis, iegūs no Daniēla un Atklāsmes grāmatām Dieva Gara iedvesmotu patiesību. Viņi aktivizēs spēkus, kurus nevarēs apspiest. Bērnu lūpas atdarīsies, pasludinot no cilvēku prātiem apslēptās patiesības. (..)

Daudzi pravietojumi drīz piepildīsies straujā secībā cits pēc cita. Katrs spēka elements ir gatavs stāties darbā. Pagātnes vēsture atkārtosies, veci konflikti atdzīvosies, un briesmas apdraudēs Dieva ļaudis no visām pusēm. Cilvēku cilts sasprings, un šī spriedze pārņems visu uz zemes. (..)

Pētiet Atklāsmes grāmatu saistībā ar Daniela vēstīm, jo vēsture atkārtosies. (..) Mums ar savām garīgajām priekšrocībām šodien būtu jāzina daudz vairāk, nekā zinām.

Enģeļi vēlas ieskatīties patiesībās, kas tiek atklātas ļaudīm, kuri ar nomāktām sirdīm lūdz pēc varenākas atziņas, pēc atziņas, kas ir lielāka garuma, platuma, augstuma un dziļuma kategorijās. Šo atziņu var dot vienīgi Viņš.

Tuvojoties pasaules vēstures nobeigumam, īpaši rūpīgi un dziļi jāpēta pravietojumi par pēdējām dienām. Jaunās Derības pēdējā grāmata ir patiesību pilna, un tās mums jāizprot. Sātans ir daudzus padarījis aklus, tāpēc viņi ar prieku izmanto katru ieganstu, lai izvairītos no Atklāsmes grāmatas izpētes. Taču Kristus ar sava kalpa Jāņa muti pasludina, kas notiks pēdējās dienās. Viņš saka: "Svētīgs tas, kas lasa, un tie, kas klausās pravieša vēstījuma vārdus un tur to, kas šeit rakstīts."

Neiecietība un vajāšanas

"Ja viņi Mani vajājuši, viņi vajās arī jūs. Ja viņi Manus vārdus ir turējuši, viņi turēs arī jūsējos." Jāņa 15:20.

Vajāšanas un tās dažādie paveidi izriet no principa, kas pastāvēs tikmēr, kamēr būs sātans un kristietībai piemītis vitāls spēks. Neviens cilvēks nevar kalpot Dievam, nesaceļot pret sevi tumsas spēku pretestību. Viņam uzbruks ļaunie enģeļi, satraukti, ka kristieša ietekme izņem laupījumu no to rokām.

Ļauni cilvēki, kas izjūt viņa priekšzīmi kā pārmetumu sev, apvienosies ar ļaunajiem eņģeļiem un mēģinās viņu šķirt no Dieva ar vilinošiem kārdinājumiem. Ja tas neizdosies, tad tie ar varu centīsies apspiest sirdsapziņu.

Tik ilgi, kamēr Jēzus paliek cilvēka aizbildnis Debesu svētnīcā, valdnieki un tautas izjūt Svētā Gara atturošo ietekmi. Tā vēl zināmā mērā kontrolē valstu likumus. Ja to nebūtu, stāvoklis virs zemes būtu vēl daudz ļaunāks nekā tagad. Kaut gan daudzi mūsu varasvīri ir aktīvi sātana rīki, arī Dievam vēl ir savi cilvēki nācijas valstsvīru vidū. Sātans iedvesmo savus aģentus, lai viņi ieteiktu rīcību, kas varētu ļoti aizkavēt Dieva darbu. Taču valstsvīri, kas bīstas Kungu, svēto eņģeļu ietekmē noliedz šos ieteikumus ar neapgāžamiem argumentiem. Tā nedaudz vīru savaldīs varenu ļaunuma straumi. Patiesības ienaidnieku opozīcija tiks savaldīta, lai trešā eņģeļa vēsts paveiktu savu darbu. Izskanot pēdējam brīdinājumam, tas saistīs to valstsvīru uzmanību, kurus Dievs tagad izmanto savā darbā, un daži no viņiem to pieņems un paliks pie Dieva ļaudīm bēdu laikā. (..)

"Arī jūs, Ciānas bērni, priecājieties un esiet liksmi sava Dieva, tā Kunga, , ipziņā!" (Joēla 2:23) "Tas notiks pēdējās dienās, saka Dievs, Es izliešu no sava (Sara pār visu miesu. (..) Un ikviens, kas tā Kunga vārdu piesauks, tiks izglābts." (Ap. d. 2:17,21)

Liels Evanģēlija darbs noslēgsies ar ne mazāku Dieva spēka izpausmi, kā tas iesākās.

Draudze nekritis

"Uz šās klints Es gribu celt savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt." Māt. 16:18.

Tie, kas ievēro Dieva baušļus un kam ir Jēzus ticība, dabūs izjust pūķa un tā pulku dusmas. Sātans uzskata pasauli par saviem pavalstniekiem, tas ir ieguvis savā varā atkritušās draudzes; taču rodas maza sabiedrība, kas pretojas viņa pārvaldes sistēmai. Ja sātans šos ļaudis varētu izdeldēt no zemes virsas, viņa uzvara būtu pilnīga. Kā viņš ietekmēja pagānu tautas, lai tās izpostītu Israēlu, tā tuvākajā nākotnē tas sakūdīs arī ļaunās varas virs zemes, lai tās iznīcinātu Dieva ļaudis. (..) Viņu vienīgā cerība ir Dieva žēlastība, bet vienīgais aizsargmūris būs lūgšana.

Pārbaudošie piedzīvojumi, kas bija jāpārcieš Dieva tautai Esteres laikā, nav raksturīgi tikai tam laikmetam. Atklāsmes grāmatas autors, lūkojoties laikmetiem pāri uz laika beigām, pavēstīja: "Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu." (Atkl. 12:17) Daži no tiem, kas šodien dzīvo virs zemes, redzēs, kā šie vārdi piepildīsies.

Sātana dusmas pieaug, jo viņa laiks būs drīz beidzies, un viņa māņu un

Pašpalāvīga, bezrūpīga kavēšanās

"Redzi, Es nāku kā zaglis! Svētīgs, kas ir nomodā un kas tur savas drēbes gatavībā, lai tam nebūtu jāstaigā kailam un nebūtu redzams viņa kauns." Atkl. 16:15.

Ļaunais kalps savā sirdī saka: "Mans kungs kavējas nākt." Viņš neapgalvo, ka Kristus nenāks. Viņš neizsmej ideju par Kristus Otro atnākšanu. Savā sirdī un ar savu rīcību viņš saka, ka Kunga nākšana ir atlikta. Viņš mazina citu apziņā pārliecību, ka Kungs nāks drīz. Viņa ietekmē cilvēki pārdroši un bezrūpīgi atliek savu gatavošanos. (..) Viņš iejūk pasaules pūlī. (..) Tā ir briesmīga asimilācija. Kopā ar pasauli viņš iekļūst slazdā. (..)

"Ja tu nebūsi nomodā, Es nākšu kā zaglis, un tu nezināsi, kurā stundā Es nākšu pār tevi." (Atkl. 3:3) Kristus nākšana pārsteigs maldu mācību sludinātājus. Tie saka: "Miers un drošība." Tāpat kā priesteri un pravieši pirms Jeruzalemes krišanas, tie paredz draudzei laicīgu labklājību un godu, laika zīmes izskaidrodami kā šīs labklājības priekšvēstnešus. Bet ko saka inspirētais vārds? "Pēkšņi pār viņiem nāks posts." (1. Tēs. 5:3) Pār visiem zemes iedzīvotājiem, pār visiem, kas šo zemi uzskata par savām mājām, Dieva diena nāks kā slazds. (..)

Dumpīgā, bezdievīgu baudu pilnā pasaule guļ, guļ savā maldinošajā drošībā. Cilvēki atliek Kunga nākšanu uz tāltāliem laikiem un smejas par brīdinājumiem. Lielībā tiek apgalvots: "Viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma." "Rīt lai ir kā šodien, papildam, jo vairāk, jo labāk." (2. Pēt. 3:4; Jes. 56:13) Mēs vēl dziļāk ienirsim baudkāvē. Bet Kristus saka: "Redzi, Es nāku kā zaglis." (Atkl. 16:15) Tajā pašā laikā, kad pasaule vīpsnādama jautā: "Kur paliek Viņa apsolītā atnākšana?", laika zīmes piepildās. Kamēr tiek saukts: "Miers un drošība," pēkšņi nāks iznīcība. Kamēr zaimotāji un patiesības noliedzēji kļūst pārgalvīgi, kamēr ierastā rosība naudas iegūšanā aug augumā, neievērojot jelkādus principus, kamēr zinātkārais students apgūst zināšanas par visu, izņemot Bībeli, Kristus nāks kā zaglis.

Iegūstamās debesis

„Tāpēc esiet modri un lūdziet vienmēr.” Lūk. 21:36, angļu tulk.

Mēs dzīvojam svinīgās un nozīmīgās dienās. Dieva Gars pakāpeniski, bet nemitīgi aiziet no pasaules. (..)

Apstākļi liecina, ka mūs gaida trauksmaini laiki. Dienas laikraksti ir pilni ar norādēm uz briesmīgu konfliktu tuvā nākotnē. Pārdrošas aplaupīšanas notiek visai bieži. Streiki kļuvuši par ikdienas notikumu. Visapkārt notiek zādības un slepkavības. Dēmonu apsēsti cilvēki atņem dzīvību vīriešiem, sievietēm un maziem bērniem. Cilvēki ir netikumu apmāti, un ikviens ļaunuma veids zel.

Visa pasaule ir satraukta. Laika zīmes ir biedējošas. Nākotnes notikumu ēnas jau kļūst redzamas. Dieva Gars aiziet no pasaules, un nelaime seko nelaimei uz ūdens un sauszemes. Plosās dažādas stipruma viesuļvētras, zemestrīces, ugunsnelaimes un plūdi. (..) Cilvēki strauji ieņem vietas zem pašu izvēlētajiem karogiem. Tie nemitīgi gaida un vēro savu vadoņu rīcību. Ir arī tādi, kas gaida un vēro mūsu Kunga atnākšanas zīmes un strādā šī notikuma labā. Cita ļaužu grupa stājas pirmā lielā krāpnieka komandētajā ierindā. Maz ir tādu, kas ar sirdi un dvēseli tic, ka mums ir iespējams izbēgt no elles un iemantot Debesis.

Krīze tuvojas lēnām un zagšus. Saule debesīs spīd, rotējot ierastajā orbītā. (..) Cilvēki joprojām ēd un dzer, stāda un ceļ, precas un dodas laulībā. Komersanti joprojām pērk un pārdod. Ļaudis drūzmējas un grūstās, cīnoties par augstāko vietu sabiedrībā. Baudkārie joprojām piepilda teātrus, hipodromus un azartspēļu elles. Satraukums aug augumā, taču pārbaudījuma stunda strauji tuvojas nobeigumam, un ikviena lieta drīz tiks izšķirta uz mūžību.

Cauri gadsimtiem mūsu ausīs svinīgi skan mūsu Kunga brīdinājuma vārdi no Eļļas kalna: "Sargieties, ka jūsu sirdis netop apgrūtinātas no vīna skurbuma un reibuma un laicīgām rūpēm, ka šī diena jums piepeši neuzbrūk."

Svētības modrajiem

"Svētīgi tie kalpi, kurus kungs pārnākot atrod nomodā; tiešām, Es jums saku, ka viņš, apsējis priekšautu, tos apsēdinās, apstaigās visus un tiem kalpos." Lūk. 12:37.

Dievs vienmēr ir sūtījis brīdinājumus par draudošajām briesmām. Tie, kas ticēja Kunga vēstij attiecīgajā laikā un izdzīvoja savu ticību paklausībā Dieva baušļiem, bija brīvi no soda, kas skāra nepaklausīgos un neticīgos. "Tas Kungs sacīja Noam: "Ej šķirstā, tu un viss tavs nams, jo tevi Es esmu vērojis, ka tu esi Manā priekšā taisns."" Noa paklausīja un tika glābts. Latam nāca vēsts: "Celieties, ejiet prom no šīs pilsētas, jo tas Kungs šo pilsētu izpostīs." (1. Moz. 7:1; 19:14) Lats izvēlējās Debesu vēstnešu apsardzību un tika izglābts. Tā Kristus mācekļi tika brīdināti par Jeruzalemes bojāeju. Tie, kas vēroja tuvās bojāejas pazīmes un bēga no pilsētas, paglābās no posta. Tā arī mēs tagad tiekam brīdināti par Kristus otro atnākšanu un par postu, kas nāks pār pasauli. Izglābsies tie, kas ievēros brīdinājumu.

Mēs nezinām Viņa nākšanas precīzo laiku, tāpēc mums pavēlēts būt nomodā. "Svētīgi tie kalpi, kurus kungs pārnākot atrod nomodā." Tie, kas gaida Kunga atnākšanu, nepavada laiku laiskā bezdarbībā. Kristus atnākšanas gaidīšanai jāliek cilvēkiem būties Kungu un arī no soda, kas nāks pār pārkāpējiem. Ir jāapzinās, cik liels grēks ir atraidīt Viņa žēlastības piedāvājumu. Tie, kas gaida Kungu, šķīsta savas dvēseles paklausībā

patiesībai. Viņi apvieno modru gaidīšanu ar nopietnu darbu. Apzinoties, ka Kungs ir pie durvīm, viņi dedzīgi darbojas dvēseļu glābšanas jomā, sadarbojoties ar dievišķajām būtnēm. Šie ir uzticīgie un gudrie kalpi, kas dala Kunga saimei "pienācīgo barību īstā laikā". (Lūk. 12:42) Viņi sludina patiesību, kas īpaši piemērojama mūsu laikā. Kā Ēnohs, Noa, Ābrahāms un Mozus sludināja patiesību savam laikam, tā Kristus kalpotāji mūsu dienās sniedz īpašu brīdinājumu tagadējai paaudzei.

Visapkārt nemiers

„Meklējiet to Kungu, jūs visi nelaimīgie šai zemē, jūs, kas ievēroat tā Kunga likumus; dzenieties pēc taisnības, kļūstiet pazemīgi, lai jūs tā Kunga dusmu dienā varētu glābšanu atrast!” Cef. 2:3.

Nav skumjāka skata kā Kristus asinīm atpirktie, (..) kas apsmej viņiem žēlastībā sūtītās Evaņģēlija vēstis, noliedz Kristus dievišķību un bez pamata paļaujas uz saviem aprobežotajiem apsvērumiem un pierādījumiem. Kad viņus pārbaudīs ciešanas un viņi tiksies ar nāvi vaigu vaigā, visas viņu lolotās ģeķības izkusīs kā sarma saulē.

Cik briesmīgi gan ir stāvēt pie tāda cilvēka šķirsta, kas ir atteicies no dievišķās žēlastības aicinājuma! Cik briesmīgi ir atzīt — te ir pazaudēta dzīvība! Te ir kāds, kas varēja sasniegt visaugstāko pakāpi un iegūt nemirstību, bet nodeva savu dzīvi sātanam, sapinās cilvēku tukšajā filozofijā un kļuva par rotallietu ienaidnieka rokās! Kristieša cerība ir dvēseles enkurs, drošs un izturīgs, kas sniedzas aiz priekškara, kur ir iegājis Kristus, mūsu priekštecis. Mums jāveic individuāls darbs, gatavojoties gaidāmajiem lielajiem notikumiem.

Jauniešiem vajadzētu nopietnāk meklēt Dievu. Tuvojas vētra, un mums jābūt gataviem izjust tās niknumu, nožēlojot grēkus Dieva priekšā un ticot mūsu Kungam Jēzum Kristum. Kungs celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi. Mēs redzēsim nemieru visās malās. Tūkstošiem kuģu tiks aizrauti jūras dzelmē. Nogrims veselās flotes, un miljoni zaudēs savas dzīvības. Ugunsgrēki sāksies negaidīti, un nekādas cilvēku pūles nespēs tos nodzēst. Zemes pilis pazudīs trakojošās liesmās. Dzelzceļu katastrofas kļūs aizvien biežākas; avārijas, sadursmes un pēkšņa nāve bez brīdinājuma plosīsies lielajos satiksmes ceļos. Gals ir tuvu, pārbaudes laiks iet uz beigām. Ak, meklēsim Dievu, kamēr Viņš atrodams, piesauksim Viņu, kamēr Viņš ir tuvu! Praviētis saka: "Meklējiet to Kungu, jūs visi nelaimīgie šai zemē, jūs, kas ievēroat tā Kunga likumu; dzenieties pēc taisnības, kļūstiet pazemīgi, lai jūs tā Kunga dusmu dienā varētu glābšanu atrast."

Aizlūgšanas par dvēselēm

"Atkal Es jums saku: ja divi nojums virs zemes ir vienā prātā kaut kādas lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad Mans Debesu Tēvs to tiem dos." Māt. 18:19.

Atceros, ka Betlkrīkā bija tādi ļaudis, kas izjuta atbildības nastu par tiem, kas nebija atgriezušies, un arī tādi, kas mājoja tumsā un neredzēja nekādu gaismu; tād sasauca lūgšanu sapulces, lai pagurušie darītu Dieva spēku par savu spēku. Visos gadījumos Debesu būtnes piedalījās šādos pasākumos, un dvēseles tika izglābtas.

Ja draudze ir liela, locekļiem jāsadala mazākās grupās un jādarbojas ne vien 11 raudzes locekļu, bet arī neticīgo labā. Ja kādā vietā ir tikai divi vai trīs cilvēki, kas zina patiesību, viņiem jāizveido darba grupa un jāaglabā ciešas saites savā starpā, vienojoties mīlestībā un vienprātībā un iedrošinot citam citu doties uz priekšu, lai katrs gūtu spēku no otra atbalsta. Lai viņi veido kristīgas labvēlības un pacietības pilnu atmosfēru, nelieto asus vārdus un izmanto runas dāvanu ar mērķi stiprināt citam citu vissvētākajā ticībā. Lai tiem, kas ir ārpus ganāmā pulka, viņi kalpo Kristum līdzīgā mīlestībā. (..) Ja viņi strādās un lūgs Kristus vārdā, viņu skaits pieaugs.

Ir jāveic iekšējās misijas darbs, un mēs dzirdam attaisnojumu — kamēr mūsu pašu zemē ir tik daudz grēka un vajadzības strādāt, kāpēc ar tādu dedzību jā rūpējas par citām zemēm? Es atbildu: mūsu darbalauks ir pasaule. (..) Pestītājs ir devis norādījumu saviem mācekļiem sākt darbu Jeruzalemē un pēc tam turpināt to Jūdejā un Samarijā, un tālāk līdz pat pasaules galam. Tikai maza cilvēces daļa pieņēma mācību, bet vēstneši ar steigu nesa vēsti no vienas vietas uz citu, no zemes uz zemi, paceļot Evaņģēlija karogu visās tuvajās un tālajās pasaules vietās. Ir vajadzīgs sagatavošanas darbs. Pestītāja apsolījums skan: "Bet jūs saņemsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums; un jūs būsit Mani liecinieki (..)". Tie, kas nesekos savam prātam un iegribām, bet meklēs Kunga padomu, nebūs nesekmīgi skolēni, jo Kungs viņus mācīs.

Raudāt vai priecāties?

"Pļaujas laiks ir pagājis, vasara ir beigusies, bet mēs neesam glābti." Jer. 8:20, angļu tulk.

Es aicinu mūsu draudžu locekļus nenovērtēt pārāk zemu laika zīmju piepildīšanos, jo tās skaidri liecina par gala tuvumu. Ak, cik daudzi, kas būs izturējušies bezrūpīgi pret savu dvēseļu pestīšanu, drīz izmisumā sauks: "Pļaujas laiks ir pagājis, vasara ir beigusies, bet mēs neesam glābti!"

Ak, kaut mēs atcerētos, ka mūsu tiesas sesija ir iesākusies, un mūsu lietas vēl nav izbeigtas! Tagad ir laiks būt modriem un lūgt, atteikties no baudkāres, iedomības un patmīlības. Dārgie brīži, kurus daudzi tērē vairāk nekā izšķērdīgi, būtu jāpavada pārdomās un lūgšanās. Daudzi no tiem, kas sauc sevi par Dieva baušļu ievērotājiem, vairāk seko iegribām nekā pienākumam. Tādi kā tagad, viņi nav mūžīgās dzīves cienīgi. Šiem bezrūpīgajiem un vienaldzīgajiem es sacītu: "Jūsu tukšās domas, jūsu nelaipnie vārdi, jūsu savtīgā rīcība ir atzīmēta Debesu grāmatā. Eņģeļi, kas

bija klāt Belsacara elkdievīgajās dzīrēs, stāv jums blakus, kad jūs apkaunojat savu Pestītāju. Viņi skumīgi novēršas, kad jūs Viņu no jauna sitat krustā un klaji pazemojat." (..)

Kristus kronēšanas dienā Viņš neatzīs par savējo nevienu, kam ir kāds traips, grumba vai kaut kas līdzīgs, bet saviem uzticīgajiem Viņš dos nevīstošas slavas vainagus. Tie, kas negrib, lai Viņš pār tiem valdītu, redzēs Viņu atpestīto pulka vidū, un katram atpestītajam būs zīme: KUNGS — MŪSU TAISNĪBA. Viņi redzēs, ka reiz ar ērkšķu vainagu kronētā galva tagad ir rotāta ar slavas diadēmu.

Šajā dienā atpestītie laistīsies Tēva un Dēla slavas mirdzumā. Debesu eņģeļi, skarot savas zelta kokles, apsveiks Ķēniņu un tos, kas ir Viņa uzvaras trofejas — tos, kas mazgāti un balināti Jēra asinīs. Iešalksies uzvaras dziesma, kas piepildīs visas Debesis. Kristus būs uzvarējis. Viņš ienāks Debesu galmā savu atpirkto pavadībā, un tie būs pierādījums un liecība, ka Viņa ciešanu un pašizliedzības misija nav bijusi veltīga.

2. VAI ESAM GATAVI KRISTUS NĀKŠANAI?

Kulminācijas brīdis

„Bet kas varēs izturēt Viņa atnākšanas dienu, un kas varēs pastāvēt, kad Viņš ieradīsies? — Jo Viņš ir kā zeltkaļa kausētāja uguns un kā veļas mazgātājas sārms.” Mal. 3:2.

Israēla ļaudīm viņu grēcīguma dēļ bija aizliegts tuvoties Sinaja kalnam laikā, kad uz tā gatavojās nolaisties Dievs, lai pasludinātu savu svēto likumu, jo citādi Viņa klātbūtnes liesmojošā godība ļaudis iznīcinātu. Ja tāda Viņa varenības izpausme iezīmēja Dieva likuma pasludināšanai izraudzīto vietu, cik gan briesmīga būs Viņa tiesa, kad Viņš nāks, lai izpildītu spriedumu saskaņā ar šiem svētajiem noteikumiem. Kā gan tie, kas minuši kājām Viņa autoritāti, izturēs Viņa godību pēdējā atmaksas dienā? (..)

Kad Sinaja kalnā tika parādīta dievišķā Klātbūtne, Kunga godība bija kā iznīcinoša uguns. (..) Kad nāks Kristus ar saviem svētajiem eņģeļiem, visa zeme kvēlos Viņa klātbūtnes baisajās liesmās. (..)

Nekad kopš cilvēka radīšanas zeme nebija redzējusi tādu dievišķās varenības izpausmi kā likuma pasludināšanas dienā Sinaja. (..) Dabas drausmīgo konvulsiju vidū Dieva balss kā bazūne atskanēja no padebeša. Kalns drebēja no pamatnes līdz virsotnei, un Israēla ļaužu pūli, bāli un bailēs trīcēdami, krita uz vaiga pie zemes. Kunga balss toreiz lika drebēt zemei, kad Viņš teica: "Vēl vienreiz Es kustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis." (..)

Kad Mozus nonāca no Dieva klātbūtnes kalnā, kur bija saņēmis bauslības galdiņus, vainīgais Israēls nevarēja izturēt gaismu, kuru izstaroja Mozus vaigs. Cik gan vēl mazāk pārkāpēji drīkstēs lūkoties Dieva Dēla vaigā, kad Viņš nāks sava Tēva godībā ar visu Debesu pulku, lai izpildītu tiesas spriedumu Viņa likuma pārkāpējiem un Viņa piedāvātās pestīšanas atraidītājiem. (..)

Tomēr Dieva tiesas viesuļvētras vidū Viņa bērniem nebūs iemesla bailoties. "Kungs būs savas tautas cerība un Israēla bērnu stiprums." Diena, kas Dieva likuma pārkāpējiem nesīs bailes un iznīcību, paklausīgajiem sniegs "neizsakāmu un apskaidrotu prieku".

Augsta prasība

"Un esiet Man svēti, jo Es, tas Kungs, esmu svēts un Es esmu jūs izraudzījis no tautām, lai jūs Man piederat." 3. Moz. 20:26.

Es redzēju, ka daudzi neaptver, kādiem viņiem jābūt, lai dzīvotu Kunga priekšā bēdu laikā, kad svētnīcā vairs nebūs Vidutāja. Tiem, kas saņem dzīvā Dieva zīmogu un apsardzību bēdu laikā, pilnīgi jāatstaro Jēzus līdzība.

Es redzēju, ka daudzi izturas nevērīgi pret tik ļoti vajadzīgo sagatavošanos un gaida atspirdzinājuma laiku un "vēlo lietu", lai tad nobriestu un spētu pastāvēt Kunga dienā un dzīvot Viņa priekšā. Ak, cik daudzus es redzēju bēdu laikā bez patvēruma! Viņi nebija domājuši par vajadzību sagatavoties, tāpēc nevarēja saņemt atspirdzinājumu, kas nepieciešams visiem, lai spētu dzīvot svētā Dieva vaiga priekšā. Tie, kas (..) kavējas šķīstīt savas dvēseles paklausībā visai patiesībai, (..) nonāks līdz mocību izliešanas laikam un tad pārliecināsies, ka tos vēl vajadzēja apcirst un apstrādāt pēc mēra, lai tie iederētos ceļamajā ēkā. Bet vairs nebūs (..) Vidutāja, kas viņus aizstāvētu Tēva priekšā. Pirms šī laika būs izskanējis svinīgais spriedums: "Netaisnais lai dara vēl netaisnību, nešķīstais lai grimst vēl nešķīstībā, bet taisnais lai dara arī turpmāk taisnību, svētais lai pastāv arī turpmāk svētumā."

Es redzēju, ka neviens nevar saņemt "atspirdzinājumu", neuzvarējis katru apgrēcību, iedomību, patmīlību, pasaules mīlestību un grēcīgu vārdu un darbu. Mums tāpēc jātiecas nākt tuvāk un tuvāk Kungam un nopietni jācenšas sagatavoties tā, lai mēs varētu pastāvēt cīņā Kunga dienā. Lai visi atceras, ka Kungs ir svēts un tikai svētas būtnes kādreiz varēs mājot Viņa klātbūtnē.

Mums šodien jāargās neko nepārkāpt un nevienu neapvainot ar vārdiem un darbiem. (..) Mums jāmeklē Dievs un jāaņemas, ka nevaram būt mierīgi bez Viņa klātbūtnes. Mums jābūt modriem, jāstrādā un jālūdz tā, it kā šī būtu vienīgā mums piederošā diena. Cik gan nopietna tad būtu mūsu dzīve, cik tuvu mēs sekotu Jēzum savos vārdos un darbos.

Svēšanas laiks

„Jo tas Kungs ir Dievs, visu zinātājs, Viņš sver darbus”. 1. Sam. 2:3.

Es redzēju eņģeli ar svariem rokā, kas svēra Dieva ļaužu, īpaši jauno ļaužu, domas un intereses. Vienā svaru kausā bija domas un intereses, kas tiecas uz Debesīm, otrajā — domas un intereses, kas tiecas uz zemi. Šajā kausā tika liktas izlasītās stāstu grāmatas, domas par apģērbu un tā izskatu, niekošanās, sīka lielība un tamlīdzīgas lietas. Ak, kāds svinīgs brīdis! Debesu eņģeļi stāv ar svariem rokā, izsverot Viņa bērnu domas — to bērnu, kas apgalvo, ka ir miruši pasaulei un dzīvo Dievam. Kauss, kas bija pilns zemes domu, niecības un lielības domu, strauji grima lejā, kaut gan viens svars pēc otra tika nomests no šī kausa. Pirmais, ar domām un interesēm, kas tiecās uz Debesīm, strauji cēlās, otram kausam nolaižoties. Cik ļoti viegls izrādījās Debesu lietu kauss! Es to varu atstāstīt tā, kā redzēju, bet nevaru parādīt svinīgo un dzīvo ietekmi, kas iespiedās manā apziņā, kad redzēju, kā eņģelis ar svariem sver Dieva ļaužu domas un intereses. Eņģelis sacīja: "Vai tādi var ieiet Debesīs? Nē, nē, nekad. Saki viņiem, ka to cerības ir veltīgas un, ja tie steidzami neatgriezīsies un neiegūs pestīšanu, tiem būs jāaiziet bojā." (..)

Es redzēju, ka daudzi mēra citus ar savu mēru un salīdzina savu dzīvi ar citu dzīvi. Tam tā nav jābūt. Par piemēru mums nav dots neviens, izņemot Kristu. Viņš ir mūsu īstais Paraugs, un ikvienam jācenšas būt pārākam, sekojot Viņa piemēram. (..)

Es redzēju, ka daudzi vēl maz saprot, kas ir pašreizējā vai upuris un ko nozīmē ciest patiesības dēļ. Tomēr neviens, kas nav nesis kādu upuri, neieies Debesīs. Jāizkopj pašreizējās un uzpurēšanās gars. Daži nav upurējuši sevi, savu miesu uz Dieva altāra. Viņi tiksmīnās ar savu straujo, mainīgo raksturu, izdabā savām tieksmēm un rūpējas par savām savtīgajām interesēm, nedomājot par Dieva lietu. Tie, kas ir noskaņoti upurēties mūžīgās dzīves labad, to iegūs; viņi pārliecināsies, ka bija vērts tās dēļ ciest, bija vērts sevi sist krustā un atteikties no visiem elkiem. Godības bezgala lielais, mūžīgais svars atsver visu, un tā priekšā nobāl katra zemes bauda.

Vai izturēsīt pārbaudi?

"Piemini visu to ceļu, pa kuru tas Kungs, tavs Dievs, tevi ir vadījis tuksnesī visus šos četrdesmit gadus, lai tevi pazemotu un tevi pārbaudītu, lai Viņš zinātu, kas ir tavā sirdsprātā, vai tu Viņa baušļus turēsi vai ne." 5. Moz. 8:2.

Dievs pārbaudīs savus ļaudis. (..) Ja vēsts [1844. gada paziņojums] būtu īslaicīga, kā daudziem šķita, tad būtu maz laika, lai izkoptu savu raksturu. Daudzi rīkojās jūtu, nevis principa un ticības vadīti, un šī svinīgā, bailpilnā vēsts tos satrauca. Tā ietekmēja viņu jūtas, iedvesa bailes, bet nepaveica to,

ko Dievs tai bija uzdevis.

Dievs savus ļaudis vada soli pa solim. Viņš tiem rada situācijas, kurās atklājas, kas ir viņu sirdī. Dažs iztur vienā situācijā, bet nākamajā krīt. Katrā turpmākajā gadījumā sirds tiek kontrolēta un pārbaudīta mazliet stingrāk. Ja tie, kas sevi uzskata par Dieva bērniem, jūt, ka viņu sirdis pretojas šim tiešajam darbam, viņi var būt pārliecināti, ka kaut kas ir jāpārvar. (..) Daži ir gatavi pieņemt kādu vienu lietu, bet, kad Dievs tos noved līdz kādam citam "kontrolpunktam", tie izvairās no tā un atpalek, jūtot, ka te tiek tieši skarts kāds viņu lolots elks. (..) Viņi tad var konstatēt, kas tieši viņu sirdis izslēdz Jēzu. Viņi kaut ko vērtē vairāk par patiesību, un viņu sirdis nav gatavas uzņemt Pestītāju. Ikviens cilvēks tiek izmeklēts un pārbaudīts zināmu laiku, lai redzētu, vai tas gribēs upurēt savus elkus. (..) Tie, kas, nobrieduši jebkurai situācijai, iztur katru pārbaudījumu un uzvar par katru cenu, ir sekojuši Uzticīgā Liecinieka padomam; viņi saņems vēl o lietu un līdz ar to būs gatavi pārvēršanai

Dievs pārbauda savus bērnus šajā pasaulē. (..) Šeit, pasaulē, šajās pēdējās dienās cilvēki atklās, kādi spēki ietekmē viņu sirdis un pārvalda rīcību. Ja tas ir dievišķās patiesības spēks, tas vadīs labos darbos, dāvās cerības saņēmējam, darīs viņu ceļu un augstsirdīgāku, līdzīgu viņa dievišķajam Kungam.

Jaunie un vecie ļaudis, Dievs jūs tagad pārbauda. Savu mūžīgo likteni jūs izlemjat paši.

Nemaldīgais vadonis

„Esiet vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi maldinādami”. Jēk. 1:22.

Dievs aicina Viņa gribas pazinējus būt arī Vārda darītājiem. Vājums, šaubīga sirds un neizlēmīga griba izaicina sātana uzbrukumus; tos, kas ļauj šīm vājībām iesakņoties, bezpalīdzīgus aiznesīs kārdinājumu viļņi. No katra, kas nes Kristus vārdu, tiek gaidīts, lai tas pieaugtu līdz Kristus, kristietības dzīvās Galvas, pilnam augumam.

Mums visiem vadonis pa daudzām dzīves šaurajām vietām vajadzīgs ne mazāk kā jūrniekam locis, kas izved kuģi starp smilšu sēkļiem un zemūdens klintīm; kur mēs tādu atradīsim? Mēs jums iesakām (..) Bībeli. Dieva inspirēta, svētu vīru uzrakstīta, tā ar lielu skaidrību un precizitāti izklāsta gan jauno, gan veco ļaužu pienākumus. Tā iedveš cerības, liek atmaigt sirdij, apgaro ar prieku un svētu līksmību. Bībele rāda perfekta rakstura paraugu; tā ir nemaldīga vadone visās situācijās līdz pašam dzīves ceļojuma nobeigumam. Pieņemiet to par savu padomdevēju un savas ikdienas dzīves likumu. (..)

Rakstos neskaitāmi patiesības dārgakmeņi pavirša meklētāja acīm paliek

apslēpti, taču patiesības raktuve ir neizsmeļama. Jo vairāk jūs pētīsiet Rakstus ar pazemīgu sirdi, jo lielāka kļūs jūsu interese un jo biežāk jums gribēsies izsaukties kopā ar Pāvilu: "Kāds Dieva bagātības, gudrības un atziņas dziļums! Cik neizprotami Viņa spriedumi un neizdibināmi Viņa ceļi!"

Katru dienu no Rakstiem ir jāiemācās kaut kas jauns. Meklējiet šo jauno kā paslēptus dārgumus, jo tie satur mūžīgās dzīvības vārdus. Lai varētu izprast Svētos Rakstus, lūdziet gudrību un sapratni. Ja jūs to darīsiet, Dieva Vārdā atradīsiet vēl nebijušas, izcilas vērtības un izjutīsiet, ka esat saņēmuši jaunu un dārgu gaismu par lietām, kas saistītas ar patiesību. Raksti līdz ar to jums kļūs aizvien vērtīgāki. (..)

Čakli izmantojiet visus žēlastības līdzekļus, lai jūs pārveidotos raksturā un izaugtu līdz pilnīgu vīru un sievu augumam Jēzū Kristū.

Gatavi atbildēt

„Turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos”. 1. Pēt. 3:15.

Man parādīja, ka daudzi, kas apliecina, ka izprot tagadējo patiesību, īstenībā nezina, kam viņi tic. Viņi neizprot savas ticības pamatojumus un īsti nenovērtē tagadējā laika darbu. Kad pienāks pārbaudes laiks, izrādīsies, ka daudzi, kas šodien sludina citiem, atradīs savā nostājā daudz kā tāda, ko nespēj pārliecinoši motivēt. Pirms šīs pārbaudes viņi nebija domājuši, ka tiem trūkst tik daudz zināšanu. Draudzē daudzi ir pārliecināti, ka zina, kam tic; tikai tad, kad sākas polemika, tie apzinās savu vājumu. Būdami šķirti no saviem ticības biedriem un spiesti vieni izskaidrot savus uzskatus, tie būs pārsteigti, cik juceklīgi ir viņu priekšstati par līdz šim it kā izprasto patiesību. (..)

Dievs modinās savus ļaudis; ja nelīdzēs citi līdzekļi, viņu vidū radīsies maldu mācības, kas viņus izvētīs, atšķirot sēnalas no kviešiem. Dievs aicina visus, kas tic Viņa Vārdam, celties no miega. Ir atnākusi dārga, šim laikam piemērota gaisma. (..) Ticīgajiem nevajadzētu samierināties ar pieņemumiem un nesakarīgām idejām par to, kas veido patiesību. Viņu ticībai jābūt stingri pamatotai Dieva Vārdā, lai tad, kad nāks pārbaudes laiks un viņus aicinās apspriedēs atbildēt par savu ticību, viņi ar lēnprātību un cieņu spētu pamatot savu cerību.

Kristus kalpiem nav jāgatavo īpašas runas, lai ar tām uzstātos viņu ticības pārbaudes brīdī. Tai jāgatavojas no dienas dienā, uzkrājot savās sirdīs Dieva Vārda dārgās patiesības, uzņemot Kristus mācību kā garīgu barību un stiprinot savu ticību lūgšanā. Pārbaudē Svētais Gars viņiem atgādinās tieši tās patiesības, kas sasniegs klausītāju sirdis.

Zināšanām, kas apgūtas čaklā Rakstu pētīšanā, Dievs liks uzplaiksnīt

atmiņā tieši īstajā laikā.

Remdētais izsalkums

"Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti." Māt. 5:6.

Kaut vīri un sievas, kas ir apmierināti ar savu liliputa auguma kroplīgo garīgo stāvokli, pēkšņi tiktu aiznesti Debesīs un kaut mirkli varētu vērot augsto un svēto pilnību, kas tur valda visapkārt — katra dvēsele ir pilna mīlestības, katrs vaigs izstaro prieku; (..) vai šie ļaudis, es jautāju, varētu iekļauties Debesu būtnu pulkā, piedalīties viņu dziesmās un pastāvēt tīrajā un cēlajā skaidrības atmosfērā, kas nāk no Dieva un Jēra? Ak, nē! (..)

Tie, kas ir pieradinājuši apziņu rast prieku garīgos vingrinājumos, var tikt pārveidoti un nesamulsis Debesu skaidrības un neaptveramās godības priekšā. Jūs varat labi pārzināt mākslu, varat būt kompetenti zinātnēs, varat būt izcils mūziķis vai rakstnieks, jums var būt patīkamas manieres, bet kas tam visam kopīgs ar sagatavošanos Debesīm? Kas tam visam kopīgs ar jūsu sagatavošanos, lai stātos Dieva tiesas priekšā?

Nepievilieties. Dievs neļaujas apsmieties. Nekas cits kā svētums jūs Debesīm nesagatavos. Tikai patiesa, praktiska dievbijība jūsos radīs skaidru, cēlu raksturu un dos iespēju nostāties tā Dieva priekšā, kas mājā nepieejamā gaišumā. Debesu raksturs jāiegūst virs zemes. Pretējā gadījumā to neiegūs nekad.

Ilgas pēc labestības un patiesa svētuma ir labas līdz zināmai robežai, bet, ja jūs ar to aprobežojaties, tas neko nedos. Labi nodomi ir vajadzīgi, bet tie neko nedod, ja tos necenšas īstenot. Pazudīs daudzi, kas cer un ilgojas būt kristieši, bet nevelta šim mērķim nopietnas pūles. Tāpēc viņi tiks svērti svaru kausos un atrasti par viegliem. Griba jāvingrina pareizi. Es no visas sirds gribu būt kristietis. Es gribu iepazīt pilnīgas mīlestības garumu un platumu, augstumu un dziļumu.

Ieklausieties Jēzus vārdos: "Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti." Kristus ir dāsnī gādājis par to, lai apmierinātu dvēseli, kas alkst un slāpst pēc taisnības.

Morāla neatkarība

Tāpēc aizejiet no viņu vidus un nošķirieties no tiem, saka tas Kungs, un neaiztieciat neko, kas ir nešķīsts, tad es jūs pieņēmu. Tad Es būšu jums par Tēvu, un jūs būsit Man par dēliem un meitām, saka tas Kungs Visuvaldītājs. 2. Kor. 6:17,18.

Daudziem šodien acu priekšā ir aizsegs. Tās ir simpātijas pret pasaules ieradumiem un dzīvesveidu, kas skatienam aizsedz Kunga godību. Dievs vēlas, lai mēs pievērstu savas acis Viņam un novērstos no pasaules lietām.

Patiesību ieviešot praksē, dzīves standartam jāpaceļas augstāk un augstāk, tiecoties atbilst Bībeles prasībām. Tas izraisa pretestību pret pasaules modēm, paradumiem, tradīcijām, praksēm un dzīves gudrībām. Pasaules iespaidi kā jūras viļņi gāžas pār Kristus sekotājiem, lai tos noskalotu no Viņa lēnprātības un žēlastības patiesajiem principiem, bet mums pie tiem jāturas nešaubīgi kā klintij. Tam vajadzīga morāla drosme, un tie, kuru dvēseles nav piekaltas pie mūžīgās Klints, tiks aizrauti ar šo pasaules straumi. Mēs varam droši pastāvēt vienīgi tad, ja mūsu dzīve ir apslēpta ar Kristu Dievā. Pretojoties pasaulei, nepieciešama morāla neatkarība. Pilnīgi saskaņojoties ar Dieva gribu, mēs būsīm pārāki un saskatīsim nepieciešamību pilnīgi atšķirties no pasaules ierāžām un prakses. Mums nav tikai mazliet jāpaceļ savs līmenis pāri pasaules standartiem, bet gan jāievieš noteikta, redzama atšķirība. (..)

Nav viegli iegūt bezgala vērtīgo mūžīgo dzīvību. Nevieni to nevar iegūt, dreifējot pasaules straumē. Mums jāiziet no pasaules, jānošķiras un nav jāaiztiek tas, kas ir nešķīsts. Nevieni nevar rīkoties kā pasaulīgs cilvēks un netikt ierauts pasaules straumē. Nevieni netiks uz augšu bez pastāvīgas piepūles. Tam, kas grib uzvarēt, jāturas tuvu Kristum. Tas nedrīkst atskatīties, ir cieši jālūkojas augšup, iegūstot žēlastību pēc žēlastības. Individuāla modrība ir drošības cena. (..)

Visu lietu gals ir tuvu. Tagad vajadzīgi vīri, kas ir apbruņoti un apjozti cīņai Dieva pusē.

Vai šeit ir kāds elks?

„Bērniņi, sargieties no elkiem!” 1. Jāņa 5:21.

Katru īsto Dieva bērnu Dievs vētīs kā kviešus, un šajā sijāšanā katra lolotā bauda, kas novērš prātu no Dieva, ir jāupurē. Daudzās ģimenēs kamīnu dzegas, plaukti un galdiņi ir pilni rotājumiem un gleznām. (..) Tādā veidā domas, kurām jābūt koncentrētām uz Dievu un Debesu interesēm, tiek atrautas no tā un pievērstas zemes lietām. Vai tas nav elkdievības paveids? Vai līdzekli, kas tika izlietoti šiem nieciņiem, nebūtu jāizlieto cilvēcei par svētību, lai remdētu ciešanas, lai apgērbtu trūcīgos un paēdinātu izsalkušos? Vai tos nevajadzētu ziedot Kunga mantnīcai, lai sekmētu Viņa darbu un celtu Viņa valstību virs zemes?

Šī ir ļoti svarīga lieta, un tā jāatgādina, lai jūs glābtu no elkdievības grēka. Svētības nāktu pār jūsu dvēselēm, ja jūs ievērotu Israēla Svētā sacītos vārdus: "Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā." Daudzi sev sagādā nevajadzīgas rūpes un bažas, tērējot laiku un uzmanību niekiem, kas piepilda viņu mājas. Tikai Dieva spēks var modināt no šīs aizraušanās, būtībā — elkdievības.

Siržu pārbaudītājs vēlas atbrīvot savus ļaudis no katra elkdievības veida. Lai Dieva Vārds, svētīgā Dzīvības Grāmata, piepilda galdus un plauktus, kas tagad pilni nevajadzīgu greznumlietu. Izdodiet savu naudu par grāmatām, kas var izskaidrot cilvēkiem tagadējā laika patiesību. Tveriet Kunga Vārdu, bezgalīgas gudrības un mīlestības krātuvi, jo tas ir Ceļvedis, kas rāda taku uz Debesīm. (..)

Ak, kaut jūs pētītu Rakstus ar sirsnīgām lūgšanām un atdevi Dievam! Kaut jūs pārmeklētu savas sirdis it kā ar iedegtu sveci, atklātu un pārrautu smalkākos pavedienus, kas jūs saista ar pasaulīgajiem paradumiem, novēršot prātu no Dieva! Lūdziet, lai Viņš norāda jums uz katru rīcību, kas novērš jūsu domas un mīlestību no Viņa. Dievs ir devis cilvēkiem savu svēto likumu kā sava rakstura mērauklu. Ar Viņa likuma palīdzību jūs varat ievērot un pārvarēt katru sava rakstura defektu. Jūs varat atteikties no jebkura elka, žēlastības un patiesības zelta važām saistot sevi ar Dieva troni.

Pārbaudiet savu sirdi

„Pārbaudiet paši sevi, vai stāvat ticībā, izmeklējiet paši sevi. Jeb vai neesat pārlicināti, ka Jēzus Kristus ir jūsos? Citādi jūs esat nederīgi”. 2. Kor. 13:5.

Nekas nav nodevīgāks par grēka vilinājumu. Tas ir šīs pasaules dievs, kas piekrāpj, padara aklu un ved postā. Sātans nenāk uzreiz ar visu savu kārdinājumu krājumu. Viņš nomaskē kārdinājumus ar labā šķietamību. (..) Apmātas dvēseles sper vienu soli un līdz ar to nobriest arī nākamajam. (..) Cik cītīgi sātans vēro, kā viņa ēsma tiek labprāt pieņemta un dvēseles aiziet pa viņa sagatavoto taku! (..)

Nepieciešama stingra pašpārbaude, vērīga sevis izpēte Dieva Vārda gaismā: esmu vesels vai samaitāts savā sirdī? Vai esmu atjaunots Kristū, vai joprojām miesīgs savā sirdī, tikai ārēji tērpies jaunā tērpā? Atnāciet uz Dieva tiesu un pārbaudiet Dieva gaismā, vai nav saglabājies kāds slepens grēks, kāda nekrietnība, kāds elks, kuru neesat upurējuši. Lūdziet (..) tā, kā vēl līdz šim nekad neesat lūguši, lai jūs netiktu piekrāpti ar sātana izgudrojumiem un nenokļūtu pavirša, bezrūpīga, niekiem pārņemta gara varā. (..)

Pēdējām dienām raksturīgs ir tāds grēks, ka formāli kristieši mīl izpriecās vairāk nekā Dievu. Rīkojieties godīgi ar savām dvēselēm. Cik maz ir to, kas pēc rūpīgas pārbaudes var lūkoties uz Debesīm un teikt: " (..) Es nemīlu kārības vairāk par Dievu." Cik maz ir to, kas var apliecināt: "Esmu miris pasaulei, (..) un, kad nāks Tas, kas ir mana dzīvība, arī es nākšu kopā ar Viņu godībā."

Dieva mīlestība un žēlastība! Ak, dārgā žēlastība! Tā ir vērtīgāka par tīru zeltu. Tā iedveš cerības un liek domāt cēlas domas; tā ir augstāka par

visiem citiem principiēm. Tā saista sirdi un jūtas ar Debesīm. Kamēr visa apkārtne aizņemta ar pasaules tukšumu, baudkāri un ģeķību, mūsu piederība ir Debesīs, no kurienes mēs gaidām Pestītāju; dvēsele sniedzas pēc Dieva, pēc piedošanas un miera, pēc taisnošanas un patiesa svētuma. Sadraudzība ar Dievu un pārdomas par Debesu lietām pārveido dvēseli Kristus līdzībā.

Pārbaudes jautājumi

„Kas drīkst kāpt tā Kunga kalnā, un kas stāvēs Viņa svētajā vietā? Kam nenoziedzīgas rokas un skaidra sirds, kam prāts nenesas uz nīcīgām lietām un kas ar viltu nezvērā”.
Ps. 24: 3.4.

Ar Kristu vienota dvēsele (..) cīnīsies pret katru pārkāpumu un vairīsies no grēka. Ar katru dienu tā kļūst līdzīgāka gaišai, spožai gaismai un gūst vairāk uzvaru. Tā iet no spēka uz spēku, nevis no vājuma uz vājumu.

Lai neviens šajā ziņā nemaldina savu dvēseli. Ja jūs lolojat iedomību, pašpārlicinātību, tieksmi būt pirmajā vietā, godkāri, ambīcijas, kurnēšanu, neapmierinātību, rūgtumu, aprunāšanu, melošānu, krāpšanu, mēlnesību, tad Kristus jūsu sirdī nemājo. (..) Jums vajadzīgs noturīgs kristīgs raksturs. (..)

Tiem, kas tic patiesībai, vajadzīga rūpīga atgriešanās, vai arī viņi kritīs pārbaudījuma dienā. Dieva ļaudīm jāsasniedz augsts standarts. Tiem jābūt svētai tautai, īpašiem ļaudīm; Izredzētai ciltij, dedzīgai labos darbos. Kristus ne tādēļ mira par jums, lai jums būtu tādas pašas kaislības, tāda pati gaume un tādi paši ieradumi kā pasaulīgajiem cilvēkiem.

Neviens neieies pa godības vārtiem, ja pa tiem vēl nav iegājusi viņa sirds. Lai tad izskan jautājumi: Vai tev rūp zemes lietas? Vai tavas domas ir tīras? Vai tu elpo Debesu gaisotni? Vai tu nes sev līdzī samaitātības dvaku? Vai tu esi nopietns un uzticams, kalpojot Dievam skaidrībā un svētumā? Jautā godīgi: "Vai esmu Dieva bērns, vai neesmu?"

Pamatīga reforma ir vajadzīga visās mūsu draudzēs. Tajās ir jāienāk dievišķās atgriešanās spēkam. Neatlieciet sagatavošanās dienu. Nesnaudiet nesagatavoti, bez eļļas jūsu lukturos. Neļaujiet jautājumam palikt neatbildētam draudīgā nenoteiktībā. Jautājiet sev visā nopietnībā: "Vai es piederu pie izglābtajiem, vai neizglābtajiem? Vai es pastāvēšu, vai nepastāvēšu?" Tajā dienā pastāvēs vienīgi tas, kam tīras rokas un skaidra sirds.

Katram Dieva dēlam ir priekšrocība būt īstam kristietim ik brīdī; tad un tikai tad tas var būt drošs, ka to atbalsta visas Debesis.

Vai tu uzdrošies būt citāds?

„Jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā”. 1. Pēt. 2:9.

Brīdinājums, ka Cilvēka Dēls drīz nāks debesu padebešos, daudziem ir kļuvis par ierastu stāstu. Viņi ir atkāpušies no modras, vērojošas gaidīšanas. Ārēji redzamais, savtīgais un pasaulīgais gars atklāj sirds jūtas: "Mans Kungs kavējas nākt." (..)

Tas pats patmīlības gars, tieksme pieskaņoties pasaules dzīvesveidam eksistē mūsu dienās tieši tāpat kā tas bija Noas dienās. Daudzi, kas sevi dēvē par Dieva bērniem, aizraujas ar savām laicīgajām iecerēm tādā pakāpē, kas liecina, ka viņu ticības apliecība ir meli. Viņi dēstīs un būvēs, pirks un pārdos, ēdīs un dzers, precēsies un dosies laulībā līdz pašam pēdējam savas pārbaudes laika mirklim. Tādā stāvoklī atrodas ļoti daudz mūsu pašu ļaužu. (..)

Mana dvēsele ir nomākta, redzot lielo garīguma trūkumu mūsu vidū. Pasaules modes un ieradumi, lepniņa, izklaidēšanās kāre, tieksme izrādīties, ekstravagance tērpos, māju un dārzu iekārtojumā, — tas viss aplaupa Dieva mantnīcu, veltot savas baudkāres apmierināšanai līdzekļus, kurus vajadzēja izlietot patiesības gaismas izplatīšanai pasaulē. (..)

Gaismas un dienas bērniem nav jākrāj ap sevi nakts un tumsas ēnas, kas apņem netaisnības kalpus. Gluži pretēji, viņiem uzticīgi jāstāv savā postenī, pildot gaismas nesēju pienākumus, sakrājot Dieva gaismu un izlejot to pār tiem, kas ir tumsā. Dievs prasa no saviem ļaudīm, lai viņi saglabā skaidrību un nepieskaras bezdievju ieradumiem, tas ir, neatdarina tos.

Kristieši šajā pasaulē būs "svēta tauta, īpaši ļaudis" un pagodinās Viņu, kas tos izsaucis "no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā". Šai gaismai nav jāklūst blāvākai, tai jāspīd aizvien gaišāk, kamēr uzausīs īsta diena. (..) Satraucošā patiesība, kas skan mūsu ausīs jau daudzus gadus — "Kungs ir pie durvīm, esiet gatavi" — šodien nav mazāk patiesa kā tad, kad šo vēsti dzirdējām pirmoreiz.

Izskaidiet katru šaubu asnu

„Neatmetiet tāpēc savu cerības drosmi, tai ir liela alga! Jo jums vajag pacietības, lai, Dieva prātu darījuši, iemantotu apsolījumu. (..) Bet mēs neesam tie, kas atkāpjas uz pazūšanu, bet kas tic un iemanto dzīvību”. Ebr. 10:35,36,39.

Es redzēju, ka mēs tagad pārdzīvojam pārbaudes laiku. Sātans darbojas ar visu spēku, lai izrautu dvēseles no Kristus rokām un panāktu, lai tās mīdītu kājām Dieva Dēlu. (..)

Raksturi attīstās. Dieva eņģeļi sver cilvēku morālo vērtību. Dievs atkal un atkal pārbauda savus ļaudis. Eņģelis man teica šādus vārdus: "Pielūkojiet, brāli, ka kādā no jums nebūtu neticības ļaunā sirds, atkāpjoties no dzīvā

Dieva, bet pamāciet cits citu katru dienu, kamēr vēl saka "šodien", lai kādam no jums sirds netiktu apcietināta ar grēka viltību. Jo mēs esam tapuši par Kristus līdzdalībnieki, ja tikai paļaušanos paturēsim no sākuma līdz galam stipru."

Dievam nepatīk, ja kāds no Viņa ļaudīm, kas bija atzinis Viņa žēlastības spēku, pauž citiem savas šaubas; to darīdams, viņš kļūst par kanālu, pa kuru sātans sūta savus ierosinājumus citiem cilvēkiem. Iesētā neticības un ļaunuma sēkla parasti netiek izskausta uzreiz. Sātans ik pa brīdim uzlabo augsni, un sēkla uzried un pieņemas spēkā. Labai sēklai ir jābagātina augsne, tā jāaplaista un rūpīgi jākopj tāpēc, ka tā pakļauta dažādām kaitīgām ietekmēm, kas var aizkavēt tās attīstību un liktu tai nonīkt. Sātana piepūle tagad ir daudz spēcīgāka nekā jebkad agrāk, jo tas zina, ka viņa krāpšanas laiks ir īss. (..)

Dieva ļaudis tiks sijāti, kā kviešus sijā sietā, kamēr visas sēnalas būs atdalītas no tīrajiem kviešu graudiem. Mums jālūkojas uz Kristus priekšzīmi un jāseko Viņa pazemīgajam paraugam. (..)

Man parādīja svēto algu, nemirstīgo mantojumu, bet pēc tam to, cik daudz Dieva ļaužu ir cietuši par patiesību, kā arī to, ka, pēc viņu vērtējuma, Debesis ir tomēr diezgan viegli iegūstamas. Viņi uzskatīja, ka šī laika ciešanas nav samērojamas ar godību, kas atklāsies. Dieva ļaudis šajās dienās tiks pārbaudīti. Drīz pienāks viņu pēdējā pārbaude, un tad tie saņems mūžīgās dzīvības dāvanu.

Garīgs milzis vai liliputs?

„Tā kā mums ir tādi apsolījumi, mani mīļie, tad šķīstīsimies no visiem miesas un gara traipiem un tapsim pilnīgi svēti Dieva bijībā”. 2. Kor. 7:1.

Kungs rāj un izsaka aizrādījumus ļaudīm, kas apliecina uzticību Viņa likumam. Viņš parāda viņu grēkus un atklāj viņu netaisnību, jo grib tos nošķirt no ikviena grēka un ļaunuma, lai tie kļūtu pilnīgi svēti Dieva bijībā un būtu gatavi aizmigt Kungā vai arī tikt pārvērsti Debesīm. (..)

Dievam nav pieņemams nekas mazāks kā skaidrība un svētums; viens traips, viena grumba tādus cilvēkus izslēgs uz visiem laikiem no Debesīm, to godības un vērtībām.

Lielākajai daļai šķietamo kristiešu nav ne jausmas par garīgo spēku, ko viņi saņemtu, ja tie būtu tikpat centīgi, dedzīgi un izturīgi, apgūstot atziņas par dievišķajām lietām, kādi šie ļaudis ir, tiecoties pēcniecīgajām, iznīkstošajām zemes dzīves lietām. Šādu kristiešu masas labprāt paliek garīgu liliputu augumā. Tie nemēģina meklēt vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tāpēc dievbijība tiem ir apslēpta mīkla, kuru nevar uzminēt. Tādiem kristiešiem nav praktisku zināšanu par Jēzu.

Ir dāsni gādāts par visiem, kas patiesi, nopietni un apzinīgi cenšas apgūt pilnīgu svētumu Dieva bijībā. Kristus ir nodrošinājis spēku, žēlastību un godību, lai kalpojošie eņģeļi to visu sniegtu pestīšanas mantiniekiem. Nevienš nav tik zems, samaitāts un ļauns, lai Jēzū, kas par viņu ir miris, nevarētu atrast spēku, skaidrību un taisnošanu, ja vien tāds cilvēks noliks savus grēkus, apstāsies savā netaisnajā ceļā un ar visu sirdi pievērsīsies dzīvajam Dievam. Viņš gaida, lai noņemtu tādiem viņu aptraipītās, grēka apgānītās drēbes un ietērtu viņus baltās, gaišās taisnības drānās; Viņš tiem liek dzīvot, nevis mirt. Viņā tie var uzplaukt. To zari nenokaltīs un nebūs tukši. Ja tie paliks Viņā, tad varēs uzņemt sulu un barības vielas no Viņa, tie būs piesātināti ar Viņa Garu un dzīvos tā, kā Viņš dzīvoja, uzvarēs, kā Viņš uzvarēja, un tiks paaugstināti pie Viņa labās rokas.

Gudrs vai ģeķis?

"Tad Debesu valstība būs līdzīga desmit jaunavām, kas ņēma savus lukturus un izgāja ligavainim pretim. Bet piecas no tam bija ģeķīgas, un piecas bija gudras." Māt. 25:1,2.

Mēs nedrīkstam vienaldzīgi samierināties ar domu, ka draudzes locekļa statuss nodrošina mums glābšanu, lai gan mēs ne ar ko nepierādām, ka esam līdzīgi Kristum, bet tieši pretēji — mēs turamies pie saviem vecajiem ieradumiem un aužam savu audumu no pasaulīgu ideju un ieradumu pavedieniem. (..)

Šīs zemes vēstures norieta stundās desmit jaunavas ir nomodā. Visas pretendē uz kristieša nosaukumu. Visām ir aicinājums, vārds un lukturis; visas apgalvo, ka kalpo Dievam. Šķiet, visas gaida Viņa ierašanos. Taču piecām kaut kā trūkst. Piecas būs pārsteigtas un apmulsušas. Viņas paliks svētku zāles ārpusē.

Mēs atbilstam vai nu gudrajām, vai ģeķīgajām jaunavām. Daudzi no mums negrib palikt pie Jēzus kājām un mācīties no Viņa. Tādiem cilvēkiem trūkst zināšanu par Viņa ceļiem, tie nav gatavi Viņa atnākšanai. Tie apgalvo, ka gaida savu Kungu, taču nav bijuši modri lūgšanās tajā ticībā, kas darbojas mīlestībā un šķīsta dvēseli. Tie ir dzīvojuši bezrūpīgu dzīvi, dzirdējuši patiesību un piekrituši tai, bet nekad nav to ienesuši savā ikdienas dzīvē. Žēlastības eļļa neliek degt šo jaunavu lukturiem, un tās nav gatavas ieiet Jēra kāzu mielastā.

Nelīdzinieties ģeķīgajām jaunavām, kas bija pārlicinātas, ka Dieva apsoliņumi pieder viņām, bet tajā pašā laikā tās neievēroja Jēzus norādījumus. Kristus mūs māca, ka ticības apliecināšana nav nekas. "Ja kāds grib man sekot," Viņš saka, "lai viņš aizliedz sevi, ik dienas ņem savu krustu un seko Man." (..)

Ja mēs izturam Dieva pārkausēšanas un attīrīšanas pārbaudi, kad cepļa

uguns aprij sārņus un rodas apskaidrota rakstura īstais zelts, mums tomēr vēl jāsaķem kopā ar Pāvilu: "Nevis, ka es to jau būtu saņēmis vai jau būtu pilnīgs, bet es dzenos, ka to satvertu. (..) Aizmirsdams to, kas aiz manis, stiepdamies pēc tā, kas priekšā, es dzenos pretim mērķim, goda balvai — Dieva Debesu aicinājumam Kristū Jēzū."

Tagad — vienmēr tagad

"Tāpēc esiet modri, jo jūs nezināt ne dienu, nedz stundu, kurā Cilvēka Dēls nāks." Māt. 25:13.

Kristus nākšana notiks tā, it kā būtu pusnakts, kad visi ir aizmiguši. Katram vajadzētu sakārtot visas savas saistības pirms saulrieta. Visiem darbiem jābūt izdarītiem, visiem savstarpējiem darījumiem ar citiem cilvēkiem jābūt taisnīgi nokārtotiem. Negodīgums un jebkura grēcīga rīcība ir jāatstāj. Žēlastības eļļai jābūt traukos kopā ar mūsu lukturiem. (..) Tiešām bēdīgā stāvoklī būs dvēsele, kurai piemīt formāla dievbijība, bet trūkst tās spēka; kura sauc Kristu: "Kungs! Kungs!", bet kurai trūkst Viņa attēla un uzraksta.

Dievs laipni piešķir pārbaudes dienu, novērtējuma un izmeklēšanas laiku. Viņš aicina: "Meklējiet Kungu, kamēr Viņš atrodams, piesauciet Viņu, kamēr Viņš tuvu." (..)

Šodien žēlastības balss aicina, un Jēzus velk cilvēkus ar savas mīlestības saitēm, bet nāks diena, kad Viņš uzvilks atmaksas tērpu. Pasaules nelietība aug katru dienu, un, kad būs sasniegta zināma robeža, saraksts tiks noslēgts un rēķini nokārtoti. Vairs nebūs upura par grēkiem. Kungs nāk. Žēlastība ilgi bija izstiepusi mīlestības, pacietības un iecietības roku pret pasauli, kas tikusi atzīta par vainīgu. Ir izskanējis aicinājums: "Lai tie pie Manis meklē patvērumu." (..) Cilvēki tomēr ļaunprātīgi izmantoja Viņa laipnību un atraidīja Viņa žēlastību.

Kāpēc Kungs tik ilgi atliek savu atgriešanos? Visi Debesu pulki ir gatavi veikt pēdējo darbu pazudušās pasaules labā, tomēr šis darbs vēl gaida. Tas tāpēc, ka nedaudzie, kas apliecina, ka viņiem ir žēlastības eļļa lukturu tvertnēs, nav kļuvuši par degošu un spīdošu gaismu pasaulē. Tas tāpēc, ka misionāru ir maz. (..)

Ar katru nedēļu paliek par vienu nedēļu mazāk, ar katru dienu — par vienu dienu tuvāk noteiktajam tiesas laikam. Cik žēl, ka daudziem ir tikai periodiski ticības uzliesmojumi. Tā ir ticība, kas atkarīga no sajūtām un pakļauta emocijām. "Kas pastāv līdz galam, tiks glābts." Tāpēc pielūkojiet, lai jūsu sirdīs būtu žēlastības eļļa. No tās esamības vai trūkuma būs atkarīgs viss, kad stāvēsit tiesas priekšā.

Pēdējā modrības stunda

"Tad nu esiet nomodā! Jo jūs nezināt, kad nama kungs nāk, vai vakarā, vai nakts vidū, vai gailos, vai no rīta agri, ka tas, piepeši nākdams, jūs neatrod gulām." Marka 13:35,36.

Man tika rādīta kāda cilvēku grupa. (..) Viņu acis bija vērstas augšup, viņu Skolotāja vārdi bija uz viņu lūpām: "Ko Es saku jums, to saku visiem: Esiet modri." Kungs izziņo starpbrīdi pirms gaidītās rītausmas, bet nevēlas, lai šie ļaudis padotos nogurumam vai atslābinātos no saspringtās modrības tāpēc, ka rīts neuzaust tik drīz, kā viņi to gaida.

Es redzēju, ka ir neiespējami veltīt savas simpātijas un intereses laicīgām iecerēm, lai vairotu virs zemes savus īpašumus, un tajā pašā laikā būt modram un gaidīt, kā ir pavēlējis Pestītājs. Eņģelis teica: "Viņi sev var nodrošināt tikai vienu pasauli. Lai iegūtu Debesu mantu, ir jāupurē laicīgā. Viņiem nevar piederēt abas pasaules." (..)

Es redzēju, ka ir pagājusi sardze pēc sardzes. Vai tāpēc būtu jāmazinās modrībai? Taču nē! Nepārtraukta modrība tagad ir vēl nepieciešamāka, jo laika atlicis mazāk nekā pirmās sardzes laikā. Ja mēs jau tad gaidījām ar neatslābstošu uzmanību, cik daudz vairāk bija nepieciešama dubulta uzmanība otrajā sardzē. Kad pagāja otrā sardze, sākās trešā, un tagad būtu nepiedodami mazināt mūsu modrību. Trešā sardze prasa trīskārtēju nopietnību. Kļūt nepacietīgiem tagad nozīmētu zaudēt visu mūsu agrāko nopietno, neatlaidīgo modrību. Garā nakts tumsa ir pārbaudījums, bet rīts atlikts žēlastības dēļ; jo, ja Skolotājs nāktu tagad, daudzi nebūtu gatavi. Dieva nevēlēšanās, lai Viņa ļaudis iet bojā, ir ilgās kavēšanās iemesls.

Atšķirība starp tiem, kas mīl pasauli, un tiem, kas mīl Kristu, ir tik skaidra, ka nevar kļūdīties. Kamēr pasaulīgie cilvēki ar visu nopietnību un azartu tiecas pēc laicīgas bagātības, Dieva ļaudis atšķiras no pasaules un ar savu nopietno, vēriģo un gaidošo attieksmi rāda, ka ir pārveidoti, ka viņu māju šajā pasaulē nav, bet viņi meklē labāku, proti, Debesu pasauli.

Tikai viens drošs virziens

"Esiet modri un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītot kārdināšanā." Māt. 26:41.

Ko lai saku, lai pamodinātu Dieva atlikuma ļaudis? (..) Es brīdinu visus, kas apliecina Kristus vārdu, stingri pārbaudīt sevi un pilnīgi un rūpīgi atzīt visas savas kļūdas, lai viņi varētu pastāvēt tiesā un lai eņģelis ziņotājs ierakstītu "piedots" pretī viņu vārdiem. Mans brāli, mana māsa, ja šie dārgie žēlastības mirkli netiks izmantoti, jūs paliksiet bez aizstāvības. Ja jūs īpaši nepacientīsities pamosties, ja nebūsit dedzīgi nožēlā, šie zelta mirkli drīz būs pagājuši, un jūs tiksiet svērti svaru kausos un atrasti par viegliem.

Ar brīdinājumu "būt modriem un lūgt Dievu" Jēzus norādīja uz vienīgo pareizo rīcību. Ir nepieciešama modrība. Mūsu sirdis ir mātīgas; mūs aplenc cilvēces vājības un morālā nevarība, un sātans ir gatavs visu izpostīt.

Mēs varam atstāt savu sargposteni, bet mūsu pretinieks nekad neatslābst. Pazīstot tā nenogurstošo modrību, negulēsim kā citi, bet "būsim modri un skaidrā prātā". Mums ir jāsastopas ar pasaules garu un ietekmi, bet nav jāatļauj tiem pārņemt mūsu prātu un sirdi.

Stingri pārbaudiet savas sirdis mūžības gaismā. Nenoslēpiet neko no šīs pārbaudes. Meklējiet, ak, meklējiet, lai glābtu savu dzīvību, un apsūdziet sevi, notiesājiet sevi, un tad ticībā lūdziet, lai Kristus šķīstījošās asinis noņem traipus no jūsu kristīgā rakstura. Nemieriniet sevi ar domu, ka viss ir kārtībā, un neattaisnojiet sevi. Izturieties godīgi pret savu dvēseli. Un tad, kad saskatīsiet sevī grēcinieku, bēdu nomāktībā zemojieties krusta pakājē. Jēzus jūs pieņems tādu, kāds esat — sārņains un netīrs — un mazgās savās asinīs, šķīstīs no samaitātības un darīs derīgu Debesu eņģeļu sabiedrībai skaidrajās, saskanīgajās Debesīs. Tur nav pārpratumu un nesaskaņu. Visur valda veselība, laime un prieks.

Šī pasaule ir sagatavošanās skola augstākajai skolai, šī dzīve ir sagatavošanās nākamajai dzīvei. Šeit mums jāsapatavojas ieiešanai Debesu galmā. Šeit mums jāsaņem un jāizdzīvo patiesība, jātic tai tik ilgi, kamēr būsim gatavi dzīvei kopā ar svētajiem gaismā.

Darbīgā ticība

„Bet visu lietu gals ir tuvu klāt pienācis. Tad nu topiet sapratīgi un modri Dievu lūgt”. 1. Pēt. 4:7.

Vai jūs ticat, ka visu lietu gals ir tuvu, ka šis pasaules vēstures notikumi strauji tuvojas noslēgumam? Ja tā ir, tad parādiet savu ticību darbos. Cilvēks rāda, cik viņam ticības. Daži domā, ka viņiem ticības pietiek, lai gan patiesībā, ja viņiem arī ir kāda ticība, tā ir nedzīva, bez darbu seguma. "Ticība, ja tai darbu nav, pati par sevi ir nedzīva." Tikai nedaudziem ir īstā ticība, kas darbojas mīlestībā un šķīsta dvēseli. Visiem, kas atzīti par mūžīgās dzīvības cienīgiem, jāiegūst atbilstoša morāla gatavība. "Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Mēs zinām, ka tad, kad tas atklāsies, mēs būsim Viņam līdzīgi, jo redzēsim Viņu, kāds Viņš ir. Katrs, kam ir šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi pašu, kā Viņš ir šķīsts." Šis darbs jūs gaida. (..)

Jums jāpiedzīvo sava es nāve un jādzīvo Dievam. "Ja nu jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad tiecieties pēc tā, kas augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas." Savam „es” padoms nav jāprasa. Lepnība, patmīlība, savtība, skopums, skaudība, mīlestība uz pasauli, naidis, aizdomas, greizsirdība, nelabvēlība — viss ir jāpārvar un jāupurē uz visiem laikiem. Kad ieradīsies Kristus, Viņš nenāks labot šos netikumus un pēc tam morāli sagatavot savai nākšanai. Sagatavošanās jāpaveic pirms šī lielā notikuma. Tam jābūt mūsu pārdomu, mūsu studiju un nopietnas sevis izpētes priekšmetam, — kas man jādara, lai es tiktu pestīts? Kā mums

jāizturas, lai mēs varētu parādīt, ka Dievs mūs ir pieņēmis?

Kad tiekam kārdināti kurnēt, izteikt pārmetumus un īgnoties, sāpinot tos, kas ir ap mums, un līdz ar to ievainojot arī savas dvēseles, kaut mūsu sirdis tad izdvestu dziļo, nopietno, trauksmaino jautājumu: "Vai es stāvēšu Dieva troņa priekšā bez vainas?" Tur taču būs tikai nevainīgie. Neviens netiks pārvērst Debēsīm, ja viņa sirds būs pārpilna zemes sārņu. Katram morālā rakstura defektam vispirms jātiek dziedinātam, katram traipam — nomazgātam ar Kristus šķīstījošajām asinīm, katram nepatīkamam un nemīlamam rakstura vilcienam — pārvarētam.

Sargieties no sātana sūtņiem

„Gars skaidri saka, ka vēlākos laikos daži atkritīs no ticības, pieķerdamies maldu gariem un dēmonu mācībām”. 1. Tim. 4:1.

Pēc 1844. gada gaidīšanas laika mums nācās saskarties ar visdažādāko veidu fanātismu. (..) Pagātnes piedzīvojumi atkārtosies. Nākotnē sātanskā māņticība iegūs jaunus veidus. Maldus piedāvās patīkamā un glaimojošā formā. Dieva ļaudīm tiks piedāvātas maldinošas teorijas, ietērtas gaismas drānās. Tā sātans mēģinās pievilt, ja iespējams, arī izredzētos. Tiks uzspiesti vilinoši grēki, bet prāti — hipnotizēti.

Dažādas nelietības, līdzīgas tām, kādas darīja pirmsplūdu cilvēce, tiks atkal atdzīvinātas, lai tādā veidā saistītu ļaužu prātus. Dabas kā dievības pielūgšana, neierobežotas patvaļas kults, bezdievīgo padomi — tie ir sātana ieroči, lai panāktu zināmus mērķus. Lai īstenotu savas ieceres, viņš izmantos cilvēka varu pār cita cilvēka prātu. Visskumjākais ir tas, ka sātana viltības ietekmētajiem cilvēkiem paliks reliģiozitātes ārējais veidols bez reāla sakara ar Dievu. Līdzīgi Adāmam un Ievai, kas ēda augli no labā un ļaunā atzišanas koka, cilvēki arī tagad mīlojas ar mānīgajiem maldu kumosiem.

Sātana sūtņi ietērpj viltīgas teorijas pievilcīgās drānās tāpat, kā sātans noslēpa savu identitāti no mūsu pirmajiem senčiem, runādams ar čūskas starpniecību. Viņi piesātina cilvēku prātus ar domām, kas ir nāvējoši maldi. Sātana hipnotiskā ietekme pārņems tos, kas novēršas no skaidrā Dieva Vārda pie tīkamām pasakām.

Sātans visneatlaidīgāk centīsies savaldzināt tieši tos, kuriem bija visvairāk gaismas. Viņš zina, ka tad, ja izdosies pievilt šos ļaudis, tie viņa vadībā apklās grēku ar taisnības tērpu un ievēdīs maldos daudzus.

Es saku visiem: "Esiet piesardzīgi, jo sātans gaismas eņģeļa maskā piedalās katrā kristīgo darbinieku sanāksmē un katrā draudzē, mēģinādams pārvilināt šos cilvēkus savā pusē." Man ir pavēlēts nodot Dieva ļaudīm brīdinājumu: "Nepievīlieties, Dievs neļaujas apsmieties!" (Gal. 6:7)

Maskotie kārdinājumi

"Es zinu, ka pēc manas aiziešanas pie jums iebruks plēsīgi vilki, kas nesaudzēs ganāmo pulku. No jūsu pašu vidus celsies vīri, ačgārnības runādami, lai aizrautu mācekļus sev līdz." Ap. d. 20:29,30.

Dievs nav atstājis savu tautu novārtā un izredzējis vienu atsevišķu cilvēku te un otru tur, lai tiem kā vienīgajiem uzticētu savu patiesību. Viņš nedod vienam cilvēkam jaunu gaismu, kas ir pretēja draudzes nostiprinātajai ticībai. Katrā reformā tomēr ir radušies vīri ar šādām pretenzijām. (..)

Kāds pieņem jaunu un oriģinālu ideju, kas šķietami nerunā pretī patiesībai. Viņš (..) kavējas pie tās, kamēr tā jau šķiet īpaši skaista un svarīga, jo sātans spēj radīt šādu maldinošu iespaidu. Beidzot tā kļūst par visaptverošu tematu, par vienīgo lielo centru, ap kuru grozās viss pārējais, bet patiesība tiek izskausta no sirds.

Es jūs brīdinu no šiem blakus tematiem, kas tiecas novērst prātu no patiesības. Maldīgi nekad nav nekaitīgi. Tie nekad nedara svētus, bet vienmēr rada sajukumu un domstarpības. (..)

Tūkstoši, tērpti kārdinājumu maskās, gatavojas uzbrukt tiem, kam ir patiesības gaisma; vienīgā drošība katram no mums ir — nepieņemt nekādu jaunu mācību, nekādu jaunu Rakstu skaidrojumu, iekams šī vēsts nav uzticēta pieredzējušiem brāļiem. Izklāstiet to viņiem pazemīgā gatavībā mācīties un ar nopietnām lūgšanām; ja brāļi tur nesaskata nekādu gaismu, piekrītiēt viņu spriedumam. (..)

Sātans nemitīgi strādā, bet tikai nedaudziem ir priekšstats par viņa aktivitāti un zemiskumu. Dieva ļaudīm jābūt gataviem pretoties viltīgajam ienaidniekam. No pretestības sātans baidās. Ienaidnieks labāk par mums zina sava spēka robežas un to, cik viegli viņš ir uzvarams, ja tam pretojas un nebaidās stāties pretī. Visvājākais svētais Dieva spēkā ir vairāk nekā līdzvērtīgs pretinieks sātānam un visiem tā eņģeļiem, un, ja būs nepieciešams, ticīgais pierādīs, ka viņa spēks ir pārāks. Tāpēc sātana soļi ir mīksti, kustības zaglīgas un nodomi slepeni. Viņš neuzdrošinās parādīties atklāti, lai nemodinātu kristieša snaudošo enerģiju un neliktu tam nākt pie Dieva lūgšanā.

Kāpēc Kristus atliek savu atnākšanu

„Bet to, brāļi, es saku: laiks ir īss”. 1. Kor. 7:29.

Savās vēstīs cilvēkiem Dieva eņģeļi saka, ka laika ir ļoti maz. Tā arī man tas vienmēr tika uzsvērts. Tiesa, laiks ievilkās ilgāk, nekā gaidījām vēsts agrinājās dienās. Mūsu Pestītājs neieradās tik drīz, kā cerējām. Bet vai Kunga vārds maldina? Nekad! Ir jāatceras, ka Dieva apsolījumi un arī Viņa

izteiktie stingrie brīdinājumi ir ar nosacījumiem.

Dievs ir uzdevis savai tautai virs zemes izdarīt kādu darbu. Ir jāsniedz trešā eņģeļa vēsts, ticīgo prāti jāpievērš Debesu svētnīcai, kurā ir iegājis Kristus, lai veiktu savu ļaužu salīdzināšanu. Jāturpina sabata reforma. Plaisa Dieva likumā jānovērš. Vēsts jāpasludina skaļā balsī, lai visi zemes iedzīvotāji varētu saņemt brīdinājumu. Dieva ļaudīm jāšķīsta savas dvēseles paklausībā patiesībai un jāsaģatavojas, lai bez trūkumiem sagaidītu savu Kungu Viņa atnākšanas dienā.

Ja adventisti pēc lielās vilšanās 1844. gadā būtu bijuši stipri savā ticībā un vienprātībā sekotu Dieva tālākajām atklāsmēm, pieņemtu trešā eņģeļa vēsti un Svētā Gara spēkā pasludinātu to pasaulei, (..) tad Kungs varenā spēkā sadarbotos ar viņu pūlēm, darbs tiktu pabeigts, un Kristus nāktu jau pirms šī laika, lai paņemtu savus ļaudis un tos atalgotu.

Taču šaubu un nedrošības laikā pēc lielās vilšanās dienām daudzi adventisti atteicās no savas ticības. (..) Tā darbs aizkavējās, un pasaule tika atstāta tumsā. (..)

Četrdesmit gadus neticība, kurnēšana un sacelšanās izslēdza Israēlu no Kānaānas. Tie paši grēki aizkavēja arī mūsdienu Israēla ieiešanu Debesu Kānaānā. Nevienā gadījumā Dieva apsolījumi nebija vainojami. Tā bija neticība, pasaulīgums, pašatdeves trūkums un ķildas Kungam formāli kalpojošās tautas vidū, kas aizturēja mūs šajā grēka un bēdu pasaulē tik daudzus gadus.

Sasniedzams mērķis

„Bet pats miera Dievs lai jūs svētī caurcaurim, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai”. 1. Tēs. 5:23.

Rakstot "pats miera Dievs lai jūs svētī caurcaurim", Pāvils neaicināja savus brāļus tiekties pēc mērķa, kuru viņiem nebija iespējams sasniegt; viņš nelūdza svētības, kuras dot nebūtu Dieva prāts. Viņš zināja — visiem, kas grib būt gatavi sastapt Kristu mierā, jābūt skaidram un svētam raksturam.

Ja septītās dienas adventisti īstenotu dzīvē to, ko apliecina kā savu ticību, ja būtu īsti veselības reformētāji, tad viņi patiesi būtu uzskates līdzeklis pasaulei, eņģeļiem un cilvēkiem. Tad šie ļaudis būtu arī daudz dedzīgāki, mēģinot glābt tos, kas nepazīst patiesību.

Dziļākām reformām būtu jānotiek to ļaužu vidū, kuri apliecina, ka gaida drīzu Kristus ierašanos. Arī veselības reformā mums vēl jāveic darbs, kas nav padarīts. Ir tādi, kurus vajadzētu pamudināt apzināties gaļas ēšanas bīstamību. Tie vēl joprojām lieto uzturā dzīvnieku gaļu, apdraudot savu fizisko, intelektuālo un garīgo veselību. Daudzi, kas tagad ir tikai daļēji

atteikušies no gaļas ēšanas, aizies no Dieva tautas un vairs neies ar to kopā.

Iekāres vara kļūs par postu daudziem, kas, ja to pārvarētu, iegūtu morālu spēku uzvarēt jebkuru citu sātana kārdinājumu. Taču savu iegribu vergi cietīs neveiksmi kristīgā rakstura pilnveidošanā. Cilvēces sešus tūkstošus gadus ilgstošā pārkāpumu dzīve radījusi slimības, ciešanas un nāves augļus. Tuvojoties laika noslēgumam, sātana kārdinājumi izdabāt iekārei kļūs uzmācīgāki un grūtāk pārvarami.

Atkal un atkal man tika rādīts, ka Dievs soli pa solim cenšas mūs vest atpakaļ pie sava sākotnējā nodoma, proti, ka cilvēka uzturā jābūt tikai zemes dabiskajiem produktiem. Starp tiem, kas gaida Kunga atnākšanu, gaļas ēšana beidzot izbeigsies; gaļa vairs nebūs viņu uztura sastāvdaļa. Mums vienmēr jāatceras šis princips un vienmēr jācenšas tam tuvojies.

Nav laika darīt sātana darbus

„Kad nu viss tas tā iznīks, cik stipriem tad jums jābūt svētā dzīvē un dievbijībā, gaidot un pasteidzinot Dieva dienas atnākšanu, kuras dēļ debesis ugunī sadegs un pasaules pamati karstumā izkusīs”. 2. Pēt. 3:11,12.

Visiem cilvēkiem ir svarīgi apzināties, kāda gaisotne apņēma viņu dvēseles, vai tās sadarbojas ar taisnības ienaidnieku un neapzināti dara viņa darbu, vai arī ir saistītas ar Kristu un veic Viņa uzdevumu. (..)

Sātanam patīktu, lai ikviens kļūtu par viņa sabiedroto, vājinātu savstarpējo uzticību starp brāļiem un sētu nesaticību starp tiem, kas apliecina ticību patiesībai. Sātanam ir visvieglāk īstenot savus nodomus ar šķietamu Kristus draugu starpniecību, kuri tomēr nesoļo Kristus ierindā un nestrādā kopā ar Viņu. (..)

Šī ir Kunga sagatavošanās diena. Mums nav laika izteikt neticību vai (..) darīt sātana darbu. Lai katrs sargās kroplot cita ticību, sējot skaudības, greizsirdības un nevienprātības sēklu, jo Dievs dzird vārdus un spriež nevis pēc apgalvojumiem, kas var nozīmēt gan "jā", gan "nē", bet pēc katra cilvēka dzīvesveida augļiem. (..)

Līdz šim vēl tiek aizmirsti četri vēji, kamēr Dieva kalpi tiks apzīmogoti uz viņu pierēm. Tad zemes varas norīkos savu karaspēku pēdējai lielajai kaujai. Cik gan rūpīgi mums jāizmanto atlikušais pārbaudes posms! Cik dedzīgi mums jāpārbauda sevi! (..)

Ir vajadzīga gara disciplinēšana, sirds un domu skaidrība. Tas ir daudz vērtīgāk nekā spoži talanti, taks vai zināšanas. Parasts intelekts, kas ir vingrinājies paklausīt vārdiem: "Tā saka tas Kungs", ir vērtīgāks Dieva darbam par tiem, kam ir spējas, bet nav prasmes tās pareizi izmantot. Cilvēki var būt iedomīgi par savām zināšanām pasaules lietās, bet, ja tie

nav atzinuši dzīvo Dievu un Kristu — Ceļu, Patiesību un Dzīvību, tad ir vienkārši nožēlojami, un viņu zināšanas pazudīs kopā ar tiem. Laicīgas zināšanas ir spēks, bet zināšanas par Vārdu, kas spēj pārvērst cilvēka prātu, ir neiznīcīgas.

Sātana pēdējais karagājiens

„Bērniņi, ir pēdējā stunda, un, kā jūs esat dzirdējuši, ka nāk antikrists, tā jau tagad daudzi antikristi ir cēlušies; no tā mēs noprotam, ka ir pēdējā stunda”. 1. Jāņa 2:18.

Ienaidnieks gatavojas pēdējai kampaņai pret draudzi. Viņš ir tik labi noslēpies no visu acīm, ka daudziem ir grūti ticēt, ka tas vispār eksistē; vēl grūtāk ir pārliecināt par šīs būtnes apbrīnojamo darbošanos un varu. (..)

Cilvēks ir sātana gūsteknis un dabiski tiecas sekot tā ierosinājumiem un pildīt tā gribu. Viņam sevī nav varas izrādīt aktīvu pretestību ļaunumam. Vienīgi tad, ja cilvēkā dzīvā ticībā mājo Kristus, (..) tas var uzdrošināties pretoties briesmīgajam ienaidniekam. Jebkurš cits aizsardzības līdzeklis ir pilnīgi veltīgs. Vienīgi ar Kristu sātana vara tiek ierobežota. Tā ir būtiska patiesība, kas jāsaprot visiem. Sātans darbojas nepārtraukti, dodas visos virzienos, pārstaigādams zemi un meklēdams, ko varētu iznīcināt. Tikai dedzīga lūgšana ticībā izjauks viņa bīstamākos centienus. (..)

Sātans cer ieraut Dieva atlikuma ļaudis vispārējā postā, kas draud zemei. Kristus nākšanai tuvojoties, tas kļūst noteiktāks un izlēmīgāks savos mēģinājumos uzvarēt cilvēkus. Nāks vīri un sievas un paziņas, ka viņiem ir jauna gaisma vai jauna atklāsme, kas tiecas apšaubīt ticību senajiem robežakmeņiem. Viņu doktrīnas neizturēs pārbaudi ar Dieva Vārdu, tomēr dvēseles tiks piekrāptas. Tiks izplatītas nepatiesas ziņas, un daži sapīsies šajos tīklos. Mēs nevaram būt par daudz piesardzīgi pret katru maldu veidu, jo sātans pastāvīgi mēģina atraut cilvēkus no patiesības. (..)

Dažiem ir vāji raksturi. Tie līdzinās plastilīna bumbiņai, kuru var izveidot jebkurā iedomājamā formā. (..) Šis vājums, šī nenoteiktība un neizlēmība ir jāpārvar. Patiesa kristieša rakstura noturība nepadodas nelabvēlīgu apstākļu spiedienam. Cilvēkiem jābūt morālam mugurkaulam, godaprātam, kuram nevar pieglaimoties, kuru nevar piekukuļot vai iebiedēt.

Dievs ir noteicis robežas, kuras sātans nespēj pārkāpt. Šī nepārvaramā barjera ir mūsu vissvētākā ticība; ja mēs kļūstam stipri un augam ticībā, tad būsim droši Visuvarenā rokā.

Pa debesu vārtiem

„Ticībā Ēnohs tika aizrauts, tā ka viņš neredzēja nāvi. (..) Jo pirms aizraušanas par viņu ir nodota liecība, ka viņš Dievam patīcis”. Ebr. 11:5.

Mēs dzīvojam Jaunā laikmetā. (..) Tāpēc ka vairojas netaisnība, daudzos izdzisis mīlestība. Ēnohs staigāja ar Dievu trīssimt gadu. Tagad mēdz atgādināt, ka laiks ir īss, lai ar to veicinātu centienus dzīvot taisnīgu dzīvi. Vai nepieciešams apzināties Dieva dienas šausmas, lai mūs piespiestu rīkoties taisnīgi? Ēnoha dzīve mums ir zināma. Viņš staigāja ar Dievu simtiem gadu. Šis sentēvs dzīvoja samaitātā ciltī, kur visapkārt plūda morāli sārņi, tomēr viņš mācījās būt padevēgs un izkopa tīru mīlestību. Viņš mēdza runāt par Debesu lietām, radināja savu prātu virzībai pa šo kanālu un nesa dievišķības zīmoju. (..)

Ēnohs tika kārdināts tāpat kā mēs. Apkārtējie ļaudis neizturējās laipnāk pret taisnību kā mūsdienu sabiedrība. Gaisotne, kurā viņš elpoja, bija grēka un samaitātības piesātināta līdzīgi tai, kurā elpojam mēs; tomēr viņš dzīvoja svētu dzīvi. Viņš nebija iejaukts sava laikmeta valdošajos grēkos. Tāpat arī mēs varam palikt skaidri un nesamaitāti. Viņš pārstāvēja taisnos, kas dzīvo pēdējo dienu briesmu un samaitātības vidū. Par savu uzticīgo paklausību Dievam viņš tika pārvērst. Tāpat tiks pārvērsti uzticīgie, kas būs dzīvi, Kristum atnākot.

"Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs." Trīssimt gadu Ēnohs tiecās pēc sirdsskaidrības, lai spētu dzīvot saskaņā ar Debesīm. Trīs gadsimtus viņš staigāja ar Dievu. Diendienā viņš ilgojās pēc ciešākas saskarsmes, tuvāka un tuvāka kļuva sadraudzība, līdz Dievs viņu paņēma pie sevis. Viņš bija stāvējis uz mūžīgās pasaules sliekšņa, tikai viens solis šķīra viņu no apsolītās zemes; tagad vārti atvērās, garais ceļojums ar Dievu, iesākts virs zemes, turpinājās, un viņš iegāja pa svētās pilsētas vārtiem —pirmais no cilvēkiem. (..)

Uz tādu sadraudzību mūs aicina Dievs. Ēnoha svētajam raksturam līdzīgiem jābūt arī tiem, kurus Kungs atpirks no cilvēces savas Otrās atnākšanas laikā.

Redzējums ir uzticams

"Šī parādība īstenosies noteiktā laikā, un tās īstenošanās steidzīgi tuvojas, un, pat ja tās piepildīšanās vilcinātos, tad tomēr stipri būs cerēt uz to, jo tas viss nāktin nāks un nekur nepaliks." Hab. 2:3.

Ticība, kas stiprināja Habakuku un visus svētos un taisnos tajās dziļo pārbaudījumu dienās, bija tā pati ticība, kas balsta Dieva ļaudis tagad. Vistumšākajās nestundās, visdraudošākajos apstākļos ticīgajam kristietim jāsauglabā savas dvēseles ciešā saikne ar gaismas un spēka avotu. No dienas dienā viņa cerībai un drosmei ticībā Dievam jāatjaunojas. (..) Kalpošanā Dievam nav jābūt nekādai grūtsirdībai, nekādai nedrošībai, nekādām bailēm. Kungs vairāk nekā piepildīs to ļaužu augstākās cerības, kas paļaujas uz Viņu. Viņš tiem piešķirs gudrību dažādajās viņu vajadzībās. Dāsnās rūpes par katru pārbaudījumu mākto dvēseli Pāvils apraksta skaistā

liecībā. Viņš saņēma dievišķo apstiprinājumu: "Tev pietiek ar Manu žēlastību, jo Mans spēks nespēkā varens parādās." Pateicībā un pašāvībā daudzkārt pārbaudītais Dieva kalps atbild: "Tad nu daudz labāk lielšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār mani. Tādēļ man ir labs prāts vājībās, pārestībās, bēdās, vajāšanās un bailēs Kristus dēļ. Jo, kad esmu nespēcīgs, tad esmu spēcīgs." (2. Kor. 12:9,10)

Mums jālolo un jāvairo ticība, par kuru liecinājuši pravieši un apustuļi — ticība, kas tver Dieva apsoliņumus un gaida atbrīvošanu Viņa noteiktajā laikā un veidā. Spēcīgais praviešu vārds iegūs savu galīgo piepildījumu mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus kā ķēniņu Ķēniņa un kungu Kunga cildenajā atnākšanā. Gaidīšanas laiks var šķist garš, dvēseli var nomākt smagi apstākļi, daudzi, uz kuriem citi bija pašāvušies, var atkrist ceļa gaitā, taču kopā ar pravieti, kas centās iedrošināt Jūdu vēl neredzētas atkāpšanās laikā, teiksim pašāvībā: "Kungs ir savā svētajā namā. Lai visa pasaule klusē Viņa vaiga priekšā!"

Paturēsim prātā skaisto vēsti: "Šī parādība īstenosies noteiktajā laikā, bet beigās tā runās un nemelos. Tā steidzīgi tuvojas, un, pat ja tās piepildīšanās vilcinātos, tad tomēr būs stipri cerēt uz to, jo tas viss nāktin nāks un nekur nepaliks. (..) Bet taisnais dzīvos savas ticības dēļ." (Hab. 2:3, angļu tulk.)

Drošs patvērums

„Jo tos Kungs drīz izies no sava mājokļa, lai sodītu zemes iedzīvotājus viņu grēku dēļ. Tad būs redzamas zemē izlietās asinis, un tā vairs neapsegs savus nokautos”. Jes. 26:21.

Pār lielpilsētu iedzīvotājiem gandrīz visā pasaulē ātri un neatvairāmi krājas vaina par pastāvīgi pieaugošo tīšo noziedzību. Cilvēka spalva nespēj aprakstīt valdošo korupciju. Katra diena nes svaigas ziņas par konfliktiem, kukuļdošanu un krāpšanu; katra diena nāk ar satriecošām ziņām par vardarbību un nelikumībām, par vienaldzību pret cilvēku ciešanām, par rupju, nežēlīgu cilvēku dzīves postīšanu. (..)

Mūsu Dievs ir žēlastības Dievs. Līdzjūtīgi un sirsnīgi Viņš izturas pret sava likuma pārkāpējiem. (..) Kungs ilgi ir pacietīgs pret cilvēkiem un lielpilsētām, laipni brīdinot tos no dievišķajām dusmām; bet nāks laiks, kad lūgumi pēc žēlastības vairs nebūs dzirdami. (..)

Sabiedrībā un sevišķi valsts lielpilsētās valdošie apstākļi ar pērkona balsīm sludina, ka Dieva tiesas laiks ir klāt un visu lietu gals ir tuvu. Mēs atrodamies uz laikmetu krīzes sliekšņa. Nelaimes ātri sekos cita citai — uguns un plūdi, zemestrīces, kari un asinsizliešana. (..)

Dieva dusmu vētra pieņemas spēkā; pastāvēs tikai tie, kas atsaucas uz žēlastības aicinājumu (..) un paklausībā dievišķā Likumdevēja dotajam

likumam kļūst svēti. Tikai taisnie tiks apslēpti ar Kristu Dievā, kamēr posts rimsies. Kaut dvēseles valoda būtu:

"Man cita patvēruma nav;
Mana bezpalīdzīgā dvēsele kļaujas pie Tevis:
Neatstāj, ak, neatstāj mani vienu!
Vēl atbalsti mani un iepriecini.
Paslēp mani, ak, mans Pestītāj, paslēp,
Kamēr norims dzīves vētras.
Vadi uz Debesīm drošībā
Un galu galā pieņem manu dvēsēli!"

3. SAGATAVOŠANĀS DEBESU MĀJĀM

Gaidāmā krīze

„Ak, vai, cik drausmīga diena! Jau tuva ir pati tā Kunga diena; kā visu sagandētajā ar Dieva nolēmtiem varas darbiem tā nāk paša Visuvarenā sūtīta”. Joēla 1:15.

Lielā ES ESMU dotie Bībeles pravietojumi, savienoti posms pēc posma, aino notikumu ķēdi, kas sniedzas no mūžības pagātnē līdz mūžībai nākotnē, un atklāj mums, kur īsti šodien atrodamies laikmetu secībā un kas gaidāms nākotnē. Viss, ko pravietojumi bija paredzējuši līdz mūsu laikam, atzīmēts vēstures lappusēs, un varam būt droši, ka arī viss vēl nenotikušais savā laikā piepildīsies.

Šodien laika zīmes vēsta, ka atrodamies uz lielu un svinīgu notikumu sliekšņa. Viss mūsu pasaulē ir satraukumā. Mūsu acu priekšā piepildās Pestītāja pravietojumi par norisēm pirms Viņa atnākšanas: "Jūs dzirdēsiet karus un karu daudzinašanu. (..) Tauta celsies pret tautu, valsts pret valsti, un būs bada laiki, sērgas un zemestrīce dažās vietās."

Šis laiks ir īpaši svarīgs visiem zemes iedzīvotājiem. Valdnieki un valstsvīri, vīri augstos amatos un visu slāņu domājošie cilvēki ar neatslābstošu interesi seko notikumiem. Viņi vēro starptautiskās attiecības. Viņi redz, ar kādu spriedzi darbojas visi zemes elementi, un atzīst, ka jānotiek kaut kam lielam un liktenīgam, — ka pasaule ir nonākusi līdz visaptverošas krīzes robežai.

Bībele, vienīgi Bībele rāda šos apstākļus pareizajā gaismā. Šeit atklātas mūsu pasaules vēstures lielās pēdējās ainas. (..) To tuvošanās soļi liek nodrebēt zemei un aiz bailēm notrīsēt cilvēku sirdīm.

Šodien cilvēkus un tautas ar svērtēni rokās izvērtē Tas, kas nekad nekļūdās. Katrs izšķir savu likteni pēc savas izvēles, un Dievs visu vada tā, lai Viņa nodomi piepildītos.

Kristiešiem jāgatavojas drīzumā pasauli pārņemošajam satriecošajam notikumam, kas būs pārsteigums visiem. Sagatavoties nozīmē čakli pētīt

Dieva Vārdu un censties saskaņot savu dzīvi ar tā prasībām.

Ar grēku sirgstošu dvēseļu dziedināšana

„Visa galva ir slima, un sirds ir vāja. No kāju pēdām līdz pakausim nau vairs nekā vesela, tikai vātis un brūces, un jauni ievainojumi, kas nav apkopti, nav pārsieti un ar eļļu ieziesti”. Jes. 1:5,6.

Ar grēku sirgstošai dvēselei ir saņemama dziedināšana. Tā ir Jēzū. Dārgais Pestītājs! Viņa žēlastība ir pietiekama pat visvājākajam; arī stiprākajam jāsaņem Viņa žēlastība vai jāiet bojā.

Es redzēju, kā šo žēlastību var iegūt. Ej savā istabiņā un tur vienatnē lūdz Dievu: "Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī pastāvīgu garu!" Esiet nopietni, esiet patiesi. (..) Līdzīgi Jēkabam cīnieties lūgšanā, cīnieties izmisumā. (..) Jums tas jāpaveic. (..)

Meklējiet Kungu no visas sirds. Nāciet dedzīgi, nāciet tad, kad jūs sirdī apzināties, ka bez Dieva jums jāaiziet bojā, kad slāpstat pēc Viņa, kā briedis slāpst pēc ūdens upēm, tad Kungs jūs tūlīt stiprinās. Tad jūsu miers būs augstāks par visu saprašānu. Ja jūs gaidāt pestīšanu, ir jālūdz. Atrodiet laiku. Lūgšanā neesiet steidzīgi un pavirši. Lūdziet, lai Dievs jūsos veic pamatīgu reformu, lai jūsos mājotu Viņa Gara augli un jūs spīdētu kā gaisma pasaulē. Sargieties, lai jūs nebūtu Dieva darba kavēklis vai lāsts, jo varat būt palīgs un svētība. Vai sātans jums stāsta, ka jūs nevarat pilnīgi un brīvi baudīt pestīšanu? Neticiet tam!

Es redzēju, ka katra kristieša priekšrocība ir piedzīvot Dieva Gara aizkustinošo ietekmi. Salds Debesu miers pārņems prātu, un jums patiks kavēties domās pie Dieva un Debesīm. Jūs baudīsiet Dieva Vārda cildenos apsoliņumus. (..)

Ja formālie kristieši mīlētu Jēzu vairāk nekā pasauli, tie labprāt runātu par Viņu, savu labāko Draugu, pie kura tiecas to cēlākās jūtas. Viņš nāca, lai palīdzētu, kad tie apzinājās, ka ir pazuduši un iet bojā. Panīkuši un grēku apkrauti, (..) tie vērsās pie Viņa. Pestītājs atņēma tiem vainas un grēkā nastu, un deva citu ievirzi viņu jūtu plūdumam. To, ko šie ļaudis kādreiz mīlēja, tagad viņi ienīst, bet to, ko ienīda, tagad mīl.

Vai šī lielā pārmaiņa ir notikusi arī jūsos?

Jauna dzīve

"Patiesi, patiesi Es tev saku: ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!" Jāņa 3:5-7.

Kas cenšas sasniegt Debesis ar saviem darbiem un baušļu ievērošanu,

tiecas pēc neiespējamā. Nekādas drošības nav tam, kam piemīt tikai formāla dievbijība un kura ticība ir burta kalpība. Kristieša dzīve nav ieradumu izmaiņas un labojumi, bet gan dabas pārveide. Tā ir nomiršana sev un grēkam, pilnīgi jauna dzīve. Šādu pārmaiņu panākt var tikai Svētā Gara sekmīgais darbs. (..)

Iespējams, cilvēks nevar nosaukt savas atgriešanās tiešo laiku un vietu, nedz arī aprakstīt visu tās gaitu; tas tomēr nenozīmē, ka viņš nav atgriezies. Ar vējam līdzīgu neredzamu ietekmi Kristus pastāvīgi darbojas pie sirds. Pamazām, varbūt pat nemanāmi, iedarbojas spēks, kas velk dvēseli pie Kristus. (..) Pēkšņi, kad Gars ierunājas tiešāk, dvēsele labprāt nodod sevi Jēzum. Daudzi to sauc par piepešu atgriešanos, taču patiesībā tās ir Dieva Gara ilgstošā aicinājuma sekas; šis aicinājums ir sistemātisks un neatlaidīgs.

Vējš ir neredzams, bet tā darbība — redzama un jūtama. Tā Svētā Gara darbība dvēselē atklāsies šī Gara ietekmētā cilvēka katrā solī. Kad Dieva Gars pārņem savā īpašumā sirdi, dzīve tiek pārveidota. Pazūd grēcīgas domas, ļauni darbi tiek noraidīti; mīlestība, peticība un miers ieņem dusmu, skaudības un ķildīguma vietu. Prieks ienāk skumju vietā, un vaigs atstaro Debesu gaismu. Neviens neredz roku, kas noņem nastu, ne ari nolaižamies gaismu no augšienes. Svētības nāk, kad dvēsele ticībā nododas Dievam. Tad cilvēku acīm neredzamais spēks rada jaunu būtni Dieva līdzībā.

Cilvēka ierobežotajam prātam nav iespējams aptvert atpirkšanas darbu. Tā noslēpumi pārsniedz cilvēka atziņas spējas, taču tas, kas no nāves pāriet dzīvībā, pārliecinās, ka tā ir Debesu realitāte. Atpestīšanas sākumu uz zemes mēs varam ieraudzīt savā personiskajā pieredzē. Tās iznākums turpināsies visā mūžībā.

Dzīves augstākā prioritāte

"Dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas." Māt. 6:33.

Pirmais diženais mērķis ir Debesu valstība, Kristus taisnība. Salīdzinājumā ar to visas citas iegūstamās lietas ir otršķirīgas.

Sātans cenšas attēlot svētuma taku kā grūti ejamu, bet pasaulīgo baudu takas —kaisītas ar ziediem. Kārdinātājs mums izrāda pasauli ar tās baudām pievilcīgās un pat glaimojošās krāsās. Godkāre ir viena no mūsu samaitātā rakstura vizizteiktākajām īpašībām, un sātans zina, ka uz šīs stīgas var veiksmīgi spēlēt. Ar savu aģentu starpniecību viņš jums izteiks glaimus. Jūs varat saņemt uzslavas, kas glaimos jūsu godkārei un stiprinās iedomību un pašapziņu; jūs sāksit domāt, ka ar tādiem dotumiem un pievilcību tiešām būtu ļoti žēl iziet no pasaules, atšķirties un kļūt par kristieti. (..) Bet

apsveriet, ka zemes priekiem pienāks gals, un to, ko jūs sēsiet, nāksies arī plaut. Vai personiskā pievilcība, spējas un talanti ir pārāk vērtīgi, lai tos ziedotu Dievam, jūsu esamības Radītājam, Viņam, kas jūs redz un sarga katru brīdi? Vai apdāvinātība ir pārāk dārga, lai to veltītu Dievam?

Jaunieši apgalvo, ka viņiem vajadzīgs kaut kas dzīves dažādošanai un izklaidei. Es redzēju, ka baudu sagādā darbīgums, gandarījumu rada lietderīgi dzīvota dzīve. Tomēr daži uzstāj, ka vajadzīgs kaut kas (..) prāta atpūtai un atsvaidzināšanai smagu rūpju un nogurdinošu darbu vidū. Šeit ir vajadzīga tieši kristīgā cerība! Reliģija ticīgajam kļūs par iepriecinātāju, par drošu vadītāju uz īstās laimes Avotu. Jauniešiem jāpēta Dieva Vārds, jānododas pārdomām un lūgšanām; tad viņi pārliecināsies, ka skopos vaļasbrīžus nav iespējams izmantot labāk.

Jaunie draugi, jums jāatrod laiks, lai pārbaudītu sevi, vai paliekat Dieva mīlestībā. Esiet rūpīgi, lai stiprinātu savu aicinājumu un izredzētību.

Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību. Lai tās ir jūsu pirmās un pēdējās rūpes. Visā nopietnībā centieties atzīt To, kura pareiza atzišana nozīmē mūžīgo dzīvību. Kristus un Viņa taisnība ir dvēseles pestīšana.

Debesu nevainojamā pērle

"Debesu valstība līdzinās tirgotājam, kas meklēja dārgas pērles. Un, atradis vienu sevišķi dārgu pērli, nogāja un pārdeva visu, kas tam bija, un nopirka to." Māt. 13:45,46.

Šī sevišķi dārgā pērle ir pats Kristus. (..) Viņa taisnībai kā tīrai, skaidrai pērlei nav nekādu trūkumu vai nepilnību. Neviens cilvēku darbs nespēj labot lielo, dārgo Dieva dāvanu. Tai nav nekādas vainas. Kristū "apslēptas visas gudrības un atziņas bagātības". (Kol. 2:3) Viņš mums ir "kļuvis par Dieva gudrību, par taisnību, par dzīves svētumu un pestīšanu". (1. Kor. 1:30) Viss, kas vien var apmierināt cilvēka dvēseles vajadzības un ilgas šajā un arī nākamajā dzīvē, atrodams Kristū. Mūsu Pestītājs ir tik dārga pērle, ka salīdzinājumā ar Viņu viss pārējais uzskatāms par zaudējumu. (..)

Līdzībā pērle nav attēlota kā dāvinājums. Lai to iegūtu, tirgotājam vajadzēja pārdot visu sev piederošo. Daudzi iebilst pret šo skaidrojumu, jo Kristus Rakstos attēlots kā dāvana. Viņš tiešām ir dāvana, bet tikai tiem, kas nodod Viņam sevi, savu dvēseli, miesu un garu bez atlikuma. Mums jāatdod sevi Kristum, lai dzīvotu labprātīgā paklausībā visām Viņa prasībām. Viss, kas mēs esam, visi mūsu talanti un spējas pieder Kungam, un viss jāvelta kalpošanai mūsu Pestītājam. Ja mēs pilnīgi nododam sevi Viņam, Kristus kopā ar visām Debesu bagātībām nodod sevi mums. Tā mēs iegūstam šo sevišķi dārgo pērli. (..)

Dieva žēlastības vadītajā tirgū dārgo pērli piedāvā pārdošanai bez naudas, bez maksas. Šajā tirgū katrs var iegūt Debesu labumus. Patiesības briljantu

krātuve ir atvērta visiem. (..) Pestītāja nopietnā, mīloša balss mūs aicina: "Es tev došu padomu: Pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts." (..) Iegūt pestīšanu vistrūcīgākais spēj tāpat kā visbagātākais, jo ne par kādu pasaules mantu to nevar sev nodrošināt. Tā iegūstama ar labprātīgu paklausību, ar sevis, kā Viņa atpirktā īpašuma, nodošanu Viņam. (..)

Mēs nevaram nopelnīt pestīšanu, mums tā jāmeklē ar lielu ieinteresētību un neatlaidību, atsakoties Viņa dēļ no visa, kas ir pasaulē.

Kristus — mūsu vienīgais glābējs

„Viņš mūs ir izrāvis no tumsības varas un pārcēlis sava milā Dēla valstībā, kurā mums dota pestīšana, grēku piedošana”. Kol. 1:13,14.

Lai kas jūs būtu vai kāda būtu bijusi jūsu dzīve, jūs varat tikt glābti tikai Dieva norādītajā veidā. Jums jāatgriežas, jums bezpalīdzīgi jākrīt uz Klinti Jēzu Kristu. Jums jāapzinās sava vajadzība pēc ārsta un vienīgā līdzekļa pret grēku — Jēzus asinīm. Šo līdzekli var iegūt tikai ar atgriešanos pie Dieva un ticību mūsu Kungam Jēzum Kristum. (..) Kristus asinis derīgas tikai tiem, kas apzinās savu vajadzību pēc to šķīstījošā spēka.

Kāda neaprauktā mīlestība un iejūtība, ka jau tad, kad mēs vēl neilgojamies pēc dievišķās žēlastības, Kristus bija gatavs uzņemties mūsu atpirkšanu! Tomēr mūsu lielais Ārsts no katras dvēseles sagaida bezierunu pakļaušanos. Mēs nevaram sev paši izrakstīt zāles. Mūsu griba un rīcība bez atlikuma jānodod Viņa ziņā. (..)

Mēs varam mierināt sevi ar domu, (..) ka mūsu tikumiskais raksturs ir bijis pareizs un mums nav jāzemojas Dieva priekšā kā parastiem grēciniekiem. Mums tomēr jābūt ar mieru ieiet dzīvībā gluži tāpat kā lielākajam grēciniekam. Ir jāatsakās no savas taisnības un jālūdz, lai uz mums attiecina Kristus taisnību. Mums jāapzinās sava pilnīgā atkarība no Kristus un Viņa spēka. Paša es ir jānomirst. Ir jāatzīst, ka viss mums piederošais nāk no dievišķās žēlastības pārpilnā dānuma. Lai tā būtu mūsu siržu valoda: "Ne mums, ak, Kungs, ne mums, bet Tavam lielajam vārdam lai ir slava par Tavu žēlastību un Tavu taisnību."

Īstai ticībai seko mīlestība, mīlestībai — paklausība. Visas ticībā atgrieztā cilvēka spējas un tieksmes nonāk Kristus kontrolē. Viņa Gars ir atjaunojošs spēks, kas pārveido dievišķajā līdzībā visus, kas Viņu pieņem. (..)

"Tas, kas no Dieva dzimis, negrēko." Tāds cilvēks apzinās, ka ir atpirkts ar Kristus asinīm un saistīts ar vissvinīgāko pienākumu godināt Dievu savā miesā un garā, kas pieder Viņam. Vēlme grēkot un patmīlība tiek pakļautas Kungam. Ik dienas tāds cilvēks jautā: "Kā lai es pateicos Kungam par visiem Viņa man darītajiem labajiem darbiem? Kungs, ko Tu gribi, lai es daru?"

Izbaudiet paši

„Baudiet un redziet, cik tas Kungs ir labs. Svētīgs tas cilvēks, kas pie Viņa tveras un uz Viņu paļaujas!” Ps. 34:9.

Kā mēs varam pārlicināties par Dieva labestību un Viņa mīlestību? Dziesminieks to pasaka. Nevis dzirdēt un zināt, lasīt un zināt, ticēt un zināt, bet "baudiet un redziet, cik tas Kungs ir labs". Nevis paļauties uz citu vārdiem, bet pašam izbaudīt un pārlicināties.

Pieredze ir eksperimentā pamatota atziņa. Eksperimentāla ticība ir šodienas vajadzība. (..) Dažiem, patiesībā pat daudziem, ir teorētiskas zināšanas par ticības patiesībām, bet viņi savās sirdīs nekad nav sajutuši dievišķās žēlastības atjaunojošo spēku. (..) Viņi tic Dieva dusmām, bet nopietni necenšas no tām izbēgt. Viņi tic Debesīm, bet neko neziedo, lai tās iegūtu. (..) Viņi zina līdzekli, kas dziedina grēku, bet to nelieto. Viņi zina, kas ir taisnība, bet viņiem tā nepatīk. Visas viņu zināšanas tikai pastiprina viņu vainu. Viņi nekad nav baudījuši un nav savā pieredzē pārlicinājušies, ka Kungs ir labs.

Kļūt par Kristus mācekli nozīmē aizliegt sevi un sekot Jēzum gan labās, gan ļaunās dienās. (..) Katra izdabāšana sev, kas kavē mūsu ticības dzīvi, ir jāizskauž. (..) Vai mēs veltīsim savas pūles un nesīsim upurus atbilstoši sasniedzamajam mērķim?

Katra kādā jomā veidota sadraudzība atstāj uz mums zināmu ietekmi. Tās intensitāti nosaka tuvības pakāpe, saskarsmes biežums, kā arī mūsu mīlestība un cieņa pret sadraudzības partneri. Tā mēs, iepazīstot Kristu un draudzējoties ar Viņu, varam kļūt līdzīgi Viņam, mūsu vienīgajam nemaldīgajam Paraugam.

Sadraudzība ar Kristu — cik tā ir neizsakāmi dārga! Mums ir priekšrocība baudīt šādu sadraudzību, ja tieksimies pēc tās un būsim gatavi kaut ko upurēt tās labā.

Tā katrs spēj no paša pieredzes apliecināt, "ka Dievs ir patiesīgs". (Jāņa 3:33) Tāds cilvēks var teikt: "Man bija vajadzīga palīdzība, un es to saņēmu no Jēzus. Katra mana vajadzība tika apmierināta, manas dvēseles alkas tika remdētas. (..) Es ticu Jēzum, jo Viņš man ir dievišķs Glābējs. Es ticu Bībelei, jo esmu atradis, ka tā ir Dieva balss manai dvēselei."

Debesu pilsoņi

„Tātad jūs tagad vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet vienas valsts pilsoņi ar svētajiem un Dieva saime”. Ej. 2:19.

Jēzus sacīja: "Redzi, Es nāku drīz." Mums šie vārdi vienmēr jāpatur prātā

un jārīkojas tā, it kā mēs patiesi ticētu, ka Kunga atnākšana ir tuvu un ka mēs esam svešinieki un svētceļotāji uz zemes.

Katra žēlastības dāvana ir centīgi jāattīsta, lai Dieva mīlestība piepildītu dvēseli aizvien vairāk un vairāk, "ka jūs svarīgāko pārbaudāt, lai Kristus dienā būtu tīri un nevainojami, ieguvuši pilnīgu Jēzus Kristus taisnības augli, Dievam par godu un slavu". Jūsu kristīgajai dzīvei jāklūst enerģiskai, veselīgai un uzticamai. Jūs varat sniegties pēc Rakstos piedāvātā augstā standarta, un tas jums jādara, ja gribat būt Dieva bērni. Jūs nevarat stāvēt uz vietas, ir vai nu jātiek uz priekšu, vai jāatpaliek. (..)

Vai gribat samierināties ar ierobežotu kristīgu izaugsmi, vai varbūt tiecaties pēc veselīga progresā dievišķajā dzīvē? Kur ir garīga veselība, tur — izaugsme. Dieva bērns aug līdz pilnīga vīra un pilnīgas sievas augumam Kristū. Tādam kristieša pilnveidošanās procesam nav robežu. (..)

Daži, kuriem vajadzēja būt stingri pamatotiem Kristū, ir līdzīgi bērniem savā sapratnē un atziņā par Dieva Gara darbību. Pēc gadiem ilgas pieredzes viņi spēj uztvert vienīgi pirmos pamatus apjomīgajā ticības un doktrīnu sistēmā, kas veido kristīgo ticību. Viņi neaptver to rakstura pilnību, kas reiz saņems atzinību: "Labi darīts." (..)

Mums jāgūst lielas uzvaras vai arī jāzaudē Debesis, ja tās neiegūsim. Miesīgā sirds jāsit krustā, jo tai ir tieksme uz tikumisku samaitātību, kuras rezultāts ir nāve. (..) Lūdziet, lai Svētā Gara varenā enerģija (..) kā elektriskais šoks dotu triecienu paralīzes skartajai dvēselei, liekot katram nervam ietrīsēties ar jaunu dzīvību un pacelt visu cilvēku no viņa nedzīvā, laicīgā, jutekliskā stāvokļa garīgās veselības pakāpē. Tā jūs kļūsit par dievišķās dabas dalībniekiem, (..) un jūsu dvēselēs atstarosies Kristus, ar kura brūcēm jūs esat dziedināti.

Pilnīgāka dievatziņa

"Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu." Jāņa 17:3.

Vienīgi atzīstot Dievu šeit, mēs varam sagatavoties Viņu sastapt tad, kad Viņš atnāks. (..) Taču daudzi, kas apliecina ticību Kristum, nepazīst Dievu. Viņu ticība ir virspusēja. Tie nemīl Dievu, nekavējas domās pie Viņa rakstura, tāpēc nezina, kā paļauties, kā raudzīties uz Viņu un dzīvot. Viņi nezina, kas ir rimta mīlestība, ko nozīmē staigāt ticībā. (..) Viņi neizprot, ka viņu pienākums ir saņemt, lai ar saņemto bagātinātu citus.

Pasaules gudrība nepazīst Dievu. Daudzi ir skaisti runājuši par Viņu, bet šie apsvērumi netuvina cilvēkus Dievam, jo runātājiem trūkst dzīvas saites ar Kungu. Daudzinot savu gudrību, viņi kļūst ģeķi. Viņu dievatziņa ir nepilnīga.

Mēs nevaram izpētīt Dievu, bet Viņš sevi ir atklājis savā Dēlā, Tēva slavas atspīdumā un Viņa personas izteiktā līdzībā. Ja gribam atzīt Dievu, mums jābūt līdzīgiem Kristum. (..) Skaidra dzīve ticībā Kristum kā personiskajam Pestītājam apveltīs ticīgo ar skaidrāku, cēlāku priekšstatu par Dievu.

Kristus ir pilnīga Dieva atklāsme. "Dievu neviens nekad nav redzējis," Viņš saka. "Vienpiedzimušais Dēls, kas ir pie Tēva krūts, Tas mums Viņu ir darījis zināmu." Tikai iepazīstot Kristu, mēs pazīstam Dievu un, raugoties uz Viņu, pārvēršamies Viņa līdzībā, gatavi tikt ar Viņu, kad Viņš nāks. (..)

Tagad ir laiks sagatavoties mūsu Kunga atnākšanai. Gatavībai Viņu sastapt nevar nobriest vienā acumirkli. Sagatavošanās šim svinīgajam brīdim ir modra gaidīšana, lūgšana un nopietna rīcība. Dieva bērni Viņu cildina. Dzīves steigā un drūzmā būs dzirdamas viņu balsis, runājot iedrošinājuma, cerības un ticības vārdus. Viss, kas viņiem pieder un kas viņi ir, tiek veltīts kalpošanai Skolotājam. Tā viņi gatavojas tikt ar Kungu un, kad Viņš nāks, tie ar prieku teiks: "Tas ir mūsu Dievs, Viņu mēs esam gaidījuši, un Viņš mūs izglābs! (..) Priecāsimies un līksmosimies par Viņa pestīšanu!"

Cēlākais pārdomu temats

„Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka tiekam saukti Dieva bērni.” 1. Jāņa 3:1.

Kāda mīlestība, kāda nesalīdzināma mīlestība, ka mēs, grēcinieki un svešinieki, varam atgriezties pie Dieva un tikt pieņemti Viņa ģimenē! Mēs varam Viņu uzrunāt ar mīļajiem vārdiem "Mūsu Tēvs". (..)

Visa vecāku mīlestība, kas nonākusi līdz mums, plūstot no sirds uz sirdi kopš audžu audzēm, visi sirsnības avoti, kas atveras cilvēku dvēselēs, ir ne vairāk kā niecīga urdziņa pret bezgalīgu okeānu, ja to salīdzina ar neaptveramo, neizsmeļamo Dieva mīlestību. Mēle to nevar izteikt, spalva — aprakstīt. Jūs varat to pārdomāt katru dienu visā savā dzīvē un čakli meklēt Rakstos, lai to varētu izprast; ja jūs izmantotu visas savas spējas un Dieva doto talantu un mēģinātu aptvert Debesu Tēva mīlestību un līdzcietību, pa vidu tomēr paliktu bezgalība. Jūs varat pētīt šo mīlestību visu mūžu, taču nekad nespēsiet pilnīgi aptvert cilvēces labā savu Dēlu nāvē atdevušās Dieva mīlestības garumu un platumu, dziļumu un augstumu. Pati mūžība to pilnīgi nevarēs atklāt nekad. Taču, kad pētām Bībeli un pārdomājam Kristus dzīvi un atpirkšanas plānu, šie cildenie temati aizvien vairāk atklāsies mūsu izpratnei.

Kristus nāca, lai atklātu pasaulei Dievu kā mīlestības Dievu, žēlastības, laipnības un līdzcietības Dievu.

Būtu labi katru dienu veltīt stundu pārdomām par Kristus dzīvi no Bētlemes

līdz Golgatai. Vajadzētu to analizēt posmu pēc posma, ļaujot iztēlei dzīvi aptvert katru ainu, īpaši Viņa zemes gaitu pēdējos brīžus. Tādā veidā pārdomājot Viņa mācības un ciešanas, arī Viņa bezgalīgo upuri cilvēces atpirkšanai, mēs stiprinātu savu ticību, atdzīvinātu savu mīlestību un kļūtu vairāk piesātināti ar to garu, kas uzturēja mūsu Pestītāju. Lai tiktu pestīti, mums galu galā jāapgūst nožēlas un ticības mācība pie krusta pakājes. (..) Viss, kas cilvēkā cēls un augstsirdīgs, atsauksies uz domu par krustā sisto Pestītāju.

Jābūt baltam tērpam

"Tad ķēniņš iegāja viesus aplūkot un ieraudzīja tur vienu cilvēku, kas nebija ģērbies kāzu drēbēs. Un viņš sacīja tam: draugs, kā tu esi šeit ienācis bez kāzu drēbēm?" Māt. 22:11,12.

Kāzu drēbes līdzībā attēlo Kristus patieso sekotāju skaidro raksturu bez traipa un vainas. Draudzei "dots tērties spožā, tīrā audeklā" (Atkl. 19:8) "bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma". (Ef. 5:27) Spožais audekls, saka Raksti, "ir svēto taisnības darbi". Tā ir Kristus taisnība, Viņa bezvainīgais raksturs, kas ticībā tiek piešķirts visiem, kas Viņu pieņem kā savu Pestītāju.

Balto nevainības tērpu valkāja mūsu pirmie senči, kad Dievs viņus ievada svētajā Ēdenē. (..) Kad atnāca grēks, viņi pārrāva savu saikni ar Dievu, un gaisma, kas tos ietērpa, izzuda. (..) Cilvēks nevar izgudrot neko, kas varētu aizstāt viņa zaudēto nevainības tērpu. (..) Tikai Kristus sarūpētais apsegs var mūs darīt cienīgus nostāties Dieva klātbūtnē. Šo apsegu, Viņa taisnības tērpu, Kristus apliks katrai ticošajai dvēselei, kas būs atgriezies. Šim tērpam, austam Debesu austuvē, nav neviena cilvēku izgudrota pavediena. Kristus savā zemes dzīvē izkopa pilnīgu raksturu, un to Viņš piedāvā darīt arī mums. "Visa mūsu taisnība ir kā sārņains tērps." (Jes. 64:6) Viss, ko varam veikt paši no sevis, ir grēka sagandēts. Bet Dieva Dēls "ir atklājies, lai grēkus atņemtu, un grēku nav Viņā". (1. Jāņa 3:5) (..)

Ar savu pilnīgo paklausību Viņš ir devis iespēju katram cilvēkam paklausīt Dieva baušļiem. Pakļaujot sevi Kristum, mūsu sirds savienojas ar Viņa sirdi, griba saplūst ar Viņa gribu, prāts kļūst vienots ar Viņa prātu, domas nonāk Viņa varā; mēs dzīvojam Viņa dzīvi. Tas nozīmē — būt tērtam Viņa taisnības tērpā. Tad Kungs, raugoties mūsos, redz nevis vīgu lapu priekšautu, nevis grēka kailumu un kroplumu, bet gan savas taisnības tērpu, proti, pilnīgu paklausību Jehovas likumam.

Prieks paklausībā

„Es ilgojos pēc Tavas pestīšanas, ak, Kungs, un Tava bauslība ir mans prieks”. Ps. 119:174.

Patiess kristietis nekad nesūdzēsies, ka Kristus jūgs berž kaklu, bet uzskatīs kalpošanu Kristum par īstāko brīvību. Dieva baušļi ir viņa prieks. Viņš netiecas pazemināt dievišķo baušļu standartus, lai tie saskanētu ar viņa trūkumiem, bet nemitīgi cenšas pacelties līdz to pilnīgumam.

Tādai jābūt arī mūsu pieredzei, ja gribam sagatavoties pastāvēšanai Dieva dienā. Tagad, kamēr pārbaudes laiks ieilgst, kamēr žēlastības balss vēl skan, mums ir īstais brīdis atbrīvoties no saviem grēkiem. (..)

Dievs ir dāsni rūpējies, lai mēs varētu stāvēt pilnīgi Viņa žēlastībā, lai mums nekā netrūktu, gaidot Kunga atnākšanu. Vai jūs esat gatavi? Vai esat tērpušies kāzu tērpā? Šīs drānas nekad neapsegs krāpšanu, nešķīstību, samaitātību vai liekulību. Dieva acis raugās uz jums. (..) Mēs varam noslēpt savus grēkus no cilvēku acīm, bet neko — no mūsu Radītāja.

Dievs nesaudzēja savu Dēlu, bet nodeva Viņu nāvē par mūsu pārkāpumiem un uzmodināja Viņu mūsu taisnošanas dēļ. Ar Kristus starpniecību mēs varam raidīt savus lūgumus žēlastības tronim. Viņa dēļ mēs, necienīgie, varam iegūt visas garīgās svētības. Vai mēs nākam pie Viņa, lai mums būtu dzīvība?

Dieva griba ir izteikta Viņa svētā likuma priekšrakstos, un Viņa likuma principi ir Debesu principi. Debesu eņģeļi netiecas pēc augstākas zinātnes par Dieva gribas izpratni, un izpildīt Viņa gribu ir augstākais viņu spēju veikums.

Taču Debesīs nekalpo formālas paklausības garā. Kad sātans sacēlās pret Jehovas likumu, doma, ka likums eksistē, eņģeļiem bija kaut kas jauns, negaidīts. Savā kalpošanā eņģeļi nav kalpi, bet dēli. (..) Paklausība viņiem nav grūts darbs. Mīlestība pret Dievu dara viņu kalpošanu par prieku. Tā ikkatrā dvēselē, kurā mīt Kristus, godības cerība, atbalsojas Viņa vārdi: "Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dziļi manā sirdī."

Veidojoties Dieva darbnīcā

„Jeb vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem? Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu pagodiniet Dievu ar savu miesu!” 1. Kor. 6:19,20.

Mēs nepiederam sev, bet esam atpirkti par dārgu maksu, pat ar Dieva Dēla ciešanām un nāvi. Ja mēs to varētu saprast un pilnīgi aptvert, tad izjustu lielu atbildību uzturēt savu veselību vislabākajā iespējamā stāvoklī, lai nodotos pilnīgai kalpošanai Dievam. (..)

Mēs nešaubīgi ticam, ka Jēzus atnāks drīz. (..) Mēs nešaubāties un neesam šaubījušies pirms gadiem, ka mūsu šodien sludinātās mācības ir tagadējā

laika patiesība un mēs tuvojamies tiesas dienai. Mēs gatavojamies tikties ar Viņu, kam jāparādās svēto eņģeļu svītas pavadībā, lai sniegtu uzticīgajiem un taisnajiem noslēdzošo nemirstības pieskārienu. Viņš vairs nenāks, lai šķīstītu mūs no grēkiem un atbrīvotu no rakstura trūkumiem vai dziedinātu no dusmām un untumainām tieksmēm. Ja šai pārmaiņai jābūt, tai jānotiek pirms tam.

Kad Kungs nāks, tie, kas jau ir svēti, joprojām būs svēti. Tie, kas būs saglabājuši savu miesu un dvēseli svētumā un godā, tad saņems noslēdzošo nemirstības pieskārienu. Turpretī tie, kas ir netaisni, nesvēti un neganti, tādi paliks uz visiem laikiem. Tad vairs nekas netiks darīts, lai atņemtu viņu trūkumus un piešķirtu tiem svētus raksturus. (..) Tas viss jāpaveic šajās mūsdienu pārbaudes stundās. Tieši tagad šim darbam pie mūsu raksturiem ir jānoslēdzas. (..)

Šobrīd mēs atrodamies Dieva darbnīcā. Daudzi no mums ir neaptēsti akmeņlauztuves akmeņi. Kad mēs iegūstam Dieva patiesību, tās ietekme mūs iespaido, dara cēlus un atbrīvo no katras nepilnības un jebkura grēka. Tā mēs tiekam sagatavoti skatīt Ķēniņu Viņa skaistumā un visbeidzot apvienoties ar skaidrajiem Debesu eņģeļiem godības valstībā. Tieši te šim darbam mūsos jātiek pabeigtam, un mūsu miesām un dvēselēm jākļūst derīgām nemirstībai.

Fiziska veselība un cēlas domas

„Mīļotie, es jūs pamācu kā piedzīvotājus un svešiniekus atturēties no miesas kārībām, kas karo pret dvēseli”. 1. Pēt. 2:11.

Daudzi šos vārdus uzskata tikai par brīdinājumu no izlaidības, bet tiem ir plašāka nozīme. Tie noliedz katru kaitīgu pārmērīgas tieksmes ēst vai citas iegribas apmierināšanu. Katra perversa iegriba kļūst par iekāri, kas cīnās pret dvēseli. Ēstgriba mums dota labam nolūkam, nevis lai pārvērstos par nāves ieroci un "kāribu, kas karo pret dvēseli". Pētera aizrādījums ir tiešs un pārlicinošs brīdinājums pret visu stimulatoru un narkotiku lietošanu. Šīs "baudas" nepārprotami pieder pie iekārēm, kas postoši ietekmē tikumisko raksturu.

Lai neviens, kas apļiecina, ka ir dievbijīgs, nav vienaldzīgs pret fizisko veselību un necenšas sev iegalvot, ka pārmērības nav grēks un neiespaido garīgumu. Pastāv tieša saikne starp fizisko un morālo dabu. Fiziski ieradumi ceļ vai mazina tikumību. Labāko uzturvielu pārmērīga lietošana izraisīs neveselīgas izmaiņas tikumiskajās izjūtās. Ja vēl uzturs nav pietiekami veselīgs, sekas būs kaitīgākas. Katrs ēdiens un dzēriens, kas neveicina organisma sistēmu veselīgu darbību, degradē cilvēka augstākās un cēlākās spējas. (..) Laušanās pārmērīgai kārei ēst stiprina dzīvnieciskas tieksmes un piešķir tām pārsvaru pār prāta un gara spējām.

Cīņa ar šo kārdinājumu līdzvērtīga vienīgi neizsakāmajām mūsu Pestītāja mokām ilgstošā gavēņa laikā tuksnesī. Viņš zināja, ka ļaušanās tieksmei ēst tā notrulinās cilvēka atskārsmes spējas, ka tas vairs neatšķirs svētas lietas. (..) Ja pārmērīga tieksme ēst cilvēcē bija tik liela, ka vienpiedzimušajam Dieva Dēlam tās varas laušanai vajadzēja izturēt gandrīz sešas nedēļas ilgu gavēni cilvēka vietā, cik liels gan ir darbs, kas šajā ziņā veicams kristietim!

Tomēr, lai cik grūta ir cīņa, kristietim ir iespējams uzvarēt. Ar tā dievišķā spēka palīdzību, kas pārvarēja sīvākos kārdinājumus, kādus vien sātans spēja izgudrot, arī cilvēks var gūt pilnīgu uzvaru savā cīņā pret ļaunumu un beidzot nest uzvarētāja vainagu Dieva valstībā.

Dzīves sēja un plauja

„Bēdz no jaunekļa iekārībām un dzenies pēc taisnības, ticības, mīlestības un miera ar tiem, kas piesauc to Kungu ar skaidru sirdi”. 2. Tim. 2:22.

Īsais laiks, ko jūs, mīlie jaunie draugi, pavadīsiet, sējot vējauzas, dos ražu, kas padarīs rūgtu visu jūsu dzīvi; viena stunda, bez domāšanas padota kārdinājumam, pagriezīs visu dzīves tecējumu aplamā virzienā. Jums pieder tikai viena jaunība, tāpēc pavadiet to lietderīgi. Ja reiz esat noskrējuši distanci, tad nevarat vairs atgriezties, lai izlabotu savas kļūdas. (..)

Sātans (..) pārgērbjas par gaismas eņģeli un nāk pie jauniešiem ar saviem īpašajiem kārdinājumiem, un viņam izdodas tos soli pa solim aizvilināt no pienākumu ceļa. Tas ir aprakstīts kā apsūdzētājs, viltnieks, melis, mocītājs un slepkava. (..) Kārdināšana ir sātana ziņā, bet padoties kārdinājumam ir jūsu ziņā. Visiem sātana pulkiem nav varas piespiest kārdināto piekāpties. Grēkam nav attaisnojuma.

Kārdinājums nav grēks. Jēzus bija svēts un šķīsts, tomēr Viņš tika kārdināts visās lietās līdzīgi mums, pie tam ar tādu intensitāti un spēku, kādu nevienam cilvēkam nekad nevajadzēs izturēt. Viņa sekmīgā pretošanās ir gaišs paraugs mums visiem sekot Viņa pēdās. Ja esam pašpārliecināti un paštaisni, mēs nokļūsim zem kārdinājuma varas, bet, ja raugāties uz Jēzu un paļaujamies uz Viņu, tad iesaistām cīņā savā pusē varu, kas ir uzvarējusi ienaidnieku kaujas laukā, un katrā kārdinājumā Viņš mums pašķirs glābšanās ceļu. Kad sātans uznāk kā plūdi, ir jāpretojas tā kārdinājumiem ar Gara zobenu, un Jēzus būs mūsu palīgs un mūsu vietā pacels karogu pret ienaidnieku.

Viens nelietīgs rakstura vilciens, viena sirdī lolota grēcīga iekāre galu galā neutralizēs visu Evaņģēlija spēku. (..) Pārprasts pienākums un grēka prieki ir valģi, ar kuriem sātans sasaista cilvēkus savos tīklos. Tie, kas gatavi drīzāk mirt, nekā pieļaut kādu nepareizību, ir vienīgie, kurus atzīs par uzticīgiem.

Jauniešiem var būt tik stingri principi, ka sātana visspēcīgākie kārdinājumi tos nenovērsīs no uzticības.

Debesu atzītais raksturs

„Neviens lai nenicina tavu jaunumu, bet topi tu par paraugu ticīgajiem vārdos un dzīvē, mīlestībā, ticībā un šķīstībā”. 1. Tim. 4:12.

Jēzus, Debesu Majestāte, jaunatnei ir atstājis paraugu. Viņš pelnīja dienišķo maizi Nācaretes darbnīcā, bija paklausīgs saviem vecākiem un necentās pats būt noteicējs par savu laiku vai rīkoties patvaļīgi. Viegļu baudu dzīvē jaunietis nekad nevar sasniegt patiesu izcilību kā cilvēks vai kristietis.

Dievs mums neapsola vieglumu, godu vai bagātību kalpošanā Viņam, bet apliecina, ka visas vajadzīgās svētības mums būs, "kaut arī ar vajāšanām", un pasaulē, kas nāks, arī "mūžīga dzīvība". Neko mazāku par pilnīgu pašatdevi kalpošanā Viņam Jēzus nepieņems. Šī mācība ir jāapgūst mums katram. (..)

Ir zināmi zīmīgi piemēri, kas rāda stingru ticības principu nepārvaramo spēku. (..) Atplestā lauvas bedres mute nespēja atturēt Dānieļu no ikdienas lūgšanām, degošais ceplis nepiespieda Sadrahu un viņa biedrus mesties ceļos Nebukadnēcara uzceltā elka priekšā. Jaunieši ar stingriem principiem atturēsies no baudām, pārvarēs mokas un izšķirsies drīzāk par lauvas bedri un degošo cepli, nevis par neuzticību Dievam. Atcerieties Jāzēpa raksturu. Viņa tikumiskā izturība tika nežēlīgi pārbaudīta, bet tās uzvara bija pilnīga. Cēlais jauneklis izturēja visus pārbaudījumus. Viens un tas pats cildenais, nesalaužamais princips bija redzams vienmēr. Kungs bija ar Viņu, un Viņa Vārds bija likums.

Tie, kas pēta Bībeli, prasa padomu Dievam un paļaujas uz Kristu, vienmēr un visos apstākļos spēs rīkoties gudri. Labie principi izpaudīsies reālajā dzīvē. Tikai sirsnīgi pieņemiet šī laika patiesību un ļaujiet tai kļūt par rakstura pamatu, tad tā izveidos jūsos tādu neatlaidīgu mērķtiecību, kuru nespēs ietekmēt ne baudu vilinājumi, ne mainīgās ieražas un pasaulīgo cilvēku nicinājums, ne arī cilvēka sirde tieksme pēc baudām. Vispirms jātiec apgaismotai apziņai, un gribai jānonāk Dieva pakļautībā. Dvēselē jāvalda patiesības un taisnīguma mīlestībai, un tad uzplauks raksturs, kas saņems Debesu atzinību.

Kāpjot pa Pētera kāpnēm

„Tāpēc pielieciet visas pūles un parādiet savā ticībā tikumu, bet tikumā atziņu, atziņā atturību, atturībā pacietību, pacietībā dievbijību, dievbijībā brālību, brālībā mīlestību”. 2. Pēt. 1:5-7.

Norādiet jauniešiem uz Pētera kāpņu astoņiem pakāpieniem, lieciet viņu kājas nevis uz augstākā, bet gan zemākā spraišļa, un visā nopietnībā

rosiniet viņus kāpt līdz pašai augšai.

Šīs kāpnes ir Kristus. Pamatne ir cieši nostiprināta uz zemes — Viņa cilvēciskumā, un augstākais spraislis sasniedz Dieva troni Viņa dievišķībā. Kristus cilvēciskums apskauj kritušo cilvēci, kamēr Viņa dievišķība ir Dieva tronī. Mūsu glābiņš ir kāpt augšup no pakāpiena uz pakāpienu, uzlūkojot Kristu, piekļaujoties Kristum, kāpjot soli pa solim uz Kristus augstumiem, jo Viņš ir mūsu gudrība, taisnība, svētums un pestīšana. Ticība, tikums, atziņa, atturība, pacietība, dievbijība, brālība un mīlestība ir šo kāpņu pakāpieni. Visām šīm žēlastības dāvanām jāizpaužas kristieša raksturā. "To darīdami, jūs nekad nepaklupsit; jo tā jums bagātīgi tiks vēlēta ieeja mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgajā valstībā."

Nevajag domāt, ka ir jāgaida, kamēr esat pilnveidojuši vienu žēlastības dāvanu, lai tikai pēc tam izkoptu nākamo. Nē, tām jāaug kopā (..), katrā savas dzīves dienā varat izkopt svētīgās, Kristus raksturā pilnībā atklātās īpašības. (..)

Nebaidieties no lielā darba, kas paveicams jūsu dzīves laikā, jo netiek prasīts, lai darāt visu uzreiz. Lai visi jūsu būtības spēki pievēršas katras dienas darbam, izmanto ikvienu dārgo izdevību, novērtē Dieva dotos palīglīdzekļus un virzās augšup pa progresa kāpnēm soli pa solim. Atcerieties —jums vienā laikā jādzīvo tikai viena diena, jo Dievs jums ir devis vienu dienu, un Debesu pārskatos parādīsies, kā esat vērtējuši tās priekšrocības un iespējas. Tā izmantojiet katru Dieva doto dienu, lai beidzot jūs dzirdētu Skolotāju sakām: "Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps."

Dvēseles elpa

„Lūdziet bez mitēšanās Dievu”. 1. Tēs. 5:17.

Lūgšana ir dvēseles elpa, visu svētību kanāls. Kad grēkus nožēlojoša dvēsele pienes savu lūgšanu, Dievs redz tās cīņas, novēro tās konfliktus un vērtē tās patiesīgumu. Viņš tur savu pirkstu uz tās pulsa un sajūt trīsas. Neviena mulsinoša sajūta, neviena satraucoša emocija, nevienas skumjas, kas apēno dvēseli, neviens grēks, kas to aptraipa, neviena doma, kas to aizkustina, nepaliek ārpus Viņa uzmanības loka. Šī dvēsele ir atpirkta par bezgala lielu maksu un to mīl ar nemainīgu uzticību.

Lūgšana Lielajam Ārstam par dvēseles dziedināšanu sniedz Dieva svētības. Lūgšanas mūs vieno citu ar citu un ar Dievu. Lūgšana aicina Jēzu pie mums un sniedz jaunu spēku un svaigu žēlastību vārgajai, apmulsušajai dvēselei. (..)

Kristus, mūsu Pestītājs, tika kārdināts visās lietās līdzīgi mums, bet Viņam nebija grēka. Viņš pieņēma cilvēka dabu un cilvēka ārieni, Viņa vajadzības bija cilvēka parastās vajadzības. Viņam bija organisma prasības, ko

vajadzēja apmierināt, nogurums, pēc kura bija nepieciešama spēku atjaunošana. Tēvam raidītās lūgšanas Viņu apbruņoja pienākumiem un pārbaudījumiem. Diendienā Viņš veica savus pienākumus, cenzdamies glābt dvēseles. (..) Caurām naktīm Viņš lūdza par kārdinātajiem.

Lūgšanu naktis, kuras Pestītājs pavadīja kalnos vai tuksnesī, bija būtiskas, lai sagatavotu Viņu nākamo dienu pārbaudījumiem. Viņš izjuta vajadzību atsvaidzināt un stiprināt dvēseli un miesu, lai spētu pretoties sātana kārdinājumiem; un tie, kas cenšas dzīvot Viņa dzīvi, sajūtīs šo pašu vajadzību. (..)

Viņš mums saka: "Ja kas grib Man sekot, tam būs sevi aizliegt, ņemt savu krustu un sekot Man." Vienīgi Kristus var mums dot spēku atsaukties Viņa aicinājumam: "Ņemiet uz sevi Manu jūgu un mācieties no Manis; jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs." Tas nozīmē, ka savs es jāaizliedz ik dienas. Kristus var mums dot cēlu apņemšanos ciest un izcīnīt Dieva cīņas ar neatslābstošu enerģiju. Pats vājākais ar Dieva žēlastības atbalstu var gūt spēku un būt vairāk nekā uzvarētājs.

Veiksmes noslēpums

„Uzticieties Viņam arvien, visi ļaudis, izkratiet Viņa priekšā savas sirdis! Dievs ir mūsu patvērums”. Ps. 62:9.

Mums ir daudz jālūdz, ja gribam gūt panākumus dievišķajā dzīvē. Kad patiesības vēsti sāka sludināt pirmo reizi, cik daudz mēs tad lūdzām! Cik bieži aizlūguma balss bija dzirdama istabā, šķūnī, dārzā un birzī. Bieži mēs pavadījām stundas nopietnās lūgšanās, divatā vai trijatā pieminot apsolījumu; daudzkārt bija dzirdami šņuksti un pēc tam pateicības gaviles un slavas dziesmas. Tagad Dieva dienā ir tuvāk nekā toreiz, kad kļuvām ticīgi, tāpēc mums jābūt nopietnākiem, centīgākiem un dedzīgākiem nekā tajos senajos laikos. Šodien mums draud lielākas briesmas nekā toreiz.

Savas zemes dzīves laikā Jēzus saņēma gudrību un spēku vienatnē pavadīto lūgšanu laikā. Jauniešiem jāseko Viņa priekšzīmei un jāatrod kluss brīdis ausmas un krēslas stundās, lai tiktos ar savu Tēvu Debesīs. Ari dienas gaitā lai viņi paceļ savas sirdis pretim Dievam. Katrā mūsu ceļa solī Viņš saka: "Es, tas Kungs, tavs Dievs, daru stipru tavu labo roku. (..) Nebīsties, Es tev palīdzu!" (Jes. 41:13) Ja mūsu bērni to iemācītos savas dzīves rītausmā, kāds svaigums un spēks, kāds prieks un mīlums ienāktu viņu dzīvēs!

Ļaujiet savai sirdij izteikt ilgas pēc Dieva, dzīvā Dieva. Kristus dzīve ir parādījusi, ko cilvēks var darīt, lai kļūtu par dievišķās dabas līdzdalībnieku. Viss, ko Kristus ir saņēmis no Dieva, var piederēt arī mums. Tāpēc lūdziet un saņemiet. Jēkaba neatlaidīgajā ticībā, nemitīgajā Elijas izturībā prasiet sev visu, ko Dievs ir apsolījis.

Ļaujiet cildenajam priekšstatam par Dievu pārņemt jūsu prātu. Lai jūsu dzīve ir saistīta ar Jēzu neredzamām saitēm. Viņš, kas pavēlēja gaismai spīdēt tumsā, vēlas iespīdēt arī jūsu sirdī, lai sniegtu jums Dieva godības atziņu Jēzus Kristus vaigā. Svētais Gars atklās jums Dieva lietas. (..) Kristus jūs aizvedīs līdz Bezgalīgā sliekšnim. Jūs skatīsiet godību aiz priekškara, un atklāsiet cilvēkiem Viņa pilnību; Viņš ir vienmēr dzīvs, lai jūs aizstāvētu.

Nešaubīgā ticība

„Lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies, jo, kas šaubās, līdzinās vēja dzītam un mētātam jūras vilnim”. Jēk. 1 :6.

Lūgšana un ticība ir cieši vienotas un apgūstamas vienlaicīgi. Ticības lūgšanā ir dievišķa zinātne, un šī zinātne ir jāizprot katram, kas vēlas dzīvot veiksmīgu dzīvi. Kristus saka: "Visu, ko jūs lūgdami lūgsit, ticiet, ka jūs dabūsit, tad tas jums notiks." (Marka 11:24) Viņš paskaidro, ka mūsu lūgumam jāatbilst Dieva gribai; mums jālūdz tas, ko Viņš ir apsolījis, un viss, ko mēs saņemam, jālieto pēc Viņa prāta. Ja šie nosacījumi ievēroti, apsolījums ir viennozīmīgs.

Mums jālūdz grēku piedošana, Kristum līdzīgs raksturs, sapratne un spēks Viņa darbā. Tad mums jātic, ka saņemsim, un jāpateicas par to Dievam. Mums nav jāmeklē nekādas ārējas svētību izpausmes. Dāvana ietilpst apsolījumā, un mēs varam doties darbā ar pārlicību, ka Dievs spēj izpildīt apsolīto un dāvana, kas mums jau pieder, izpaudīsies tad, kad tā būs visvairāk vajadzīga.

Tā dzīvot ar Dieva Vārdu nozīmē visu savu mūžu pakļaut Viņam. Tad tiks izjūsta pastāvīga atkarība un vajadzība pēc Viņa, sirds tieksme pie Dieva. Lūgšana ir nepieciešama, jo tā ir dvēseles dzīvība. Ģimenes lūgšanām un atklātām lūgšanām ir sava vieta, bet saskarsme ar Dievu vienatnē uztur dvēseles dzīvību. (..)

Vērojama vēl neredzēta cīņa par pasaules iegūšanu īpašumā. Izklaidēs, naudas raušanā, sacensībā par varu, pašā cīņā par izdzīvošanu ir baiss spēks, kas pārņem miesu, apziņu un dvēseli. Satrakotās drūzmas vidū runā Dievs. Viņš mums liek stāvēt malā tam visam un tikties ar Viņu. "Rimstieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs." (..)

Mūsu vajadzība ir nevis īss mirklis Viņa klātbūtnē, bet gan ilgstoša personiska saskarsme ar Viņu.

Skaidrs sirdī un dzīvē

"Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs." Māt. 5:8.

Dieva pilsētā neieies neviens aptraipītais. Visiem, kas tur grib dzīvot, jau

šeit jāklūst sirdsšķīstiem. Jēzus mācekļi būs vērojama aizvien lielāka nepatika pret nevīžīgu izturēšanos, nepiedienīgu valodu un raupjam domam. Ja cilvēka sirdī mājo Kristus, tad domas un manieres būs tīras un smalkjūtīgas.

Jēzus vārdiem (..) ir dziļāka jēga — ne vien šķīstība šaurākā nozīmē, kādā pasaule parasti to saprot, proti, brīvību no jutekliskā un iekārēm, bet būt arī patiesam dvēseles slēptākajās tieksmēs un motīvos, būt brīvam no lepības un savtības, būt pazemīgam, nesavtīgam, gluži kā bērnam.

Tikai līdzīgais var novērtēt līdzīgo. Ja jūs savā dzīvē nepieņemsit pašai dziedzīgas mīlestības principu, Viņa rakstura principu, jūs nevarēsit atzīt Dievu. (..)

Kristum atnākot savā godībā, netaisnie nespēs Viņu uzlūkot. Viņa klātbūtnes gaisma ir gaisma tiem, kas Viņu mīl, bet bezdievīgajiem tā ir nāve. (..) Kad Viņš atnāks, tie lūgs, lai tos paslēpj no Viņa, kas nomira, lai viņus atpirktu.

Iemājojošā Svētā Gara šķīstītajām sirdīm viss ir citādi. Tās spēj atzīt Dievu. Kad Mozus bija slēptuvē klints spraugā, viņam atklājās Kunga godība; tāpat mēs, būdami apslēpti Kristū, varam skatīt Dieva mīlestību. (..)

Ticībā mēs Viņu skatām šeit un tagad. Savā ikdienas pieredzē Viņa rūpēs mēs redzam Viņa labestību un līdzcietību. Mēs Viņu atzīstam Viņa Dēla raksturā. (..) Sirdsšķīstie redz Dievu jaunā un mīlestību izraisošā tēlā kā savu Atpircēju; pētot Viņa rakstura skaidrību un mīlumu, tie ilgojas atstarot Viņa tēlu. Viņi To redz kā tēvu, kas vēlas apkampt atgriezušos dēlu, un viņu sirdis priecāsies neizsakāmā un apskaidrotā priekā.

Sirdsšķīstie dzīvo it kā Viņa redzamajā klātbūtnē visu tiem šajā pasaulē piešķirto dzīves laiku. Arī nākamībā tie redzēs Viņu vaigu vaigā nemirstībā, kā Viņu redzēja Ādams, staigādams un runādams ar Dievu Ēdenē.

Bibliskā svētošana

"Svēti tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība." Jāņa 17:17.

Tie, kas ir svētoti patiesībā, ir tās spēka dzīvi liecinieki un augšāmceltā Kunga pārstāvji. Kristus ticība izkops gaumi un svētos spēju spriest, apskaidros un darīs cēlu dvēseli, aizvien vairāk sagatavojot kristieti Debesu eņģeļu sabiedrībai.

"Un viņu labā Es pats svētījos nāvē, lai arī viņi būtu patiesībā svētīti." (Jāņa 17:19)

"Savas dvēseles šķīstījuši, klausot patiesībai uz neliekuļotu brāļu mīlestību,

mīliet cits citu no visas sirds pastāvīgi." (1. Pēt. 1:22) "Tā kā mums ir tādi apsolījumi, mani mīlie, tad šķīstīsimies no visiem miesas un gara traipiem un tapsim pilnīgi svēti Dieva bijībā." (2. Kor. 7:1) (..)

Tāda ir bibliskā svetošana. Tā nav tikai ārēja spēka iedarbība, bet pa patiesības kanālu saņemts svētums. Tā ir sirdī uzņemta un dzīvē īstenota patiesība.

Bībele neapsola svētumu tiem, kas atraida daļu patiesības. Dieva Vārdā ir sniegta pietiekama gaisma, tāpēc nevienam nav jāmaldās tumsā. (..) Par cilvēku uzskatītais Jēzus bija pilnīgs, bet Viņš pieauga žēlastībā. "Un Jēzus pieņēma gudrību, augumā un piemīlībā pie Dieva un cilvēkiem." (Lūk. 2:52) Arī vispilnīgākajam kristietim ilgstoši jāaug dievatziņā un Dieva mīlestībā. (..)

Svetošana nav acumirkļa, vienas stundas vai dienas darbs. Tā ir nepārtraukta pieaugšana žēlastībā. (..) Sātans dzīvo un ir aktīvs, un mums ik dienas nopietni jālūdz Kungs pēc palīdzības un spēka tam pretoties. Kamēr vien sātans dzīvos, mums būs jāsavvalda savs es un jāpārvar apmātība. Mēs nekad nedrīkstēsime apstāties, jo nav tādas vietas, kuru varētu sasniegt un tad teikt — esmu visu sasniedzis. (..)

Kristieša dzīve ir nemitīgs augšupceļš. Jēzus ir apsēdies pie kausējamās krāsns, lai pārkausētu un šķīstītu savus ļaudis; kad Viņa vaigs pilnībā atspoguļosies viņos, tie būs pilnīgi un svēti, sagatavoti pārvēršanai.

Uzmanieties no sātana viltībām

„Esiet skaidrā prātā, esiet modri! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt”. 1. Pēt. 5:8,9.

Lai katra dvēsele ir uzmanīga. Pretinieks jums seko pa pēdām. Esiet modri un vēriģi, lai rūpīgi izgudrots un meistarīgi izvietots slazds jūs nepārsteigtu nemanot. Lai bezrūpīgie un vienaldzīgie piesargās, ka Kunga diena viņus nepārsteidz kā zaglis naktī. Daudzi noklīdīs no pazemības takas, nometīs Kristus jūgu un aizies svešus ceļus. Apžilbināti un apmulsināti, viņi atstās šauro ceļu, kas ved uz Dieva pilsētu. (..)

Uzvarētājam jābūt modram, jo sātans ar pasaulīgiem slazdiem, maldiem un māņiem cenšas iegūt Kristus sekotājus sev. Nepietiek ar to, ka izvairāties no acīmredzamām briesmām un postošas, nesakarīgas rīcības. Mums cieši jāturas kopā ar Kristu, ejot pa pašai dziedības un uzpurēšanās taku. Mēs atrodamies ienaidnieka zemē. Izraidīts no Debesīm, tas ar lielu varu nonāca uz zemi. Ar neiedomājamiem izgudrojumiem un viltībām tas mēģina sagūstīt dvēseles. Ja vien pastāvīgi nebūsim nomodā, mēs kļūsim par tā neskaitāmo viltību viegliem upuriem.

Visas lietas tagad sedz īpašs svinīgums, kas būtu jāizprot tagadējas patiesības apliecinātājiem. Tiem jārīkojas atbilstoši Dieva dienas tuvumam "Dieva sods draud piemeklēt pasauli, un mums jāgatavojas šai lielajai dienai.

Mūsu laiks ir dārgs. Mums atliek tikai ļoti, ļoti maz pārbaudes dienu, kurās varam sagatavoties nākamajai nemirstīgajai dzīvei. Mums nav laika, ko tērēt nepārdomātā rīcībā. Mums jāargās pavirši, virspusēji izturēties pret Dieva Vārdu.

Ja jūs esat dziļi ieinteresēti patiesībā un sagatavošanās darbā šim laikam, tad kļūsit svēti patiesībā un derīgi nemirstībai. Rūpīgā sagatavošanās jāveic visiem, kas apliecina patiesību, iekams mēs nostāsimies Dieva troņa priekšā bez vainas, traipa vai kaut kāda cita līdzīga trūkuma. Dievs jūs šķīstīs, ja paklausīties šķīstīšanai.

Drošība pret katru kārdinājumu

„(..) nododiet sevi pašus Dievam(..), un savus locekļus par taisnības ieročiem Dievam. Tad grēks vairs nebūs jūsu kungs! (..)” Rom. 6:13,14.

Ir tikai viens spēks, kas spēj lauzt ļaunā varu pār cilvēku sirdīm, un tas ir Dieva spēks Jēzū Kristū. (..) Vienīgi Viņa žēlastība dara mūs spējīgus pretoties un pakļaut mūsu kritušās dabas tieksmes.

Mūsu pestīšanai nepieciešamā upura bezgalīgā vērtība pierāda, ka grēks ir briesmīgs ļaunums. Tā dēļ degradējas viss cilvēka organisms, apziņa tiek pārvērsta, iztēle — sabojāta. Grēks paralizē dvēseles morālās spējas. Arējiem kārdinājumiem atsaucas kāda sirds stīga, un soli nemanot virzās uz ļaunuma pusi. Tāpat kā mūsu dēļ pienestais upuris bija pilnīgs, arī mūsu atjaunošanās procesam no grēka nešķīstības jābūt pilnīgam. Nav tāda ļauna darba, kuru likums attaisnos, ne arī tādas netaisnības, kas paliks bez nosodījuma. Kristus dzīve bija katra likuma priekšraksta pilnīga izpilde. Viņš sacīja: "Es esmu turējis sava Tēva baušļus." (Jāņa 15:10) Viņa dzīve mums ir paklausības un kalpošanas paraugs.

Šodien sātans nāk pie mums ar tiem pašiem kārdinājumiem, ar kuriem uzmācās Kristum, piedāvādams pasaules varas apmaiņā pret mūsu lojalitāti viņam. Taču pār cilvēku, kas uzskata Jēzu par savas ticības iesācēju un pabeidzēju, sātana kārdinājumiem nav varas. Viņš nespēj likt grēkot tam, kas ticībā pieņem Kristus tikumus, jo arī Viņš tika kārdināts visās lietās līdzīgi mums un tomēr palika bez grēka.

Grēka izstumšana ir pašas dvēseles darbs. Tiesa, mums nav spēka atbrīvot sevi no sātana varas, bet, ja vēlamies atbrīvoties no grēka un savā lielajā vajadzība lūdzam varu, kas darbojas ārpus mums un par mums, dvēseles spēki piesātinās ar Svētā Gara dievišķo enerģiju un pakļaujas gribas

norādījumam, pildot Dieva prātu.

Dievam vajadzīgi ļaudis, kas ir dedzīgi labos darbos un droši stāv šīs izvirtušās paaudzes samaitātības vidū, un tādi būs tie, kas tik cieši turēsies pie dievišķā spēka, ka varēs droši pretoties jebkādam kārdinājumam.

Kāpēc pārbaude ieilgst

„Tas Kungs nevilcina savu apsolījumu, kā dažiem tas šķiet, bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās”. 2. Pēt. 3:9.

Man rādīja briesmas, kas mums kā tautai draud, ja sāksim kļūt līdzīgi pasaulei, nevis Kristum. Mēs tagad atrodamies pie mūžīgās pasaules pašām robežām, bet dvēseļu ienaidnieka nolūks ir mums iedvest, lai atliekam laika noslēgumu uz tālāku nākotni. Sātans visos iespējamajos veidos uzbruks tiem, kas apliecina sevi kā Dieva baušļus ievērojošus ļaudis un gaida mūsu Pestītāja Otro atnākšanu ar spēku un lielu godību. Sātans ierosinās iespējami daudzus atlikt šo viņiem ļauno dienu un savā garā kļūt līdzīgiem pasaulei, atdarinot tās ieradumus. Es satraucos, redzēdama, kā pasaules gars kontrolē daudzu cilvēku prātus un sirdis, kuri vārdos apliecina cildeno patiesību. (..)

Ievērojot laika trūkumu, mums kā tautai vajadzētu būt modriem un lūgt, bet nekādā gadījumā neļaut sevi novērst no svinīgās sagatavošanās lielajam notikumam, kas mūs sagaida. Tā kā laiks acīmredzami ieilgst, daudzi kļūst bezrūpīgi un vienaldzīgi savos vārdos un darbos. Viņi neapzinās briesmas, neredz un neizprot mūsu Dieva žēlastību, kas paildzina pārbaudes laiku, lai dotu iespēju izveidot raksturus nākamajai nemirstīgajai dzīvei. Bezgala vērtīgs ir katrs brīdis. Laiks ir piešķirts nevis tāpēc, lai domātu par savām ērtībām un iejustos zemes dzīvē, bet pierastu pārvarēt katru sava rakstura vājību un palīdzētu citiem ar savu priekšzīmi un personisko piepūli izprast svētuma skaistumu. Dievam ir ļaudis virs zemes, kas ticībā un svētā cerībā seko straujajam pravietisko rakstu piepildījumam un cenšas šķīstīt savas dvēseles paklausībā patiesībai, lai viņiem nebūtu jāstāv bez kāzu drānām, kad nāks Kristus. (..)

Pravietojumos paustās zīmes strauji piepildās. Tām vajadzētu rosināt katru patiesu Kristus sekotāju uz dedzīgu rīcību.

Sākas jūsu lietas izskatīšana!

"Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda. (..)" Atkl. 14:7.

1844. gadā mūsu lielais Augstais Priesteris iegāja Debesu svētnīcas Vissvētākajā vietā, lai sāktu izmeklēšanas tiesu.

Kad tiesā tiek atvērtas pārskata grāmatas, Dieva klātbūtnē tiek pārlūkotas

visu to cilvēku dzīves, kas ticējuši Jēzum. Iesākot ar tiem, kas pirmie dzīvoja virs zemes, mūsu Aizstāvis izklāsta katras nākamās paaudzes lietas un nobeidz ar dzīvajiem. Tiek pieminēts katra vārds, katra lieta tiek rūpīgi izmeklēta. Vārdi tiek pieņemti, vārdi tiek atraidīti. Ja kādam pārskata grāmatā paliek grēki, kas nav nedz nožēloti, nedz arī piedoti, to vārdi tiek izdzēsti no Dzīvības grāmatas. (..)

Mēs tagad dzīvojam lielajā Salīdzināšanas dienā. Simboliskajā kalpošanā bija tā — kamēr augstais priesteris veica Israēla salīdzināšanu, visiem bija savas dvēseles jāpakļauj nožēlai, pazemojoties Kunga priekšā, lai tos neizdeldētu no savas tautas. Tāpat visiem tiem, kas vēlas, lai viņu vārdi paliktu Dzīvības grāmatā, nedaudzajās atlikušajās pārbaudījuma dienās jāpazemo savas dvēseles Dieva priekšā, noskumstot par grēkiem un tos no sirds nožēlojot. Jānotiek dziļai un rūpīgai savas sirds pārbaudei. (..) Nopietna cīņa sagaida tos, kas grib atteikties no savām ļaunajām dziņām un neļaut tām iegūt virskundzību. Sagatavošanās ir individuāla. Mūs neizglābs kā grupu. Viena cilvēka skaidrība un uzticība neatsvērs šo tikumu trūkumu citam. (..) Katram jātiek pārbaudītam un atrastam bez traipa, krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma.

Pret visu to vārdiem, kas patiesi ir atgriezušies no grēkiem un ticībā apliecinājuši Kristus asinis kā savas atpiršanas upuri, Debesu grāmatās tiks ierakstīta piedošana; tā kā viņi ir kļuvuši par Kristus taisnīguma līdzdalībniekiem un viņu raksturi ir izrādījušies saskaņoti ar Dieva likumu, viņu grēki tiks izdzēsti, un viņi tiks atzīti par mūžīgās dzīvības cienīgiem. Kungs pasludina: "Es, Es tas esmu, kas izdzēšu tavus noziegumus Manis paša dēļ un nepieminu tavus grēkus." (Jes. 43:25)

Uzticams standarts

**„Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties visām velna viltībām.”
Ej. 6:11.**

Katra atmoda Dieva darbā izraisa tumsas valdnieka lielāku aktivitāti; tagad tas koncentrē savus pēdējos spēkus izšķirošajā cīņā pret Kristu un Viņa sekotājiem. Mūsu priekšā drīz atklāsies pēdējā lielā krāpšana. Antikristam jāveic savs brīnumainais darbs mūsu acu priekšā. Viltojums tik ļoti atgādinās patiesību, ka to nevarēs atšķirt; tas būs iespējams tikai ar Svēto Rakstu palīdzību. Ar Rakstu liecību jāpārbauda katrs apgalvojums un katrs brīnumdarbs. (..)

Tikai tie, kas savu apziņu būs nostiprinājuši ar Bībeles patiesībām, pastāvēs pēdējā lielajā konfrontācijā. Katrai dvēselei būs sev jāuzdod izšķirošais jautājums: "Vai man paklausīt Dievam, nevis cilvēkiem?" Izšķirošā stunda ir tuvu. Vai mūsu kājas stāv uz Dieva nemainīgā Vārda klints? Vai esam gatavi stingri aizstāvēt Dieva baušļus un Jēzus ticību? (..)

Katras sapratīgas būtnes pirmais un galvenais pienākums ir Rakstos uzzināt, kas ir patiesība, un tad staigāt gaismā un mudināt citus sekot savai priekšzīmei. Mums diendienā čakli jāpēta Bībele, apsverot katru domu un salīdzinot rakstvietas. Ar Dieva palīdzību mums jāveido savi uzskati, jo mums pašiem būs par sevi jāatbild Dieva priekšā. (..)

Jēzus apsolīja saviem mācekļiem: "Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis." (Jāņa 14:26) Pirms tam mūsu apziņā ir jābūt sakrātām Kristus mācībām, lai Svētais Gars tās varētu atgādināt briesmu brīdī. (..)

Kad būs pienācis pārbaudes laiks, atklāsies tie, kas Dieva Vārdu ir padarījuši par savas dzīves likumu. (..) Kolīdz uzliesmos vajāšanas, svārstīgie un liekuli šaubīsies un atteiksies no ticības, bet patiesais kristietis stāvēs stiprs kā klints, tā ticība būs stiprāka un cerība gaišāka nekā vieglajās dienās.

Raksti — mūsu drošība

„Vai tie nav kalpotāji gari, izsūtāmi ka/pošanai to labā, kam jāamanto pestīšana?” Ebr. 1:14.

Kamēr Dieva ļaudis saglabā savu uzticību Viņam un dzīvā ticībā piekļaujas Jēzum, tos sargā Debesu eņģeļi, un sātānam netiek ļauts izmēģināt savu elles mākslu, lai tos iznīcinātu. Turpretī tie, kurus kāds grēks atšķir no Kristus, ir lielās briesmās.

Sātāns mūsdienās ir vairāk nodarbināts spēlē par cilvēku dvēselēm nekā jebkad agrāk; ja mēs vienmēr neuzmanīsimies, tas mūsu sirdīs ieaudzēs iedomību, patmīlību, pasaules mīlestību un daudzas citas ļaunas rakstura īpašības. Tāpat tas izmantos jebkuru viltību, lai sašķobītu mūsu ticību Dievam un Viņa Vārda patiesībām. Ja mums nav dziļas pieredzes Dieva lietās un trūkst pamatīgu Viņa Vārda zināšanu, ienaidnieka demagoģija mūs piekrāps, maldinās un novedīs postā. Maldu mācības sagraus daudzu pamatus, jo viņi nebūs iemācījušies atšķirt patiesību no meliem. Vienīgā drošība pret sātāna māņiem ir rūpīga Rakstu izpēte, lai mums būtu loģiska izpratne par savas ticības motīviem, un arī tas, ka mēs uzticīgi pildām katru apzinātu pienākumu. Samierināšanās ar kaut vienu apzinātu grēku izraisīs vājumu un tumsu, pakļaus mūs nežēlīgiem kārdinājumiem.

Vai mēs atdarām savas sirds durvis Jēzum un aizslēdzam visas iespējamās ieejas sātānam? Vai mēs ik dienas iegūstam jaunu gaismu un lielāku spēku, lai varētu pastāvēt Kristus taisnīgumā? Vai mēs iztukšojam savas sirdis no savtības un tās darām tīras, gatavodamies vēlā lietūs saņemšanai no Debesīm? (..)

Cīņa par uzvaru ir liels darbs. Vai mums tas jāveic enerģiski, ar izturību? Ja

to nedarīsim, "samainās drēbes" mums netiks atņemtas. Mēs nedrīkstam cerēt, ka kāds tās noraus ar varu; vispirms ir jāparāda vēlme no tām atbrīvoties. Mums jācenšas atbrīvot sevi no grēka palāvībā uz Kristus asiņu nopelnu. Tad, bēdu dienā, kad mums uzmāksies ienaidnieks, mēs staigāsim eņģeļu vidū.

Dieva drošības garantija

„Tos Kungs prot izglābt dievbijīgos no kārdinājuma, bet netaisnus paturēt mokām soda dienā”. 2. Pel. 2:9.

Gaidāmo pārbaudījumu laikā Dieva drošības solījums sargās tos, kas ir klausījuši Viņa pacietības vārdam. (..) Padebešu stabs, kas apdraud Dieva likuma pārkāpēju ar dusmām un bailēm, pauž gaismu, žēlastību un atbrīvošanu Viņa baušļu ievērotājiem. Roka, kas ir spēcīga iznīcināt dumpiniekus, būs stipra atbrīvot uzticīgos. Neviens uzticīgais netiks aizmirsts. (..)

Kāda būs jūsu loma šīs pasaules vēstures noslēgumā? (..) Vai jūs apzināties, kāda dižena sagatavošanās notiek Debesīs un virs zemes? (..) Lai neviens tagad neielaižas ar grēku, visas pasaules nelaimju cēloni. (..) Neļaujiet savas dvēseles likteni noteikt kaut kam nedrošam. Apzinieties, ka jūs esat pilnīgi Kunga pusē. Lai rodas jautājums no patiesām sirdīm un drebošām lūpām: "Kas var pastāvēt?" Vai šajās pēdējās dārgajās pārbaudes stundās savā rakstura celtnē esat ielikuši vislabāko materiālu? Vai esat šķīstījuši savas dvēseles no katra traipa? Vai esat sekojuši gaismai? Vai jūsu darbi ir saskanējuši ar jūsu liecību par savu ticību?

Vai Dieva žēlastības mīkstinošā, pakļaujošā ietekme darbojas jūsos? Vai jūs ļaujat savai gaismai spīdēt, lai apgaismotu ļaudis, kas iet bojā savos grēkos? Vai apzināties, ka jums jāaizstāv Dieva baušļi to priekšā, kas tos min kājām?

Ir iespējams būt daļējam, formālam ticīgajam, kas izrādīsies par vieglu un zaudēs mūžīgo dzīvi. Ir iespējams ievērot dažus Bībeles priekšrakstus un tikt uzskatītam par kristieti, un tomēr aiziet bojā būtisku kristīga rakstura īpašību trūkuma dēļ. (..) Kamēr žēlastība vilcinās, kamēr Pestītājs vēl mūs aizstāv, veiksīm pamatīgu darbu mūžībai.

Lielā krīze ir klāt. Lai izturētu pārbaudījumus un kārdinājumus un pildītu savus pienākumus, vajadzīga neatlaidīga ticība. Mēs tomēr varam gūt sekmīgu uzvaru; nevienu modru, lūdzošu, ticīgu dvēseli neievilinās ienaidnieka slazdā.

Dziļa un dzīva pieredze

„Kā mēs izbēgsim, tik dārgu pestīšanu nicinādami? To papriekš ir sludinājis pats Kungs un mums apstiprinājuši tie, kas to dzirdējuši”. Ebr. 2:3.

Es redzēju, ka mums nav domās jāatliek Kunga nākšana. Eņģelis teica: "Gatavojieties, gatavojieties tam, kas nāk pār pasauli. Lai jūsu darbi atbilst jūsu ticībai." Es redzēju, ka prātam jābūt pamatotam Dievā un mūsu ietekmei jāliecina par Dievu un Viņa patiesību. Mēs nevaram godināt Dievu, ja esam bezrūpīgi un vienaldzīgi. (..) Mums visā nopietnībā jānodrošina savas dvēseles pestīšana un jāglābj arī citi cilvēki. Tas ir vissvarīgākais, viss pārējais ir otršķirīgs.

Es redzēju Debesu skaistumu. Es dzirdēju eņģeļu gaviļu dziesmas, kas Jēzum pauda godu un slavu. Tad es varēju kaut ko aptvert no Dieva Dēla brīnumainās mīlestības. Viņš atstāja visu slavu, visu godu, kas Viņam bija Debesīs, un bija tik ieinteresēts mūsu glābšanā, ka pazemīgi izturēja katru pazemojumu un nicinājumu, kuru cilvēki Viņam izrādīja. Viņš rika ievainots, sists un satriekts, Viņu piesita Golgatas krustā; pie tā Viņš izcietā vismokošāko nāvi, lai izglābtu mūs no nāves, lai mēs varētu tikt nomazgāti Viņa asinīs un celtos dzīvot kopā ar Viņu mājokļos, kurus Viņš mums gatavo, izbaudītu Debesu gaismu un slavu, dzirdētu eņģeļu dziesmas un dziedātu kopā ar tiem.

Es redzēju, ka visas Debesis ir ieinteresētas mūsu pestīšanā. Vai tiešām lai mēs paliekam vienaldzīgi? Lai esam bezrūpīgi, it kā tam būtu maza nozīme, vai esam glābti, vai pazuduši? Vai lai nicinām par mums pienesto upuri? (..)

Mums dota Grāmata, lai vadītu mūsu soļus cauri šīs tumšās pasaules briesmām uz Debesīm. Tā stāsta, kā izbēgt no Dieva dusmām, un ziņo arī par Kristus ciešanām mūsu labā, par lielo upuri, kas pienests, lai mēs tiktu glābti un baudītu Dieva klātbūtni visā mūžībā.

Ārīšķīga dievbijība vien nevienu neglābs. Katram vajadzīga dziļa un dzīva pieredze. Vienīgi tā mūs izglābs bēdu laikā. Tad katra darbs tiks pārbaudīts pēc tā būtības; ja tas izrādīsies no zelta, sudraba un dārgakmeņiem, tas tiks uzglabāts Kunga telts klusumā.

Esiet gatavi! Esiet gatavi! Esiet gatavi!

" (..) sataisies, Israēl, lai tu varētu stāties sava Dieva priekšā!" Am. 4:12.

Iedomāsimies — ja šodien Kristus būtu parādījies debesu padebešos, kas (..) būtu gatavs Viņu sastapt? Pieņemsim, ka mums jātiek pārvērstiem Debesu valstībai tādiem, kādi esam šodien. Vai mēs būtu gatavi apvienoties ar Dieva svētajiem, lai dzīvotu saskaņā ar karalisko ģimeni, Debesu Ķēniņa bērniem? Kā jūs esat sagatavojušies tiesai? Vai esat salīdzinājušies ar Dievu? Vai strādājat kopā ar Viņu? Vai cenšaties palīdzēt tiem, kas ir jūsu apkārtnē, mājās un kaimiņos, tiem, ar kuriem saskaraties, bet kuri neievēro Dieva baušļus? (..) Vai mēs gatavojamies tikties ar Ķēniņu? (..)

Ja tas būtu iespējams, un mums ļautu ieiet Debesīs tādiem, kādi esam, —

cik daudzi no mums spētu redzēt Dievu? Cik daudzi no mums ir tērpti kāzu drānās? Cik daudziem no mums nav ne traipa, ne krunkas, ne kaut kā līdzīga? Cik daudzi no mums ir cienīgi saņemt dzīvības vainagu? (..) Ieņemamais amats nenosaka cilvēka vērtību. Vienīgi Kristus mūsos dara cilvēku cienīgu saņemt nevīstošo dzīvības vainagu.

Man norādīja uz cilvēku atlikumu virs zemes. Eņģelis viņiem teica: "Vai jūs gribat izbēgt no septiņām mocībām? (..) Ja gribat, tad jums jānomirst, lai varētu dzīvot. Gatavojieties, gatavojieties, gatavojieties! Jums jābūt labāk sagatavotiem, nekā esat. (..) Ziedoiet visu Dievam. Lieciet visu uz Viņa altāra — sevi, īpašumu un visu — dzīvu upuri. Lai ieietu godībā, jāupurē viss."

Kristus nāk ar spēku un lielu godību. Viņš nāk ar paša godību un Tēva godību. (..) Kamēr ļaundari bēg no Viņa klātbūtnes, Kristus sekotāji gaviļēs. (..) Saviem uzticīgajiem sekotājiem Kristus bija ceļabiedrs ikdienā un tuvs draugs. Viņi dzīvoja ciešā saskarsmē, pastāvīgā kontaktā ar Dievu. Pār viņiem uzausa Kunga godība. (..) Tagad viņi līksmo gaismas un slavas spožajos staros, kas nāk no Ķēniņa Viņa majestātiskumā. Viņi ir sagatavoti Debesu sadraudzībai, jo Debesis ir viņu sirdīs.

Ja jūs esat salīdzināti ar Dievu šodien, jūs esat gatavi, ja Kristus nāktu šodien.